

Dziennik Urzędowy L 340

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
22 grudnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1558/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. dostosowujące ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1559/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 520/2007 8
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1560/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 21/2004 w odniesieniu do daty wprowadzenia elektronicznej identyfikacji owiec i kóz 25
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1561/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 27
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1562/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r. 29
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1563/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2008 r. na przywóz owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego 32
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1564/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 979/2007 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz wieprzowiny pochodzącej z Kanady 36

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1565/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych	37
★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1566/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1966/2006 w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji	46
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1567/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie ustalenia limitu ilościowego wywozu izoglukozy pozakwotowej na okres do końca roku gospodarczego 2007/2008	58
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1568/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 951/2006 w odniesieniu do refundacji wywozowych do niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych	62
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich	66
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1570/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustalające wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2008	69
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1571/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustalające wspólnotowe ceny sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2008	77
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1572/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustalające ceny referencyjne na niektóre produkty rybołówstwa na rok połowowy 2008	79
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1573/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustalające kwoty pomocy prolongowanej i pomocy zryczałtowanej w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa na rok połowowy 2008	83
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1574/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustalające kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania niektórych produktów rybołówstwa w roku połowowym 2008	85
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1575/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustalające kwoty standardowe stosowane przy obliczaniu finansowej rekompensaty i zaliczki z nią związanej w odniesieniu do produktów rybołówstwa wycofanych z obrotu w roku połowowym 2008	86
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1576/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 92/2005 wdrażające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające sposoby usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾	89

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/866/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie zmiany części I „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)” 92

2007/867/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII GATT 1994, dotyczącego zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii przewidzianego na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do GATT 1994 95

Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII GATT 1994, dotyczące zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii przewidzianego na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do GATT 1994 96

2007/868/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2007/445/WE 100

Komisja

2007/869/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2005/692/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do ptasiej grypy w niektórych państwach trzecich (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6693) ⁽¹⁾ 104

2007/870/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. zatwierdzająca plany zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików i szczepień interwencyjnych dzików oraz świń hodowlanych przeciwko tej chorobie w 2008 r. w Rumunii (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6699) 105

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

2007/871/WPZiB:

- ★ Wspólne stanowisko Rady 2007/871/WPZiB z dnia 20 grudnia 2007 r. aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylające wspólne stanowisko 2007/448/WPZiB 109

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 1558/2007

z dnia 17 grudnia 2007 r.

dostosowujące ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, w szczególności jego art. 13,

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 63, 64, 65 i 82 oraz załączniki VII, XI i XIII wyżej wymienionego regulaminu, a także art. 20 akapit pierwszy, art. 64 i art. 92 warunków zatrudnienia innych pracowników,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, że w celu zapewnienia, by siła nabywczą uposażeń urzędników i innych pracowników Wspólnoty zmieniała się równoległe z siłą nabywczą uposażeń urzędników krajowych w państwach członkowskich, należy dokonać dostosowania wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich w ramach corocznego przeglądu 2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. w art. 63 akapit drugi regulaminu pracowniczego datę „1 lipca 2006 r.” zastępuje się datą „1 lipca 2007 r.”.

Artykuł 2

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. tabela miesięcznych uposażeń podstawowych zawarta w art. 66 regulaminu pracowniczego, mająca zastosowanie do obliczania wynagrodzeń i emerytur, otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 337/2007 (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, str. 1).

1.7.2007	Stopień				
Stopień	1	2	3	4	5
16	15 761,93	16 424,26	17 114,43		
15	13 930,91	14 516,30	15 126,30	15 547,14	15 761,93
14	12 312,60	12 829,99	13 369,12	13 741,07	13 930,91
13	10 882,28	11 339,57	11 816,07	12 144,81	12 312,60
12	9 618,12	10 022,29	10 443,43	10 733,99	10 882,28
11	8 500,81	8 858,03	9 230,25	9 487,05	9 618,12
10	7 513,30	7 829,02	8 158,00	8 384,97	8 500,81
9	6 640,50	6 919,54	7 210,31	7 410,91	7 513,30
8	5 869,09	6 115,72	6 372,71	6 550,01	6 640,50
7	5 187,30	5 405,28	5 632,41	5 789,12	5 869,09
6	4 584,71	4 777,36	4 978,11	5 116,61	5 187,30
5	4 052,11	4 222,39	4 399,82	4 522,23	4 584,71
4	3 581,39	3 731,89	3 888,71	3 996,90	4 052,11
3	3 165,35	3 298,37	3 436,97	3 532,59	3 581,39
2	2 797,64	2 915,20	3 037,71	3 122,22	3 165,35
1	2 472,65	2 576,55	2 684,82	2 759,52	2 797,64

Artykuł 3

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie na mocy art. 64 regulaminu pracowniczego do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników, wyznaczone są zgodnie z kolumną 2 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie, na mocy art. 17 ust. 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, do transferów dokonywanych przez urzędników i innych pracowników wyznaczone są zgodnie z kolumną 3 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. współczynniki korygujące mające zastosowanie do emerytur na mocy art. 20 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, wyznaczone są zgodnie z kolumną 4 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 maja 2008 r. współczynniki korygujące, mające zastosowanie do emerytur na mocy art. 20 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, wyznaczone są zgodnie z kolumną 5 poniższej tabeli.

1	2	3	4	5
Państwo/miejscowość	Wynagrodzenie 1.7.2007	Transfer 1.1.2008	Emerytura 1.7.2007	Emerytura 1.5.2008
Bułgaria	65,8	58,0	100,0	100,0
Republika Czeska	81,2	74,7	100,0	100,0
Dania	139,4	135,3	136,1	135,3
Niemcy	99,3	99,7	100,0	100,0
Bonn	98,3			
Karlsruhe	96,9			
Münich	106,6			
Estonia	79,6	77,7	100,0	100,0
Grecja	95,3	93,3	100,0	100,0
Hiszpania	100,4	96,4	100,0	100,0
Francja	117,4	107,3	109,3	107,3
Irlandia	121,8	118,0	118,8	118,0
Włochy	110,6	107,1	107,8	107,1
Varese	98,6			

1	2	3	4	5
Państwo/miejscowość	Wynagrodzenie 1.7.2007	Transfer 1.1.2008	Emerytura 1.7.2007	Emerytura 1.5.2008
Cypr	89,9	92,0	100,0	100,0
Łotwa	79,3	75,2	100,0	100,0
Litwa	71,3	67,8	100,0	100,0
Węgry	89,8	77,7	100,0	100,0
Malta	84,8	87,0	100,0	100,0
Niderlandy	111,5	103,0	104,7	103,0
Austria	107,8	107,2	107,3	107,2
Polska	80,7	73,0	100,0	100,0
Portugalia	92,2	90,6	100,0	100,0
Rumunia	76,3	70,5	100,0	100,0
Słowenia	88,3	84,1	100,0	100,0
Słowacja	81,3	74,8	100,0	100,0
Finlandia	117,8	114,6	115,2	114,6
Szwecja	117,0	113,7	114,4	113,7
Zjednoczone Królestwo	143,1	119,8	124,5	119,8
Culham	115,9			

Artykuł 4

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. kwota dodatku z tytułu urlopu rodzicielskiego, o którym mowa w art. 42a akapit drugi i trzeci regulaminu pracowniczego, wynosi 849,38 EUR, a w przypadku rodziców samotnie wychowujących dziecko – 1 132,49 EUR.

Artykuł 5

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. podstawowa kwota dodatku na gospodarstwo domowe, o którym mowa w art. 1 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, wynosi 158,86 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. kwota dodatku na dziecko, o którym mowa w art. 2 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, wynosi 347,13 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. kwota dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu, wynosi 235,53 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. kwota dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 załącznika VII do regulaminu, wynosi 84,80 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. minimalna kwota dodatku za rozłąkę, o którym mowa w art. 69 regulaminu pracowniczego i w art. 4 ust. 1 akapit drugi załącznika VII do wspomnianego regulaminu, wynosi 470,83 EUR.

Artykuł 6

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r. dodatek za przejechane kilometry (kwota stanowiąca równowartość kosztów podróży z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia), o którym mowa w art. 8 ust. 2 akapit drugi załącznika VII do regulaminu pracowniczego, dostosowuje się w następujący sposób:

0 EUR/kilometr za odcinek od: 0 do 200 km

0,3531 EUR/kilometr za odcinek od: 201 do 1 000 km

0,5884 EUR/kilometr za odcinek od: 1 001 do 2 000 km

0,3531 EUR/kilometr za odcinek od: 2 001 do 3 000 km

0,1177 EUR/kilometr za odcinek od: 3 001 do 4 000 km

0,0567 EUR/kilometr za odcinek od: 4 001 do 10 000 km

0 EUR/kilometr za odcinek dłuższy niż: 10 000 km.

Do dodatku za przejechane kilometry dodaje się niżej podaną dodatkową zryczałtowaną kwotę:

- 176,52 EUR, jeżeli odległość koleją między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia zawiera się w przedziale 725–1 450 km,
- 353,02 EUR, jeżeli odległość koleją między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia jest równa lub większa niż 1 450 km.

Artykuł 7

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. kwota dziennej diety służbowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, wynosi:

- 36,48 EUR dla urzędnika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe,
- 29,41 EUR dla urzędnika nie mającego prawa do dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 8

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. dolna granica dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników, wynosi:

- 1 038,73 EUR dla pracownika uprawnionego do zasiłku na gospodarstwo domowe,
- 617,64 EUR dla urzędnika nie mającego prawa do zasiłku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 9

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. dolna granica zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 28a ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, wynosi 1 245,73 EUR, górna granica wynosi 2 491,48 EUR, a standardową kwotę zasiłku wynosi 1 132,49 EUR.

Artykuł 10

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych, o której mowa w art. 63 warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się poniższą tabelą:

1.7.2007	Stopień				
Kategoria	Grupa	1	2	3	4
A	I	6 348,95	7 135,39	7 921,83	8 708,27
	II	4 607,96	5 056,98	5 506,00	5 955,02
	III	3 872,28	4 044,77	4 217,26	4 389,75
B	IV	3 719,83	4 084,00	4 448,17	4 812,34
	V	2 921,86	3 114,47	3 307,08	3 499,69
C	VI	2 778,90	2 942,50	3 106,10	3 269,70
	VII	2 487,22	2 571,85	2 656,48	2 741,11
D	VIII	2 248,06	2 380,46	2 512,86	2 645,26
	IX	2 164,97	2 195,13	2 225,29	2 255,45

Artykuł 11

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. tabelę miesięcznych uposażeń podstawowych, o której mowa w art. 93 warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się poniższą tabelą:

Grupa funkcji	1.7.2007	Stopień						
	Grupa zaszerzgowania	1	2	3	4	5	6	7
IV	18	5 433,53	5 546,53	5 661,87	5 779,61	5 899,81	6 022,50	6 147,74
	17	4 802,29	4 902,16	5 004,11	5 108,17	5 214,40	5 322,84	5 433,53
	16	4 244,39	4 332,66	4 422,76	4 514,73	4 608,62	4 704,46	4 802,29
	15	3 751,30	3 829,31	3 908,95	3 990,24	4 073,22	4 157,92	4 244,39
	14	3 315,50	3 384,44	3 454,83	3 526,67	3 600,01	3 674,88	3 751,30
	13	2 930,32	2 991,26	3 053,46	3 116,96	3 181,78	3 247,95	3 315,50
III	12	3 751,25	3 829,25	3 908,88	3 990,16	4 073,14	4 157,84	4 244,30
	11	3 315,47	3 384,41	3 454,79	3 526,63	3 599,97	3 674,83	3 751,25
	10	2 930,32	2 991,25	3 053,45	3 116,95	3 181,77	3 247,93	3 315,47
	9	2 589,91	2 643,76	2 698,74	2 754,86	2 812,14	2 870,62	2 930,32
	8	2 289,04	2 336,64	2 385,23	2 434,83	2 485,46	2 537,15	2 589,91
II	7	2 589,84	2 643,71	2 698,70	2 754,83	2 812,12	2 870,61	2 930,32
	6	2 288,93	2 336,53	2 385,13	2 434,74	2 485,38	2 537,07	2 589,84
	5	2 022,97	2 065,05	2 108,00	2 151,84	2 196,60	2 242,29	2 288,93
	4	1 787,92	1 825,11	1 863,07	1 901,82	1 941,37	1 981,75	2 022,97
I	3	2 202,57	2 248,29	2 294,95	2 342,58	2 391,20	2 440,82	2 491,48
	2	1 947,17	1 987,58	2 028,83	2 070,94	2 113,92	2 157,79	2 202,57
	1	1 721,38	1 757,11	1 793,57	1 830,80	1 868,79	1 907,58	1 947,17

Artykuł 12

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. dolną granicę dodatku na zagospodarowanie się, o którym mowa w art. 94 warunków zatrudnienia innych pracowników, określa się w wysokości:

- 781,31 EUR dla pracownika uprawnionego do zasiłku na gospodarstwo domowe,
- 463,22 EUR dla urzędnika niemającego prawa do zasiłku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 13

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. dolna granica zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 96 ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, wynosi 934,31 EUR, górna granica wynosi 1 868,61 EUR, a standardowa kwota zasiłku wynosi 849,38 EUR.

Artykuł 14

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. dodatki za pracę zmianową, przewidziane w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 ⁽¹⁾, wynoszą 356,04 EUR, 537,38 EUR, 587,56 EUR i 801,03 EUR.

Artykuł 15

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. w odniesieniu do kwot wymienionych w art. 4 rozporządzenia Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 260/68 ⁽²⁾ stosuje się współczynnik w wysokości 5,139465.

Artykuł 16

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. tabela w art. 8 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego otrzymuje brzmienie:

1.7.2007	Stopeń							
	1	2	3	4	5	6	7	8
16	15 761,93	16 424,26	17 114,43	17 114,43	17 114,43	17 114,43		
15	13 930,91	14 516,30	15 126,30	15 547,14	15 761,93	16 424,26		
14	12 312,60	12 829,99	13 369,12	13 741,07	13 930,91	14 516,30	15 126,30	15 761,93
13	10 882,28	11 339,57	11 816,07	12 144,81	12 312,60			
12	9 618,12	10 022,29	10 443,43	10 733,99	10 882,28	11 339,57	11 816,07	12 312,60
11	8 500,81	8 858,03	9 230,25	9 487,05	9 618,12	10 022,29	10 443,43	10 882,28
10	7 513,30	7 829,02	8 158,00	8 384,97	8 500,81	8 858,03	9 230,25	9 618,12
9	6 640,50	6 919,54	7 210,31	7 410,91	7 513,30			
8	5 869,09	6 115,72	6 372,71	6 550,01	6 640,50	6 919,54	7 210,31	7 513,30
7	5 187,30	5 405,28	5 632,41	5 789,12	5 869,09	6 115,72	6 372,71	6 640,50
6	4 584,71	4 777,36	4 978,11	5 116,61	5 187,30	5 405,28	5 632,41	5 869,09
5	4 052,11	4 222,39	4 399,82	4 522,23	4 584,71	4 777,36	4 978,11	5 187,30
4	3 581,39	3 731,89	3 888,71	3 996,90	4 052,11	4 222,39	4 399,82	4 584,71
3	3 165,35	3 298,37	3 436,97	3 532,59	3 581,39	3 731,89	3 888,71	4 052,11
2	2 797,64	2 915,20	3 037,71	3 122,22	3 165,35	3 298,37	3 436,97	3 581,39
1	2 472,65	2 576,55	2 684,82	2 759,52	2 797,64			

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 z dnia 9 lutego 1976 r. określające kategorie urzędników uprawnionych do pobierania dodatków za pracę zmianową oraz stawki i warunki ich przyznawania (Dz.U. L 38 z 13.2.1976, str. 1). Rozporządzenie uzupełnione rozporządzeniem (Euratom, EWWiS, EWG) nr 1307/87 (Dz.U. L 124 z 13.5.1987, str. 6) i ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1873/2006 (Dz.U. L 360 z 19.12.2006, str. 61).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, EURATOM, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 8). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1750/2002 (Dz.U. L 264 z 2.10.2002, str. 15).

Artykuł 17

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. kwoty dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, o których mowa w art. 14 akapit pierwszy załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, wynoszą:

1.7.2007–31.12.2007 319,27

1.1.2008–31.12.2008 333,19

Artykuł 18

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. kwoty dodatku edukacyjnego, o których mowa w art. 15 akapit pierwszy załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, wynoszą:

1.7.2007–31.8.2007 50,86

1.9.2007–31.8.2008 67,83

Artykuł 19

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2007 r. na potrzeby stosowania art. 18 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego kwota stałego dodatku wymieniona w byłym art. 4a załącznika VII do regulaminu pracowniczego obowiązującego przed dniem 1 maja 2004 r. wynosi:

— 122,83 EUR/miesiąc dla urzędników zaklasyfikowanych do grupy zaszeregowania C4 lub C5,

— 188,31 EUR/miesiąc dla urzędników zaklasyfikowanych do grupy zaszeregowania C1, C2 lub C3.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
J. SILVA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1559/2007**z dnia 17 grudnia 2007 r.****ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 520/2007**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 14 listopada 1997 r. Wspólnota jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego ⁽²⁾.
- (2) Na dorocznym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w listopadzie 2006 r. przyjęto zalecenie 2006[05] dotyczące ustanowienia 15-letniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- (3) W celu odbudowania zasobów plan ICCAT w tym zakresie przewiduje stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w okresie od 2007 do 2010 r., ograniczenie połowów na określonych obszarach i w określonych okresach, nową minimalną wielkość tuńczyka błękitnopłetwego, środki dotyczące rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, a także środki kontrolne oraz wprowadzenie Systemu Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT w celu zapewnienia skuteczności tego planu.
- (4) W celu spełnienia międzynarodowych zobowiązań wynikających z zalecenia ICCAT plan ICCAT w zakresie odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym został wprowadzony tymczasowo rozporządzeniem Rady (WE) nr 643/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 41/2007 w odniesieniu do zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego ⁽³⁾, w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia wprowadzającego wieloletnie środki na rzecz odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego w 2007 r.
- (5) Należy zatem na stałe wprowadzić plan odbudowy ICCAT za pomocą rozporządzenia ustanawiającego plan odbudowy zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁴⁾, które będzie stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (6) Pewne środki techniczne przyjęte przez ICCAT w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zostały wprowadzone do prawa wspólnotowego jako rozporządzenie (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących ⁽⁵⁾.
- (7) Wyłącznie do celów ich finansowania do dnia 31 grudnia 2014 r. środki służące wprowadzeniu planu odbudowy ICCAT przyjęte na mocy tego rozporządzenia oraz środki przyjęte tymczasowo na mocy rozporządzenia (WE) nr 643/2007 powinny zostać uznane za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 z dniem wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 643/2007.
- (8) Przyjęcie nowych środków technicznych przyjętych przez ICCAT w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, jak również uaktualnienie środków, które obowiązują od czasu przyjęcia wymienionego wyżej rozporządzenia, wymaga wykreślenia pewnych przepisów rozporządzenia (WE) nr 520/2007 oraz zastąpienia ich niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa ogólne zasady realizacji przez Wspólnotę wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 15 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 18.6.1986, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 13.6.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2007, str. 3.

Celem planu odbudowy jest osiągnięcie biomasy odpowiadającej maksymalnemu zrównoważonemu odłowowi z prawdopodobieństwem przekraczającym 50 %.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „CPC” oznacza umawiające się strony Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie, niebędące umawiającą się stroną;
- b) „statek rybacki” oznacza dowolny statek wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka, w tym statki przetwórnice, statki transportowe, holowniki i statki uczestniczące w przeladunkach;
- c) „wspólna operacja połowowa” oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa statki pływające pod banderami różnych CPC lub różnych państw członkowskich, w przypadku których połowy jednego statku przypisuje się w całości lub w części jednemu lub kilku innym statkom;
- d) „działania transferowe” oznaczają dowolny transfer tuńczyka błękitnopłetwego:
- (i) ze statku rybackiego do docelowego miejsca tuczu tuńczyków błękitnopłetwych, w tym transfer ryb, które padły lub uciekły w trakcie transportu;
- (ii) z miejsca hodowli tuńczyków błękitnopłetwych lub z tonara na statek przetwórnicy, statek transportowy lub na ląd;
- e) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi ryby do wnętrza pułapki;
- f) „hodowla w sadzach” oznacza, że żywy tuńczyk błękitnopłetwy nie zostaje wciągnięty na pokład i obejmuje zarówno tucz, jak i hodowlę;
- g) „tucz” oznacza trzymanie tuńczyka w sadzu przez krótki okres (zazwyczaj 2–6 miesięcy) zmierzające przede wszystkim do zwiększenia zawartości tłuszczu w rybie;

- h) „hodowla” oznacza trzymanie tuńczyka w sadzu przez okres dłuższy niż rok, zmierzające do zwiększenia całkowitej biomasy;
- i) „przeladunek” oznacza przeladowanie całości lub części ładunku tuńczyka błękitnopłetwego ze statku rybackiego na inny statek rybacki;
- j) „statek przetwórnicy” oznacza statek, na którego pokładzie produkty rybołówstwa poddaje się przed ich opakowaniem co najmniej jednej z następujących operacji: filetowaniu lub krojeniu, mrożeniu lub przetworzeniu;
- k) „rybołówstwo sportowe” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową;
- l) „rybołówstwo rekreacyjne” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy nie należą do krajowej organizacji sportowej ani nie posiadają krajowej licencji sportowej;
- m) „zadanie II” oznacza zadanie II zgodnie z definicją ICCAT w Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych (wydanie trzecie, ICCAT, 1990 r.);
- n) „statek transportowy” oznacza statek przyjmujący ryby żyjące dziko i transportujący je do miejsc hodowli lub tuczu.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 3

Całkowite dopuszczalne połowy (TAC)

TAC, ustalone przez ICCAT dla umawiających się stron w odniesieniu do zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, są następujące:

— w 2008 r.: 28 500 ton,

— w 2009 r.: 27 500 ton,

— w 2010 r.: 25 500 ton.

Jeżeli jednak w ramach ICCAT zostaną ustalone nowe poziomy TAC, wtedy Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, dostosuje odpowiednio TAC określone w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

1. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu zagwarantowania, że nakład połowowy jego statków i tonarów jest proporcjonalny do uprawnień do połowów dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego dostępnych temu państwu członkowskiemu we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

2. Każde państwo członkowskie sporządza roczny plan połowowy dla statków i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Państwa członkowskie, których kwota tuńczyka błękitnopłetwego wynosi mniej niż 5 % kwoty wspólnotowej, mogą przyjąć szczególną metodę zarządzania swoimi kwotami w ich planach połowowych, w których to przypadkach przepisów ust. 3 nie stosuje się.

3. Roczny plan połowowy:

a) określa między innymi statki o długości powyżej 24 m wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 12 i indywidualne kwoty przyznane tym statkom;

b) dla statków o długości mniejszej niż 24 metry i tonarów określa co najmniej kwotę przyznaną organizacjom producentów lub grupom statków dokonujących połowów z użyciem podobnych narzędzi połowowych.

4. Nie później niż 31 stycznia każdego roku roczny plan połowowy przekazywany jest Komisji. Wszelkie późniejsze zmiany rocznego planu połowowego lub zmiany szczególnej metody zarządzania kwotą przez państwo członkowskie są przekazywane Komisji co najmniej 10 dni przed przeprowadzeniem działania odpowiadającego tej zmianie.

5. Państwo członkowskie bandery podejmuje działania na mocy niniejszego ustępu, w przypadku gdy statek pływający pod jego banderą:

a) nie spełnił wymogów dotyczących sprawozdawczości, o których mowa w art. 17 ust. 3;

b) popełnił wykroczenie, o którym mowa w art. 26.

Państwo członkowskie bandery dopilnowuje, by kontrola fizyczna odbywała się w jego portach pod jego nadzorem lub była dokonywana przez inną osobę wyznaczoną przez państwo członkowskie bandery, w przypadku gdy statek nie przebywa w porcie Wspólnoty.

Państwo członkowskie bandery może wymagać, by statek, w stosunku do którego stwierdzono, że kwota indywidualna została wykorzystana, natychmiast skierował się do portu wyznaczonego przez to państwo.

6. Najpóźniej dnia 31 stycznia państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wdrożenia planów połowowych za poprzedni rok. W sprawozdaniach tych uwzględnia się:

a) liczbę statków faktycznie dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym;

b) połowy dokonane przez każdy statek; oraz

c) całkowitą liczbę dni, podczas których każdy statek dokonywał połowów we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

7. Prywatne uzgodnienia handlowe między obywatelami państwa członkowskiego i CPC, zmierzające do wykorzystania statku rybackiego pływającego pod banderą tego państwa członkowskiego do połowów w ramach kwoty tuńczyka przysługującej CPC, przeprowadza się wyłącznie za zezwoleniem zainteresowanego państwa członkowskiego, które informuje o tym Komisję, oraz za zezwoleniem Komisji ICCAT.

8. Co roku do dnia 1 marca państwa członkowskie przesyłają Komisji informacje dotyczące wszelkich prywatnych uzgodnień handlowych między swoimi obywatelami i CPC.

9. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera następujące elementy:

a) wykaz wszystkich statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego upoważnionych do aktywnej działalności połowowej w myśl prywatnych uzgodnień handlowych;

b) wewnętrzny numer statku zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty (!);

c) czas obowiązywania prywatnych uzgodnień handlowych;

d) zgodę państw członkowskich na prywatne uzgodnienia;

e) nazwę zainteresowanej CPC.

(!) Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 25. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1799/2006 (Dz.U. L 341 z 7.12.2006, str. 26).

10. Komisja bezzwłocznie wysyła Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT informacje, o których mowa w ust. 9.

11. Komisja dokłada starań, by udział procentowy kwoty CPC na tuńczyka błękitnopłetwego, która może zostać wykorzystana do czarteru wspólnotowych statków rybackich zgodnie z art. 8b rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001⁽¹⁾, nie przekraczał 60 %, 40 % i 20 % całkowitej kwoty, odpowiednio, w latach 2007, 2008 i 2009.

12. Czarterowanie wspólnotowych statków rybackich do celów połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym zostanie zakazane w 2010 r. i w kolejnych latach.

13. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby liczba czarterów jego statków rybackich dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego i okres czarteru były proporcjonalne do kwoty przyznanej krajowi przeprowadzającemu czarter.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 5

Zamknięty sezon połowowy

1. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym przez duże statki o długości ponad 24 m, poławiające gatunki pelagiczne takłami oceanicznymi, w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia, z wyjątkiem obszaru na zachód od 10°W i na północ od 42°N.

2. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego sejnami we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia.

3. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego statkami do połowu tuńczyków wędami ręcznymi we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 15 listopada do dnia 15 maja.

4. Zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego trawlerami do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku w okresie od dnia 15 listopada do dnia 15 maja.

Artykuł 6

Stosowanie samolotów

Zakazane jest stosowanie samolotów lub helikopterów w celu poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego w obszarze objętym konwencją.

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 3.10.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 869/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 8).

Artykuł 7

Minimalna wielkość

1. Minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wynosi 30 kg lub 115 cm.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i bez uszczerbku dla art. 9 minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) wynosząca 8 kg lub 75 cm ma zastosowanie do następujących tuńczyków błękitnopłetwych:

a) tuńczyk błękitnopłetwy złowiony we wschodnim Atlantyku przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych;

b) tuńczyk błękitnopłetwy złowiony w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych.

3. Do celów ust. 2 lit. a) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, określa maksymalną liczbę statków do połowu wędami ręcznymi, statków upoważnionych do połowu tuńczyka wędami holowanymi i trawlerów upoważnionych do połowów pelagicznych tuńczyka jako przyłowów. Liczba statków do połowów wędami ręcznymi i statków do połowu wędami holowanymi jest tożsama z liczbą statków wspólnotowych prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2006 r. Liczba trawlerów do połowów pelagicznych jest tożsama z liczbą statków wspólnotowych upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłowów w 2006 r.

4. Do celów ust. 2 lit. a) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przydziela państwom członkowskim liczbę statków określoną zgodnie z ust. 3.

5. Do celów ust. 2 lit. a) nie więcej niż 10 % wspólnotowej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg a 30 kg lub 75 cm a 115 cm przydziela się upoważnionym statkom, o których mowa w ust. 3 i 4, przy czym maksymalnie 200 ton tuńczyka błękitnopłetwego o wadze nie mniejszej niż 6,4 kg lub mierzących 70 cm poławiają statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi o całkowitej długości mniejszej niż 17 m. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje o podziale kwot Wspólnoty wśród państw członkowskich.

6. Tradycyjnemu łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu ukierunkowanemu na świeże ryby we wschodnim Atlantyku nie można przydzielić więcej niż 2 % wspólnotowej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego o wadze 8–30 kg. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje o podziale kwot Wspólnoty wśród państw członkowskich.

7. Dodatkowe warunki szczegółowe dla tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych określono w załączniku I.

Artykuł 8

Plan pobierania próbek w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego

1. Każde państwo członkowskie opracowuje program pobierania próbek w celu określenia liczby złowionych tuńczyków błękitnopłetwych w zależności od ich wielkości.

2. Pobieranie próbek z sadzów w celu oceny wielkości przeprowadza się na 100 sztukach na 100 ton żywych ryb albo na próbce reprezentującej 10 % całkowitej liczby ryb umieszczonych w sadzu. Próbkę wielkościową, na podstawie długości lub wagi, pobiera się podczas odłowu w hodowli oraz z ryb padłych w trakcie transportu, zgodnie z metodą przyjętą przez ICCAT w odniesieniu do zgłaszania danych w ramach zadania II.

3. Opracowane zostaną uzupełniające metody pobierania próbek dotyczące ryb hodowanych dłużej niż rok.

4. Próbkę pobierane są losowo w czasie odłowu i obejmują wszystkie sadze. Dane w odniesieniu do próbek pobranych w danym roku przekazuje się Komisji do dnia 31 maja następnego roku.

Artykuł 9

Przyłów

1. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 2 wszystkim statkom rybackim, prowadzącym aktywną działalność połowową lub nie w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, zezwala się na przyłów w maksymalnej wysokości 8 % tuńczyka błękitnopłetwego o wadze 10–30 kg.

2. Wartości procentowe, o których mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie całkowitego przyłowu wyrażonego w liczbie ryb przypadającej na wyładunek całkowitych połowów tuńczyka błękitnopłetwego z tych statków albo na podstawie ekwiwalentu wagi wyrażonego w procentach.

3. Przyłów odlicza się z kwoty państwa członkowskiego bandery. Zakazuje się odrzutów martwych ryb z przyłowów, o których mowa w ust. 1, gdy otwarte są połowy tuńczyka błękitnopłetwego; odrzuty te odlicza się z kwoty państwa członkowskiego bandery.

4. Do wyładunków przyłowu tuńczyka błękitnopłetwego stosuje się art. 14 i art. 18 ust. 1.

Artykuł 10

Rybołówstwo rekreacyjne

1. W ramach rybołówstwa rekreacyjnego zabrania się połowu, zatrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku więcej niż jednego osobnika tuńczyka błękitnopłetwego w ciągu danego rejsu morskiego.

2. Zabrania się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach rybołówstwa rekreacyjnego, chyba że służy to celom charytatywnym.

3. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa rekreacyjnego i przekazuje te dane Komisji. Komisja przekazuje te informacje Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

4. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w jak największym stopniu gwarantujące wypuszczanie żywcem tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników, złowionych w ramach rybołówstwa rekreacyjnego.

Artykuł 11

Rybołówstwo sportowe

1. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu regulacji rybołówstwa sportowego, zwłaszcza za pomocą upoważnienia do połowów.

2. Zabrania się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach rybackich zawodów sportowych, chyba że służy to celom charytatywnym.

3. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa sportowego i przekazuje te dane Komisji. Komisja przekazuje te informacje Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

4. Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w jak największym stopniu gwarantujące wypuszczanie żywcem tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników, złowionych w ramach rybołówstwa sportowego.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI KONTROLNE

Artykuł 12

Rejestr statków upoważnionych do prowadzenia aktywnej działalności połowowej w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 31 stycznia 2008 r. każde państwo członkowskie prześle Komisji drogą elektroniczną wykaz wszystkich statków rybackich pływających pod jego banderą, które upoważniono do prowadzenia aktywnej działalności połowowej w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie im specjalnego zezwolenia połowowego.

2. Komisja przesyła te informacje Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT, tak aby statki te wprowadzono do prowadzonego przez ICCAT rejestru statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

3. Wspólnotowe statki rybackie, których dotyczy niniejszy artykuł i które nie są wprowadzone do rejestru ICCAT, nie mogą poławiać, zatrzymywać na pokładzie, dokonywać przeladunku, transferu ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

4. Przepisy dotyczące licencji połowowych zawarte w art. 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 13

Rejestr tonarów objętych upoważnieniem do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 31 stycznia 2008 r. każde państwo członkowskie przesyła Komisji drogą elektroniczną wykaz swoich tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie specjalnego zezwolenia połowowego. Wykaz zawiera nazwy tonarów i numer rejestracyjny.

2. Komisja przesyła wykaz Sekretariatowi Wykonawczemu ICCAT, tak aby tonary te wprowadzono do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

3. Wspólnotowe tonary niewprowadzone do rejestru ICCAT nie mogą poławiać, zatrzymywać, dokonywać przeladunku ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

4. Artykuł 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 14

Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają miejsce wykorzystywane do wyładunków lub miejsc w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeladunku tuńczyka błękitnopłetwego.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów nie później niż dnia 1 kwietnia każdego roku. Komisja przesyła te informacje do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT do dnia 15 kwietnia każdego roku. Wszelkie późniejsze zmiany w wykazie są zgłaszane Komisji co najmniej 15 dni przed wejściem zmiany w życie w celu przekazania ich do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT.

3. Zabrania się wyładunku lub przeladunku ze statków, o których mowa w art. 12, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty wyznaczone przez CPC i państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2.

4. Niniejszy przepis stosuje się do wyładunków lub przeladunków przez statki do połowu tuńczyków wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych, które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku zgodnie z warunkami specjalnymi zawartymi w załączniku I.

Artykuł 15

Wymogi rejestracyjne

1. Oprócz przestrzegania wymogów art. 6 i 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ kapitan wspólnotowego statku rybackiego, o którym mowa w art. 12, w stosownych przypadkach, wprowadza do dziennika połowowego informacje wymienione w załączniku II.

2. Kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w art. 12, biorący udział we wspólnej operacji połowowej, wprowadza do dziennika połowowego dodatkowe informacje:

a) jeżeli połów jest wciągany na pokład lub przenoszony do sadzów:

— datę i godzinę połowów dokonanych podczas wspólnej operacji połowowej,

— lokalizację (długość/szerokość geograficzną) połowów dokonanych podczas wspólnej operacji połowowej,

— ilość złowionego tuńczyka błękitnopłetwego wciągniętego na pokład lub przeniesionego do sadzów,

— nazwę i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku rybackiego;

b) dla statków biorących udział we wspólnej operacji połowowej, ale nie biorących udziału w transferze ryb:

— datę i godzinę wspólnej operacji połowowej,

— lokalizację (długość/szerokość geograficzną) wspólnej operacji połowowej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, str. 1).

— informację, że żadnych połowów nie wciągnięto na pokład ani nie przeniesiono do sadzów tego statku,

— nazwę i międzynarodowy(-e) radiowy(-e) sygnał(-y) rozpoznawczy(-e) statku(-ów) rybackiego(-ch).

3. Jeżeli statek dokonujący połowów biorący udział we wspólnej operacji połowowej deklaruje ilość tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy użyciu swoich narzędzi połowowych, kapitan statku zaznacza, dla każdego połowu, w odniesieniu do którego(-ych) statku(-ów) i państwa (państw) bandery liczy się kwotę połowów.

Artykuł 16

Wspólne operacje połowowe

1. Wszelkie wspólne operacje połowowe dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego z udziałem statków pływających pod banderą państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich są dozwolone wyłącznie po wyrażeniu zgody przez zainteresowane państwo lub państwa członkowskie bandery.

2. W momencie składania wniosku o upoważnienie każde państwo członkowskie podejmuje środki konieczne do uzyskania od swojego statku rybackiego uczestniczącego we wspólnej operacji połowowej szczegółowych informacji dotyczących czasu trwania wspólnej operacji, tożsamości biorących w niej udział operatorów oraz klucza przydziału dokonanych połowów pomiędzy statki.

3. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 2. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 17

Raporty połowowe

1. Kapitan statku rybackiego dokonującego połowów, o których mowa w art. 12, przesyła właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery raport połowowy określający ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez swój statek, włącznie z operacjami połowowymi o wyniku zerowym.

2. Raport połowowy przekazuje się po raz pierwszy najpóźniej przed upływem dziesięciu dni po wejściu na obszar wschodniego Atlantyku bądź Morza Śródziemnego lub po rozpoczęciu rejsu połowowego. W przypadku wspólnych operacji połowowych kapitan statku dokonującego połowów wskazuje dla każdego połowu statek lub statki, dla którego(-ych) odlicza się połowy z kwoty państw(-a) bandery.

3. Od dnia 1 czerwca każdego roku kapitan statku rybackiego co 5 dni przekazuje raport połowowy dotyczący ilości tuńczyka błękitnopłetwego, włącznie z operacjami połowowymi o wyniku zerowym.

4. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną lub inną otrzymane raporty połowowe. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

5. Do piętnastego dnia każdego miesiąca państwa członkowskie informują Komisję, w formie umożliwiającej komputerowe odczytanie, o ilościach tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, które zostały wyładowane, przeładowane, umieszczone w tonarach lub w sadzach w poprzednim miesiącu przez statki pływające pod ich banderami. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 18

Wyładunek

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia, lub jego przedstawiciel przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z której portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierza skorzystać, co najmniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, następujące dane:

- a) przewidywany czas przybycia;
- b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymana na pokładzie;
- c) informacje dotyczące obszaru, na którym dokonano połowów.

2. W przypadku wyładunku w wyznaczonym porcie państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie bandery odpowiedni organ tego państwa członkowskiego przesyła organowi bandery statku w ciągu 48 godzin od zakończenia wyładunku dane dotyczące wyładunku.

3. Przepis ten nie ma zastosowania do wyładunków dokonywanych przez statki do połowu wędami ręcznymi, statki do połowu wędami holowanymi i trawlerzy do połowów pelagicznych, które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku.

Artykuł 19

Przeładunek

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 przeładunek na morzu tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym jest zakazany, z wyjątkiem dużych statków rybackich łowiących tuńczyka błękitnopłetwego takłami oceanicznymi działającymi zgodnie z zaleceniem ICCAT nr 2005[06] ustanawiającym program przeładunków dla dużych statków rybackich łowiących tuńczyka błękitnopłetwego takłami oceanicznymi, ze zmianami.

2. Przed wejściem do dowolnego portu, co najmniej 48 godzin przed przewidywaną godziną przybycia, kapitan statku, na który dokonuje się przeładunku (statku dokonującego połowów lub statku przetwórci), lub jego przedstawiciel przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, z którego portu chce skorzystać, następujące dane:

- a) przewidywany czas przybycia;
- b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymana na pokładzie;
- c) informacja dotycząca obszarów geograficznych, na których złowiono tuńczyka błękitnopłetwego, którego ma dotyczyć przeładunek;
- d) nazwa statku dokonującego połowów, który dostarcza tuńczyka błękitnopłetwego i jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
- e) nazwa statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, i jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
- f) tonaż przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego.

3. Statkom rybackim dokonującym połowów nie zezwala się na przeładunek, chyba że uzyskały wcześniej upoważnienie od swojego państwa bandery.

4. Przed rozpoczęciem przeładunku kapitan statku dokonującego połowów informuje swoje państwo bandery o:

- a) ilościach przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego;
- b) dacie i porcie przeładunku;
- c) nazwie, numerze rejestracyjnym i banderze statku, na który dokonuje się przeładunku, i jego numerze w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków rybackich upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
- d) obszarze geograficznym, na którym dokonano połowów tuńczyka.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którego porcie dokonuje się przeładunku:

- a) przeprowadza inspekcję statku, na który dokonuje się przeładunku i sprawdza towar oraz dokumentację związaną z operacją przeładunku;

- b) przesyła dane dotyczące przeładunku organowi państwa bandery statku dokonującego połowów w ciągu 48 godzin od zakończenia przeładunku.

6. Kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w art. 12, wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa. Deklarację przekazuje się nie później niż 15 dni po dacie przeładunku w porcie, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III.

Artykuł 20

Operacje umieszczania w sadzach

1. Państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega miejsce tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego, w ciągu tygodnia po zakończeniu umieszczania w sadzach przedkłada państwu członkowskiemu lub CPC, którego(-j) statki złowiły tuńczyka, oraz Komisji raport z umieszczania w sadzach, zatwierdzony przez obserwatora. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT. Raport ten zawiera informacje ujęte w deklaracji umieszczania w sadzach, o której mowa w art. 4b rozporządzenia (WE) nr 1936/2001.

2. Jeżeli miejsca tuczu lub hodowli są położone na pełnym morzu, do państw członkowskich, w których siedzibę mają osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za miejsca tuczu lub hodowli, ust. 1 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Przed dokonaniem jakiegokolwiek transferu do sadzów właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się miejsce tuczu lub hodowli, informuje państwo członkowskie bandery lub CPC bandery statku dokonującego połowów o transferze do sadzów danych ilości ryb złowionych przez statki rybackie pływające pod jego banderą.

Państwo członkowskie bandery statku dokonującego połowów zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest tucz lub hodowla, o przejście połowów i wypuszczenie ryb do morza, jeżeli po otrzymaniu tej informacji uzna, że:

- a) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, nie posiadał wystarczającej indywidualnej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach;
- b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona i nie uwzględniono jej przy obliczaniu wszelkich kwot, które mogą mieć zastosowanie; lub
- c) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, nie posiada zezwolenia na prowadzenie połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

4. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego wypełnia deklarację transferu ICCAT i przekazuje ją państwu członkowskiemu bandery lub CPC bandery nie później niż 15 dni po dacie transferu na holowniki lub do sadzów, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III. Deklarację transferu dołącza się w czasie transferu ryb przy transporcie do sadzów.

Artykuł 21

Działania związane z tonarami

1. Po zakończeniu każdej operacji połowowej w tonarach odnotowuje się połowy dokonane z użyciem tonarów i przekazuje się w raporcie połowowym drogą elektroniczną lub w inny sposób właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym znajduje się tonar, w ciągu 48 godzin po zakończeniu każdej operacji połowowej.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną otrzymane raporty połowowe. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.

Artykuł 22

Kontrola w porcie lub w miejscu hodowli

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki gwarantujące przeprowadzanie kontroli w porcie w stosunku do wszystkich statków figurujących w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, wchodzących do wyznaczonego portu w celu wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki zmierzające do kontroli wszystkich operacji umieszczania tuńczyków w sadzach, w miejscach gdzie odbywa się tucz lub hodowla pod ich jurysdykcją.

3. Jeżeli miejsca tuczu lub hodowli są położone na pełnym morzu, do państw członkowskich, w których siedzibę mają osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za tucz lub hodowlę, ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 23

Kontrola krzyżowa

1. Państwa członkowskie sprawdzają, w tym przy użyciu danych VMS (satelitarne systemu monitorowania statków), przedkładanie dzienników połowowych i odpowiednie informacje odnotowane w dziennikach połowowych swoich statków, w dokumentacji transferowej/przeładunkowej i dokumentacji połowowej.

2. Państwa członkowskie prowadzą administracyjne kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, wszystkich przeładunków bądź operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości

w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji przeładunkowej oraz ilości podane w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji dotyczącej umieszczania w sadzach z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktura lub dokumenty sprzedaży.

Artykuł 24

System Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT

1. We Wspólnocie stosuje się System Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT przyjęty przez ICCAT na jej czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975 r.) i przedstawiony w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, wyznaczają inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu.

3. Komisja lub mianowany przez nią organ mogą wyznaczyć inspektorów wspólnotowych na potrzeby systemu.

4. Komisja lub mianowany przez nią organ koordynują działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Wspólnoty. W porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzić w tym celu programy wspólnych inspekcji, które umożliwią Wspólnocie wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu. Państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego, przyjmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz odnośnie do okresów i stref wykorzystywania tych zasobów.

5. Państwa członkowskie informują Komisję do dnia 1 kwietnia każdego roku o nazwiskach inspektorów, których zamierzają wyznaczyć na potrzeby systemu w roku następnym, oraz o nazwach statków, które mają być wyznaczone w tym samym celu. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje coroczny plan uczestnictwa Wspólnoty w systemie, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

Artykuł 25

Program obserwatorów

1. Każde państwo członkowskie zapewnia obecność obserwatorów na swoich statkach rybackich o długości większej niż 15 m, co najmniej w stosunku do:

a) 20 % czynnych sejnów. W przypadku wspólnych operacji połowowych obserwator jest obecny podczas operacji połowowej;

b) 20 % czynnych trawlerów do połowów pelagicznych;

Artykuł 26

Egzekwowanie

c) 20 % czynnych statków do połowu taklami oceanicznymi;

1. Państwa członkowskie przyjmują środki egzekwowania przepisów wobec statku rybackiego pływającego pod ich banderą, w przypadku którego stwierdzono, zgodnie z prawem krajowym, że nie przestrzega przepisów art. 4, 5, 7, 14, 15, 16, 17 i 19. Środki mogą w szczególności obejmować, w zależności od wagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego:

d) 20 % czynnych statków do połowu tuńczyków wędami ręcznymi;

a) nałożenie grzywny;

e) 100 % w trakcie odławiania z tonarów.

Zadania obserwatorów polegają w szczególności na:

b) zatrzymanie nielegalnych narzędzi połowowych oraz połowów;

a) monitorowaniu przestrzegania przez statek niniejszego rozporządzenia;

c) zarekwirowanie statku;

b) odnotowywaniu i składaniu raportów z działalności połowowej;

d) zawieszenie lub wycofanie zezwolenia na dokonywanie połowów;

c) obserwacji i szacowaniu połowów i weryfikacji wpisów do dziennika połowowego;

e) zmniejszenie lub odebranie kwoty połowowej, w odpowiednich przypadkach.

d) obserwacji i odnotowywania statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochronnymi ICCAT.

Ponadto obserwator prowadzi pracę naukowo-badawczą, taką jak gromadzenie w ramach zadania II danych określonych przez ICCAT, jeżeli wymaga tego ICCAT, na podstawie instrukcji Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

2. Każde państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega hodowla tuńczyka błękitnopłetwego, przyjmuje środki egzekwowania przepisów wobec hodowli, odnośnie do której stwierdzono, zgodnie z prawem krajowym, że nie przestrzega przepisów art. 20 i 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz art. 4a, 4b i 4c rozporządzenia (WE) nr 1936/2001. Środki mogą w szczególności obejmować, w zależności od wagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego:

2. Każde państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega miejsce tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego, zapewnia obecność obserwatorów podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego do sadzów i wszystkich odłowów ryb z miejsca hodowli.

a) nałożenie grzywny;

b) zawieszenie lub wycofanie z rejestru miejsc tuczu tuńczyków;

Zadania obserwatorów polegają w szczególności na:

c) zakaz umieszczania w sadzach lub wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego.

a) obserwacji i monitorowaniu zgodności działań hodowlanych zgodnie z art. 4a, 4b i 4c rozporządzenia (WE) nr 1936/2001;

Artykuł 27

Środki dotyczące wprowadzania do obrotu

b) zatwierdzaniu raportu z umieszczania w sadzach, o którym mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia;

1. Zakazuje się handlu wewnętrznego, wyładunków, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celach hodowlanych lub w celu tuczenia, ponownego wywozu i przeładunków gatunków tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego, którym nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja wymagana na mocy niniejszego rozporządzenia.

c) prowadzeniu pracy naukowo-badawczej, np. gromadzeniu próbek, zgodnie z wymogami ICCAT na podstawie instrukcji Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

2. Zakazuje się handlu wewnętrznego, przywozu, wylądunków, umieszczania w sadzach w celach hodowlanych i w celu tuczenia, przetwarzania, wywozu, ponownego wywozu i przeladunków gatunków tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego złowionych przez statki rybackie, których państwo bandery nie posiada kwoty, limitu połowowego lub przydziału nakładu połowowego w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego, na mocy środków zarządzania i ochrony ICCAT, lub kiedy wielkości dopuszczalne połowów państwa bandery są wyczerpane. Na podstawie informacji otrzymanych przez Sekretariat ICCAT Komisja informuje wszystkie państwa członkowskie o tym, że kwota przysługująca CPC została wyczerpana.

3. Zakazuje się handlu wewnętrznego, przywozu, wylądunków, przetwarzania i wywozu z miejsc hodowli lub tuczu, które nie spełniają wymogów Zalecenia 2006 [07] ICCAT dotyczącego hodowli tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 28

Współczynniki przeliczeniowe

Do obliczania ekwiwalentu wagi przetworzonego tuńczyka błękitnopłetwego stosuje się współczynniki przeliczeniowe przyjęte przez Stały Komitet ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

Artykuł 29

Finansowanie

Do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁽¹⁾ i do dnia 31 grudnia 2014 r. wielo-

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

letni plan odbudowy tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym jest uznawany za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 30

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 520/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 520/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 6 i 11;
- 2) w załączniku IV skreśla się pozycję dotyczącą tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 31

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 29 stosuje się jednak od dnia 13 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Warunki specjalne stosowane dostatków do połowu wędami ręcznymi, statków do połowu wędami holowanymi i trawlerów do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku

1. a) Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby statki, którym wydano specjalne zezwolenie połowowe, zostały umieszczone w wykazie zawierającym nazwę statku i numer we wspólnotowym rejestrze floty rybackiej (CFR), zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004. Państwa członkowskie wydają specjalne zezwolenie połowowe tylko takiemu statkowi, który został wpisany do rejestru statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego prowadzonego przez ICCAT.
b) Do dnia 1 kwietnia 2008 r. każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wykaz, o którym mowa w lit. a), oraz wszelkie późniejsze zmiany w formie umożliwiającej komputerowe odczytanie.
c) Zmiany w wykazie, o którym mowa w lit. a), są przekazywane Komisji przynajmniej na pięć dni przed wejściem nowego statku umieszczonego w wykazie na obszar wschodniego Atlantyku. Komisja niezwłocznie przekazuje te zmiany do Sekretariatu ICCAT.
 2. a) Zabrania się wyładunku lub przeładunku ze statków, o których mowa w pkt 1 niniejszego załącznika, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku w miejscach innych niż porty wyznaczone przez państwa członkowskie lub CPC.
b) Państwa członkowskie wyznaczają miejsce wykorzystywane do wyładunków lub miejsce w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego.
c) Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów nie później niż dnia 1 kwietnia każdego roku. Komisja przesyła te informacje do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT do dnia 15 kwietnia każdego roku. Wszelkie późniejsze zmiany w wykazie są zgłaszane Komisji co najmniej 15 dni przed wejściem zmiany w życie w celu przekazania ich do Sekretariatu Wykonawczego ICCAT.
 3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 co najmniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu kapitan statku wspólnotowego, o którym mowa w pkt 1 i 2 tego artykułu, lub jego przedstawiciele muszą przekazać właściwemu organowi państwa członkowskiego (w tym właściwemu organowi swojego państwa bandery) lub CPC, z których portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, następujące informacje:
 - a) przewidywany czas przybycia;
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymaną na pokładzie;
 - c) informacje dotyczące strefy, w której dokonano połowów.
 4. Każde państwo członkowskie wprowadza system sprawozdawczości połowowej gwarantujący skuteczne monitorowanie wykorzystywania kwoty każdego statku.
 5. Połowów tuńczyka błękitnopłetwego nie wolno wystawiać do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu bez względu na metodę wprowadzania do obrotu, chyba że odpowiednie oznakowanie lub etykietowanie wskazuje:
 - a) gatunek, wykorzystane narzędzie połowowe;
 - b) obszar połowu i datę.
 6. Państwa członkowskie, których statki do połowu wędami ręcznymi są upoważnione do poławiania tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku, wprowadzą następujące wymogi dotyczące przywieszek ogonowych:
 - a) przywieszkę ogonową przyczepia się na każdym tuńczyku błękitnopłetwym bezzwłocznie po wyładunku;
 - b) każda przywieszka ogonowa posiada niepowtarzalny numer identyfikacyjny i jest ujęta w dokumentach statystycznych dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego oraz widnieje na każdym opakowaniu zawierającym tuńczyka.
-

ZAŁĄCZNIK II

Specyfikacja dzienników połowowych

Minimalne wymogi dotyczące dzienników połowowych

1. Strony dziennika połowowego są numerowane.
2. Dziennik połowowy uzupełnia się codziennie (do północy) lub przed przybyciem do portu.
3. Dziennik połowowy wypełnia się w przypadku inspekcji na morzu.
4. W dzienniku połowowym należy pozostawić jedną kopię każdej strony.
5. Dzienniki połowowe przechowuje się na pokładzie w celu objęcia ewidencją jednego roku działalności.

Minimalne wymogi dotyczące standardowych informacji w dziennikach połowowych:

1. Nazwisko i adres kapitana.
2. Daty i porty wyjścia, daty i porty wejścia.
3. Nazwa statku, numer rejestracyjny, numer ICCAT i numer IMO (jeżeli jest dostępny). W przypadku wspólnych operacji połowowych – nazwy, numery rejestracyjne, numery ICCAT i numery IMO (jeżeli są dostępne) wszystkich statków biorących udział w operacji.
4. Narzędzia połowowe:
 - a) rodzaj kodu FAO;
 - b) wymiary (długość, rozmiar oczka sieci, liczba haczyków itd.).
5. Działania prowadzone na morzu – (co najmniej) jedna linijka na dzień rejsu, określająca:
 - a) działanie (połowy, obróbka parą itd.);
 - b) położenie: dokładne położenie w ciągu dnia (w stopniach i minutach), odnotowane dla każdej operacji połowowej lub w południe, jeżeli danego dnia nie prowadzono połowów;
 - c) zapis połowów.
6. Identyfikacja gatunku:
 - a) kod FAO;
 - b) waga w zaokrągleniu (RTW) w kg na dzień.
7. Podpis kapitana.
8. Podpis obserwatora (jeśli dotyczy).
9. Metody pomiaru wagi: szacowanie, ważenie na pokładzie.
10. W dziennikach połowowych stosuje się równoważnik żywej wagi ryb i określa się współczynniki przeliczeniowe zastosowane do oceny.

Minimalne wymogi dotyczące informacji w przypadku wyładunku, przeładunku/transferu:

1. Daty i port wyładunku/przeładunku/transferu.
2. Produkty:
 - a) prezentacja;
 - b) liczba ryb lub skrzyń oraz ilość w kg.
3. Podpis kapitana lub armatora.

ZAŁĄCZNIK III

Deklaracja transferu/przeładunkowa ICCAT

Dokument nr DEKLARACJA TRANSFERU/PRZEŁADUNKOWA ICCAT

Holownik/statku transportowy

Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:

Bandera:

Numer zezwolenia państwa bandery:

Numer w rejestrze krajowym:

Numer w rejestrze ICCAT:

Numer IMO:

Statek rybacki

Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:

Bandera:

Numer zezwolenia państwa bandery:

Numer w rejestrze krajowym:

Numer w rejestrze ICCAT:

Zewnętrzny numer identyfikacyjny:

Numer strony w dzienniku połowowym:

Dzień Miesiąc Godzina Rok Nazwisko kapitana
statku:Nazwisko kapitana
holownika/statku transportowego:

MIEJSCE PRZEŁADUNKU/TRANSFERU

Wyjście z Powrót do

Podpis:

Podpis:

Transfer/przeładunek

Dla przeładunku zaznaczyć wagę w kilogramach

W przypadku transferu żywych ryb należy wskazać liczbę jednostek i żywą wagę.

Port	Morze Szer. geogr. Dł. geogr.	Gatunek	Liczba jednostek ryb	Typ produktu – żywe	Typ produktu – całe	Typ produktu – wypatroszone	Typ produktu – tuszki	Typ produktu – filetowe	Typ produktu	dalszy transfer/przeładunek
										Data: Miejsce/położenie:
										Nr zezwolenia umawiającej się strony:
										Podpis kapitana statku dokonującego transferu
										Nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku:
										Bandera
										Numer w rejestrze ICCAT:
										Numer IMO:
										Podpis kapitana
										Data: Miejsce/położenie: Nr zezwolenia umawiającej się strony: Podpis kapitana statku dokonującego transferu: Nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku: Bandera Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana

Podpis obserwatora ICCAT (jeśli dotyczy)

Obowiązki w przypadku transferu/przeładunku:

- 1) Oryginał deklaracji transferu/przeładunkowej należy przekazać statkowi, na który dokonuje się przeładunku/holownikowi/statkowi przetwórci/statkowi transportowemu).
- 2) Odpowiedni statek rybacki dokonujący połowu zachowuje kopię deklaracji transferu/przeładunkowej.
- 3) Dalsze operacje transferu lub przeładunku podlegają zezwoleniu odpowiedniej umawiającej się strony, która zezwoliła na działalność statku.
- 4) Statek, na który dokonuje się przeładunku ryb, przechowuje oryginał deklaracji transferu/przeładunkowej do momentu dopłynięcia do miejsca hodowli lub miejsca wylądunku.
- 5) Operację transferu lub przeładunku odnotowuje się w dzienniku połowowym każdego statku biorącego udział w operacji.

ZAŁĄCZNIK IV

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

Na czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975 r.) Komisja uzgodniła, że:

Na mocy art. IX ust. 3 konwencji Komisja ICCAT zaleca ustanowienie następujących zasad międzynarodowej kontroli poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej w celu zapewnienia stosowania konwencji i obowiązujących na jej mocy środków.

1. Kontrole przeprowadzają inspektorzy służb kontroli rybołówstwa podlegających rządów umawiających się stron. Nazwiska inspektorów mianowanych w tym celu przez ich rządy zgłasza się Komisji ICCAT.
2. Statki, na pokładzie których znajdują się inspektorzy, wywieszają specjalną flagę lub porporzec zatwierdzony przez Komisję ICCAT, w celu zasygnalizowania, że inspektor realizuje zadania w ramach międzynarodowej inspekcji. Nazwy wykorzystywanych w ten sposób statków, które mogą być specjalnymi statkami inspekcyjnymi albo statkami rybackimi, zgłasza się jak najszybciej Komisji ICCAT.
3. Każdy inspektor posiada przy sobie dokument identyfikacyjny wystawiony przez organy państwa bandery w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT, wydany inspektorowi z chwilą jego wyznaczenia i stwierdzający, że inspektor jest upoważniony do prowadzenia działań w ramach zasad zatwierdzonych przez Komisję ICCAT.
4. Z uwzględnieniem zasad uzgodnionych na mocy pkt 9 statek prowadzący połowy tuńczyka lub tuńczykopodobnych na obszarze konwencji poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej zatrzymuje się po otrzymaniu odpowiedniego sygnału zgodnie z Międzynarodowym Kodem Sygnałowym od statku, na którego pokładzie znajduje się inspektor, chyba że statek prowadzi akurat operacje połowowe i w takim przypadku statek zatrzymuje się bezzwłocznie po zakończeniu takich działań. Kapitan⁽¹⁾ statku udziela zezwolenia na wejście na pokład inspektorowi, któremu może towarzyszyć świadek. Kapitan umożliwia inspektorowi skontrolowanie połowu lub narzędzi oraz wszelkiej odpowiedniej dokumentacji w sposób, który inspektor uzna za konieczny do sprawdzenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji ICCAT odnośnie do państwa bandery danego statku, a inspektor może zwrócić się o wszelkie niezbędne wyjaśnienia.
5. Przy wchodzeniu na pokład inspektor przedstawia dokument opisany w pkt 3. Inspekcje na statku prowadzi się w sposób ograniczający do minimum ingerencję i niedogodności oraz zapobiegający pogorszeniu jakości ryb. Inspektor ogranicza swoje działania do ustalenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji ICCAT odnośnie do państwa bandery danego statku. Podczas prowadzenia kontroli inspektor może zwrócić się do kapitana o wszelką niezbędną pomoc. Inspektor sporządza sprawozdanie z inspekcji w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT. Inspektor podpisuje sprawozdanie w obecności kapitana statku, który ma prawo dodać do sprawozdania wszelkie uwagi, jakie uzna za odpowiednie i które musi podpisać. Kopie sprawozdania przekazuje się kapitanowi statku oraz rządowi, któremu podlega inspektor i który przekazuje kopie właściwym organom państwa bandery statku oraz Komisji ICCAT. W przypadku stwierdzenia naruszenia zaleceń inspektor powinien również, o ile to możliwe, powiadomić właściwe organy państwa bandery, zgłoszone Komisji ICCAT, oraz każdy statek inspekcyjny państwa bandery znajdujący się w pobliżu.
6. Państwo bandery statku traktuje utrudnianie inspektorowi działań lub niewypelnianie jego poleceń podobnie jak utrudnianie działań inspektorowi tego państwa lub niewypelnianie jego poleceń.
7. Inspektorzy wypełniają swoje obowiązki zgodnie z zasadami określonymi w zaleceniu, lecz podlegają kontroli operacyjnej władz krajowych i są wobec nich odpowiedzialni.
8. Rządy umawiających się stron biorą pod uwagę sprawozdania zagranicznych inspektorów i podejmują w związku z tym działania na podobnej zasadzie, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, jak w przypadku sprawozdań inspektorów krajowych. Przepisy niniejszego punktu nie nakładają na rząd umawiającej się strony obowiązku nadawania większej wartości dowodowej sprawozdaniu zagranicznego inspektora, niż wartość, jaką miałyby to sprawozdanie w państwie inspektora. Rządy umawiających się stron współpracują w celu ułatwienia postępowania sądowego lub innego rodzaju postępowania będącego skutkiem sprawozdania inspektora w ramach niniejszych ustaleń.

⁽¹⁾ Termin „kapitan” oznacza osobę odpowiadającą za statek.

9. a) Do dnia 1 marca każdego roku rządy umawiających się stron powiadamiają Komisję ICCAT o tymczasowych planach uczestnictwa w niniejszych ustaleniach w roku następnym, a Komisja może zaproponować rządów umawiających się stron koordynację operacji krajowych w tej dziedzinie, w tym liczbę inspektorów i statków, na których znajdują się inspektorzy.

b) Ustalenia określone w niniejszym zaleceniu oraz plany uczestnictwa stosuje się między rządami umawiających się stron, o ile nie uzgodniły one inaczej; wszelkie tego typu uzgodnienia zgłasza się Komisji ICCAT.

Warunkiem jest jednak, że wdrożenie systemu zostanie zawieszono pomiędzy dwoma rządami umawiających się stron, jeżeli jeden z nich zgłosi to Komisji ICCAT w oczekiwaniu na realizację uzgodnień.

10. a) Narzędzia połowowe kontroluje się zgodnie z przepisami obowiązującymi na podobszarze, na którym ma miejsce inspekcja. Inspektor określa w sprawozdaniu charakter naruszenia przepisów.

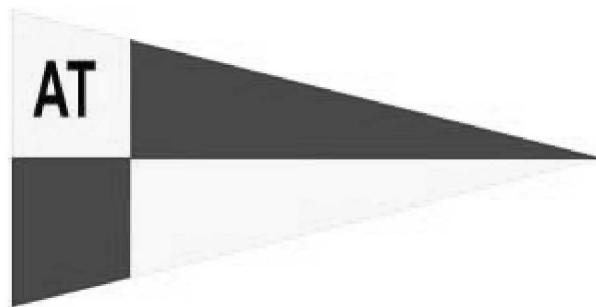
b) Inspektorzy są upoważnieni do kontroli wszystkich stosowanych narzędzi połowowych lub narzędzi połowowych znajdujących się na pokładzie i gotowych do użycia.

11. Inspektor umieszcza znak identyfikacyjny zatwierdzony przez Komisję ICCAT na każdym narzędziu połowowym, które jest niezgodne z zaleceniami Komisji ICCAT w odniesieniu do państwa bandery danego statku, i odnotowuje to w swoim sprawozdaniu.

12. Inspektor może sfotografować narzędzia w sposób dokumentujący te cechy, które jego zdaniem są niezgodne z obowiązującymi przepisami; w takim przypadku sfotografowane obiekty należy wymienić w sprawozdaniu, a do kopii sprawozdania przeznaczonej dla państwa bandery należy dołączyć kopie tych zdjęć.

13. Inspektor jest upoważniony, z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń nakładanych przez Komisję ICCAT, do skontrolowania właściwości połowów i do ustalenia, czy przestrzegane są zalecenia Komisji ICCAT. Inspektor jak najszybciej zgłasza swoje ustalenia organom państwa bandery kontrolowanego statku. (Sprawozdanie dwuletnie 1974–75, część II)

Proporzec ICCAT:

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1560/2007**z dnia 17 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 21/2004 w odniesieniu do daty wprowadzenia elektronicznej identyfikacji owiec i kóz**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz ⁽²⁾ przewiduje, że każde państwo członkowskie ustanowi system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie to przewiduje również, że od dnia 1 stycznia 2008 r. oznakowanie elektroniczne stanie się obowiązkowe dla wszystkich zwierząt urodzonych po tej dacie.
- (3) Ponadto rozporządzenie to przewiduje, że Komisja przedstawi Radzie do dnia 30 czerwca 2006 r. sprawozdanie z wprowadzenia w życie systemu identyfikacji elektronicznej wraz z odpowiednimi wnioskami, o których Rada stanowi, potwierdzając lub zmieniając, w razie konieczności, datę wprowadzenia obowiązkowego stosowania tego systemu, oraz aktualizując, w razie konieczności, techniczne aspekty dotyczące wprowadzania identyfikacji elektronicznej.
- (4) W podsumowaniu sprawozdania Komisji stwierdza się, że niemożliwe jest uzasadnienie daty 1 stycznia 2008 r. jako daty wprowadzenia obowiązkowej identyfikacji elektronicznej. Właściwa jest zatem zmiana tej daty poprzez przesunięcie jej na 31 grudnia 2009 r. w celu umożliwienia państwom członkowskim podjęcia środków niezbędnych dla prawidłowego wdrożenia systemu, z uwzględnieniem jego wpływu na gospodarkę w chwili obecnej i w przyszłości.
- (5) Pewna liczba państw członkowskich opracowała już technologię konieczną do wprowadzenia identyfikacji elektronicznej i zdobyła istotne doświadczenia w jej wdrażaniu. Nie należy im uniemożliwiać wprowadzania jej na poziomie krajowym, jeżeli uznają to za stosowne. Ich doświadczenie dostarczy Komisji i innym państwom członkowskim dalszych wartościowych informacji na temat technicznych konsekwencji identyfikacji elektronicznej i jej skutków.
- (6) Uwzględniając znaczenie gospodarcze niniejszego rozporządzenia, konieczne jest powołanie się na pilną potrzebę, o której mowa w pkt I.3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (7) W związku z tym, że niniejsze rozporządzenie ma być stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r., powinno ono wejść w życie niezwłocznie.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 21/2004 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 21/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Od dnia 31 grudnia 2009 r. oznakowanie elektroniczne zgodnie ze wskazówkami wymienionymi w ust. 1 i zgodnie z odpowiednimi przepisami części A załącznika staną się obowiązkowe dla wszystkich zwierząt.”;

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 grudnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

2) artykuł 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przed dniem 31 grudnia 2009 r. państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązkowe stosowanie identyfikacji elektronicznej dla zwierząt urodzonych na ich terytorium.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
J. SILVA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1561/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	72,5
	IL	171,5
	MA	92,0
	TN	148,3
	TR	147,6
	ZZ	126,4
0707 00 05	JO	189,0
	MA	57,0
	TR	82,0
	ZZ	109,3
0709 90 70	MA	90,5
	TR	115,7
	ZZ	103,1
0709 90 80	EG	290,4
	ZZ	290,4
0805 10 20	AR	42,8
	MA	76,3
	TR	74,3
	ZA	34,0
	ZW	28,6
	ZZ	51,2
0805 20 10	MA	67,2
	ZZ	67,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	30,2
	IL	66,8
	TR	74,2
	ZZ	57,1
0805 50 10	EG	62,8
	MA	121,9
	TR	121,5
	ZA	65,9
	ZZ	93,0
0808 10 80	CA	100,6
	CN	90,8
	MK	29,7
	US	80,7
	ZZ	75,5
0808 20 50	AR	71,1
	CN	44,6
	US	112,5
	ZZ	76,1

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1562/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że należność przywozowa na produkty objęte kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy siewne, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów podczas przywozu, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową cif stosowaną wobec danej dostawy. Jednak należność ta nie może przekraczać stawki celnej we Wspólnej Taryfie Celnej.
- (2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stanowi, że do celów obliczenia należności przywozowej

określonej w ust. 2 wspomnianego artykułu, dla danych produktów regularnie ustala się reprezentatywne ceny przywozowe cif.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów objętych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena importowa cif ustalona w sposób określony w art. 4.
- (4) Należy ustalić należności przywozowe na okres od dnia 1 stycznia 2008 r. mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 2008 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6). Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, str. 5).

ZAŁĄCZNIK I

Należności przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

14.12.2007-20.12.2007

1. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyozajna (*)	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości (**)	Pszenvica twarda niskiej jakości (***)	Jęczmień
Gielda	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	288,59	119,18	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	462,80	452,80	432,80	171,31
Premia za Zatokę	—	15,66	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	15,87	—	—	—	—	—

(*) Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 55,72 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 49,48 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1563/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2008 r. na przywóz owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy otworzyć wspólnotowe kontyngenty taryfowe na mięso baranie i kozie na rok 2008. Należności celne i ilości, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2529/2001, należy ustalić zgodnie z poszczególnymi umowami międzynarodowymi obowiązującymi w roku 2008.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie wykonania dla Wspólnoty przepisów dotyczących taryfy celnej ustanowionych w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony ⁽²⁾, przewiduje dodatkowy dwustronny kontyngent taryfowy w wysokości 2 000 ton, zwiększany co roku o 10 %, otwarty dla produktu objętego kodem 0204 od dnia 1 lutego 2003 r. Należy zatem dodać 200 dodatkowych ton do kontyngentu w ramach GATT/WTO dla Chile i w roku 2008 nadal zarządzać obydwoma kontyngentami w identyczny sposób.
- (3) Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii w sprawie preferencji w handlu produktami rolnymi przyznanych na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽³⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2007/138/WE ⁽⁴⁾, przewiduje przyznanie dodatkowego rocznego kontyngentu taryfowego dla Islandii na ilość 500 ton (masa tuszy) świeżego, schłodzonego, mrożonego lub wędzonego mięsa baraniego. Należy zatem odpowiednio dostosować ilości dostępne dla Islandii.
- (4) Niektóre kontyngenty ustala się na okres od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego. Ponieważ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przywozem zarządza się w ramach roku kalendarzowego, w przypadku przedmiotowych kontyngentów ilości określone dla roku 2008 stanowią sumę połowy ilości ustalonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30

czerwca 2008 r. i połowy ilości ustalonych na okres od 1 lipca 2008 r. do 30 czerwca 2009 r.

- (5) Należy ustalić ekwiwalent wagowy tusz w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania wspólnotowych kontyngentów taryfowych. Ponadto w związku z tym, że niektóre kontyngenty taryfowe przewidują możliwość przywozu żywych zwierząt lub ich mięsa, należy stosować współczynnik konwersji.
- (6) W drodze odstępstwa od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1439/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3013/89 w odniesieniu do przywozu i wywozu produktów sektora mięsa baraniego i koziego ⁽⁵⁾ kontyngentami na produkty z mięsa baraniego i koziego należy zarządzać zgodnie z przepisami art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2529/2001. Należy tego dokonać zgodnie z art. 308a, art. 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w zakresie wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁶⁾.
- (7) Kontyngenty taryfowe w ramach niniejszego rozporządzenia powinny być początkowo traktowane jako niekrytyczne w rozumieniu art. 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 przy zastosowaniu zarządzania zgodnie z zasadą „kto pierwszy, ten lepszy”. Należy zatem zezwolić organom celnym na zniesienie wymogu złożenia zabezpieczenia w odniesieniu do towarów początkowo przywożonych w ramach niniejszych kontyngentów zgodnie z art. 308c ust. 1 i art. 248 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Z uwagi na specyfikę przechodzenia z jednego systemu zarządzania do drugiego nie stosuje się art. 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.
- (8) Należy sprecyzować, jaki dowód potwierdzający pochodzenie produktów powinny przedstawić podmioty gospodarcze, aby skorzystać z kontyngentów taryfowych według zasady „kto pierwszy ten lepszy”.
- (9) Organom celnym w momencie zgłaszania przez podmioty gospodarcze produktów na bazie mięsa baraniego w celu przywozu trudno jest ustalić, czy produkty te pochodzą z owiec domowych czy owiec innego pochodzenia, co jest podstawą do stosowania różnych stawek celnych. W związku z tym stosowne jest zapewnienie, aby dowód pochodzenia zawierał takie wyjaśnienie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 20.2.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 305/2005 (Dz.U. L 52 z 25.2.2005, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, str. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, str. 28.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 272/2001 (Dz.U. L 41 z 10.2.2001, str. 3).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

(10) Zgodnie z rozdziałem II dyrektywy Rady nr 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾ oraz z dyrektywą Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, przywóz może być dopuszczony tylko w przypadku produktów spełniających wymagania obowiązujących obecnie w państwach Wspólnoty zasad weterynaryjnych i certyfikacji.

(11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Owiec i Kóz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie otwiera wspólnotowe kontyngenty taryfowe na przywóz owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 2

Należności celne mające zastosowanie do produktów objętych kontyngentami, o których mowa w art. 1, kody CN, kraje pochodzenia w podziale na grupy oraz numery porządkowe są określone w załączniku.

Artykuł 3

1. Wyrażone w ekwiwalentach wagowych tusz ilości produktów przywożonych w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1, są określone w załączniku.

2. Dla obliczania ilości wyrażonych za pomocą „ekwiwalentów wagowych tusz” określonych w ust. 1 masę netto produktów z mięsa baraniego i koziego należy pomnożyć przez następujące współczynniki:

- a) w przypadku zwierząt żywych: 0,47;
- b) w przypadku mięsa z jagniąt i z kozłat bez kości: 1,67;
- c) w przypadku baraniny bez kości, mięsa koziego bez kości innego niż z kozłat oraz dowolnej mieszaniny tych mięs: 1,81;
- d) w przypadku produktów z kośćmi: 1,00.

„Kozłę” oznacza kozę w wieku do jednego roku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

Artykuł 4

W drodze odstępstwa od tytułu II część A i B rozporządzenia (WE) nr 1439/95 w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r. kontyngentami taryfowymi określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia zarządza się na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy” zgodnie z art. 308a, 308b i 308c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Nie stosuje się art. 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia. Nie są wymagane pozwolenia na przywóz.

Artykuł 5

1. Aby skorzystać z kontyngentów taryfowych określonych w załączniku, należy przedstawić organom celnym Wspólnoty ważny dowód pochodzenia wydany przez właściwy urząd w danym kraju trzecim wraz ze zgłoszeniem celnym o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

Pochodzenie produktów objętych kontyngentami taryfowymi innymi niż te wynikające z umów w sprawie taryf preferencyjnych określa się zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie.

2. Dowodem pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest:

a) w przypadku kontyngentu taryfowego stanowiącego część umowy w sprawie preferencyjnej stawki celnej – dowód pochodzenia określony w tej umowie;

b) w przypadku pozostałych kontyngentów taryfowych – dowód pochodzenia ustalony zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 oraz zawierający, oprócz elementów przewidzianych w tym artykule, następujące dane:

— kod CN (przynajmniej cztery pierwsze cyfry),

— numer lub numery porządkowe danego kontyngentu taryfowego,

— całkowitą wagę netto dla kategorii współczynnika zgodnie z art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

c) w przypadku kraju, którego kontyngenty wchodzą w zakres lit. a) oraz b) i zostały połączone – dowód, o którym mowa w lit. a).

W przypadku gdy dowód pochodzenia, o którym mowa w lit. b), jest przedstawiany jako dokument towarzyszący tylko jednemu zgłoszeniu o dopuszczenie do obrotu, może on zawierać kilka numerów porządkowych. W każdym innym przypadku dowód powinien zawierać tylko jeden numer porządkowy.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

**Mięso baranie i kozie (w tonach ekwiwalentów wagowych tusz)
Wspólnotowe kontyngenty taryfowe na rok 2008**

Nr grupy państw	Kody CN	Cło „ad valorem” %	Szczególna stawka celna EUR/100 kg	Nr porządkowy w systemie „kto pierwszy, ten lepszy”				Pochodzenie	Roczna wielkość w tonach ekwiwalentów wagowych tusz
				Żywe, zwierzęta (współczynnik = 0,47)	Jagnięce mięso bez kości ⁽¹⁾ (współczynnik = 1,67)	Baranina bez kości/owce ⁽²⁾ (współczynnik = 1,81)	Mięso z kością i tusze (współczynnik = 1,00)		
1	0204	Zero	Zero	—	09.2101	09.2102	09.2011	Argentyna	23 000
				—	09.2105	09.2106	09.2012	Australia	18 786
				—	09.2109	09.2110	09.2013	Nowa Zelandia	227 854
				—	09.2111	09.2112	09.2014	Urugwaj	5 800
				—	09.2115	09.2116	09.1922	Chile	6 000
				—	09.2121	09.2122	09.0781	Norwegia	300
				—	09.2125	09.2126	09.0693	Grenlandia	100
				—	09.2129	09.2130	09.0690	Wyspy Owcze	20
				—	09.2131	09.2132	09.0227	Turcja	200
				—	09.2171	09.2175	09.2015	Inne ⁽³⁾	200
2	0204, 0210 99 21, 0210 99 29, 0210 99 60	Zero	Zero	—	09.2119	09.2120	09.0790	Islandia	1 850
				—	—	—	—	—	—
3	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	10 %	Zero	09.2181	—	—	09.2019	Erga omnes ⁽⁴⁾	92
				—	—	—	—	—	—
				—	—	—	—	—	—

(1) I mięso kozłat.

(2) I mięso kozie inne niż mięso kozłat.

(3) „Inne” dotyczy wszystkich miejsc pochodzenia, z wyjątkiem innych krajów wymienionych w niniejszej tabeli.

(4) Erga omnes odnosi się do wszystkich miejsc pochodzenia, w tym państw wymienionych w niniejszej tabeli.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1564/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 979/2007 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz wieprzowiny pochodzącej z Kanady**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 979/2007 ⁽²⁾ stanowi, że w chwili składania pierwszego wniosku na dany podokres obowiązywania kontyngentu taryfowego wnioskodawcy wykazują, że w każdym okresie określonym w tym artykule dokonali przywozu lub wywozu co najmniej 50 ton produktów wymienionych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.
- (2) Okazuje się konieczne wyjaśnienie, że dowód poświadczający doświadczenie danego podmiotu gospodarczego powinien być załączony do pierwszego wniosku odnoszącego się do danego okresu obowiązywania kontyngentu rocznego. W związku z tym, że pierwszy wniosek może się odnosić do któregośkolwiek z czterech podokresów obowiązywania kontyngentu rocznego, jeżeli podmiot gospodarczy składa wniosek obejmujący kilka podokresów, odnośny dowód wymagany jest tylko raz.

(3) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 979/2007.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 979/2007 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Do celów stosowania art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioskodawca, w chwili składania pierwszego wniosku o pozwolenie na przywóz dotyczącego danego rocznego okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego, przedkłada dowód, że w trakcie każdego z dwóch okresów, o których mowa w tym artykule, dokonał przywozu lub wywozu co najmniej 50 ton produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 217 z 22.8.2007, str. 12.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1565/2007

z dnia 21 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 3 lit. a) i art. 29 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi⁽²⁾, zatwierdzona decyzją Rady i Komisji 2002/309/WE, Euratom⁽³⁾, przewiduje pełną liberalizację dwustronnego handlu serami od dnia 1 czerwca 2007 r., po upływie pięcioletniego okresu przejściowego.
- (2) W związku z powyższym rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych⁽⁴⁾, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 487/2007⁽⁵⁾ nie przewidywało już kontyngentów przywozowych i należności przywozowych na ser pochodzący ze Szwajcarii. W tych okolicznościach i w świetle elastycznego podejścia w zakresie wymagania pozwolenia na przywóz wprowadzonego art. 26 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007⁽⁶⁾ właściwe jest zniesienie obowiązku przedstawienia pozwolenia na przywóz dla wszystkich przywozów sera ze Szwajcarii.
- (3) Artykuł 19a rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 przewiduje zarządzanie przywozem przetworów mlecznych na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy”, zgodnie z art. 308a–308c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁷⁾. Ten system zarządzania i przewidziane w nim procedury sprawiają, iż stosowanie pozwoleń na

przywóz jest zbędne i obowiązek ich przedstawiania powinien w związku z tym zostać zniesiony.

- (4) Niektóre pozwolenia na przywóz sera pochodzącego ze Szwajcarii i przetworów mlecznych w ramach kontyngentów zarządzanych na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy” zgodnie z rozdziałem Ia rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 będą nadal ważne po dniu 1 stycznia 2008 r. Zobowiązania podjęte w związku z tymi pozwoleniami muszą zostać spełnione, gdyż w przeciwnym razie przepadłoby złożone zabezpieczenie. W związku z faktem, że od tej daty taki przywóz może odbywać się bez pozwolenia oraz bez związanych z nim opłat, importerzy posiadający takie pozwolenia, które nie zostały do tej daty w pełni wykorzystane, powinni mieć możliwość wystąpienia o zwrot złożonych zabezpieczeń i otrzymania ich zwrotu.
- (5) Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII GATT 1994 dotyczące zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii przewidzianego na liście koncesyjnej CXL załączonej do GATT 1994⁽⁸⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2007/867/WE z dnia 20 grudnia 2007 r.⁽⁹⁾, wprowadza zmiany w kontyngencie taryfowym na masło przewidzianym na liście koncesyjnej WE CXL przyjętej podczas wielostronnych negocjacji handlowych podczas Rundy Urugwajskiej. Należy zatem odpowiednio dostosować załącznik III.A do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001.
- (6) Załączniki IV i V do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 przewidują bardzo skomplikowany mechanizm i pracochłonną procedurę kontroli przestrzegania przepisów w zakresie zawartości tłuszczu zarówno w Nowej Zelandii, jak i we Wspólnocie. Nowy opis kontyngentu, rozszerzający zakres dozwolonej zawartości tłuszczu z 80–82 % do 80–85 %, umożliwia uproszczenie procedur kontroli, w szczególności przez zniesienie wykładni wyników kontroli zawartości tłuszczu w oparciu o typowe odchylenie w standardowych warunkach wytwarzania. Uproszczenie takie prowadzi również do znacznego zmniejszenia obciążenia administracyjnego oraz kosztów dla obu stron i ułatwia dostęp do kontyngentu dla eksporterów i importerów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2). Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, str. 132.

⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1324/2007 (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, str. 14).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 1.5.2007, str. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 3.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

⁽⁸⁾ Patrz: str. 95 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁹⁾ Patrz: str. 95 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (7) Artykuł 33 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 stanowi, że organ wydający świadectwo w Nowej Zelandii wydaje świadectwo IMA 1, zanim produkt objęty świadectwem opuści terytorium kraju wydania. Masło objęte rokiem kontyngentowym 2008 może być wysyłane w Nowej Zelandii od listopada 2007 r. Ponieważ stosowanie nowych przepisów rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 zmienionego niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do takich wysyłek nie jest możliwe, a właściwe wdrożenie nowych przepisów wymaga trochę czasu, art. 33 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 nie powinien mieć zastosowania w okresie od dnia 1 listopada 2007 r. do dnia 31 stycznia 2008 r.
- (8) Jednocześnie należy zaktualizować w załączniku XII do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 niektóre informacje dotyczące organu wydającego świadectwa w Nowej Zelandii.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2535/2001.
- (10) Decyzja Komisji 2001/651/WE⁽¹⁾ ustanowiła typowe odchylenie, w standardowych warunkach wytwarzania, zawartości tłuszczu w maśle przywożonym z Nowej Zelandii w celu ułatwienia kontroli zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001. Zgodnie z nowymi ustaleniami przewidzianymi rozszerzenie opisu kontyngentu o masło niesolone możliwe jest zniesienie wykładni wyników kontroli i tym samym skomplikowanej procedury typowego odchylenia w standardowych warunkach wytwarzania. W związku z powyższym decyzja 2001/651/WE przestała być aktualna i należy ją uchylić.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Bez uszczerbku dla tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 i o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, cały przywóz przetworów mlecznych podlega okazaniu pozwolenia na przywóz.”;

- 2) w art. 19a wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przywóz na podstawie kontyngentów określonych w ust. 1 nie podlega obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na przywóz.”;

- b) skreśla się ust. 3;

- 3) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) załącznik 2 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią w sprawie handlu produktami rolnymi.”;

- b) skreśla się ust. 3;

- 4) po art. 22 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIa

PRYWÓZ NIEPODLEGAJĄCY KONTYNGENTOM BEZ PRZEDSTAWIANIA POZWOLENIA NA PRYWÓZ

Artykuł 22a

1. Niniejszy artykuł stosuje się do preferencyjnego przywozu określonego w art. 3 Umowy między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią w sprawie handlu produktami rolnymi.

2. Wszystkie produkty objęte kodem CN 0406 pochodzące ze Szwajcarii są zwolnione z należności celnych oraz z obowiązku przedstawienia pozwolenia na przywóz.

3. Zwolnienie z należności celnych stosuje się tylko po okazaniu deklaracji dopuszczenia do swobodnego obrotu wraz z dowodem pochodzenia wydanym zgodnie z protokołem 3 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii podpisanej w Brukseli dnia 22 lipca 1972 r.”;

- 5) skreśla się art. 38;

- 6) w art. 40 ust. 1 skreśla się akapit drugi, trzeci i czwarty;

- 7) część D załącznika II zostaje zastąpiona tekstem w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

- 8) załącznik III.A zastępuje się tekstem w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

- 9) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;

- 10) załącznik V zastępuje się tekstem w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 229 z 25.8.2001, str. 24. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/584/WE (Dz.U. L 255 z 31.7.2004, str. 41).

11) w załączniku VIII pkt 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Organy wydające świadectwa IMA 1 mogą unieważnić świadectwo albo jego część, jeżeli ilość, którą obejmuje, jest uszkodzona lub nie nadaje się do sprzedaży ze względu na okoliczności, na które eksporter nie ma wpływu. W przypadku gdy uszkodzona lub nienadająca się do sprzedaży jest część ilości, można wydać świadectwo zastępcze na pozostałą część. W przypadku masła nowozelandzkiego określonego w załączniku III(A) wykorzystuje

się w tym celu wykaz identyfikacyjny oryginalnego produktu. Świadectwo zastępcze jest ważne tylko do tego samego dnia co oryginał. W tym wypadku pole 17 świadectwa zastępczego IMA 1 powinno zawierać wyrażenie »ważny do 00.00.0000«;

12) załącznik X zmienia się zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia;

13) w załączniku XII informacje dotyczące Nowej Zelandii otrzymują brzmienie:

„Nowa Zelandia	ex 0405 10 11 ex 0405 10 19 ex 0405 10 30 ex 0406 90 01 ex 0406 90 21	Masło Masło Masło Ser do przetworzenia Cheddar	New Zealand Food Safety Authority	Telecom Towers, 86 Jervois Quay, PO Box 2835 Wellington New Zealand Tel. (64-4) 894 2500 Faks (64-4) 894 2501”
----------------	---	--	---	--

Artykuł 2

Na wniosek zainteresowanych stron złożone zabezpieczenia na wydawanie pozwoleń na przywóz są zwalniane pod następującym warunkami:

- pozwolenia zostały wydane na przywóz na podstawie kontyngentów określonych w rozdziale Ia lub pozwolenia zostały wydane na przywóz produktów objętych kodem CN 0406 pochodzących ze Szwajcarii;
- ważność pozwoleń nie wygasła przed dniem 1 stycznia 2008 r.;
- do dnia 1 stycznia 2008 r. pozwolenia zostały wykorzystane tylko częściowo lub nie zostały wykorzystane wcale.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

Artykuł 3

W drodze odstępstwa od art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2535/2535, art. 33 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia nie ma zastosowania od dnia 1 listopada 2007 r. do dnia 31 stycznia 2008 r. w odniesieniu do przywozów związanych z rokiem kontyngentowym 2008.

Artykuł 4

Uchyła się decyzję 2001/651/WE.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. Jednakże art. 3 stosuje się od dnia 1 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„II.D

Obniżone cło na mocy załącznika 2 do Umowy między Wspólnotą a Szwajcarią w sprawie handlu produktami rolnymi

Kod CN	Wyszczególnienie	Cło (EUR/100 kg wagi netto) od dnia 1 czerwca 2007 r.
0402 29 11 ex 0404 90 83	Mleko specjalne dla niemowląt (*), w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, o zawartości netto nieprzekraczającej 500 g, o zawartości tłuszczu przekraczającej 10 % masy	43,80

(*) „Mleko specjalne dla niemowląt” oznacza produkty wolne od drobnoustrojów chorobotwórczych, które mają mniej niż 10 000 odżywiających bakterii tlenowych oraz mniej niż dwie bakterie coli na gram.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK III.A

Kontyngent taryfowy w ramach umów GATT/WTO w podziale na kraj pochodzenia: masło nowozelandzkie

Kod CN	Wyszczególnienie	Państwo pochodzenia	Kontyngent roczny od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia (w tonach)	Maksymalny kontyngent półroczny (ilości w tonach)	Kontyngent Część A Nr kontyngentu 09.4195	Kontyngent CZĘŚĆ B Nr kontyngentu 09.4182	Należność celna przywozowa (EUR/100 kg masy netto)	Przepisy dotyczące wypełniania świadectw IMA 1
ex 0405 10 11 ex 0405 10 19	Masło, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 % masy, ale mniejszej niż 85 % masy, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez zastosowania materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie	Nowa Zelandia	74 693 tony	Kontyngent półroczny, począwszy od stycznia 2008 r. 37 346,5 tony	20 540,5 tony	16 806 tony	70,00	Patrz: załącznik IV
ex 0405 10 30	Masło, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 % masy, ale mniejszej niż 85 % masy, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez zastosowania materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie, który może wymagać, aby śmietana przechodziła przez stan koncentracji tłuszczu i/lub frakcjonowanie tego tłuszczu (metoda wskazana jako »Ammix« i »Spreadable«)							

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„SPRAWDZANIE WAGI NETTO I ZAWARTOŚCI TŁUSZCZU W MAŚLE POCHODZĄCYM Z NOWEJ ZELANDII PRZYWOŻONYM NA MOCY SEKCJI 2 ROZDZIAŁU III ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 2535/2001”;

2) w części 1 skreśla się lit. e);

3) w części 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 2.2 wprowadza się następujące zmiany:

i) w lit. e) skreśla się tiret trzecie;

ii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) w polu 13: nie mniej niż 80 %, ale mniej niż 85 % tłuszczu;”;

b) skreśla się pkt 2.3;

4) w części 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 4.1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Właściwe władze pobierają dwie próbki, z których jedną bezpiecznie przechowują na wypadek sporu.

Laboratorium przeprowadzające testy jest upoważnione przez państwo członkowskie do przeprowadzania oficjalnych analiz oraz państwo członkowskie uznaje kompetencje tego laboratorium do stosowania metody określonej powyżej, po wykazaniu przez laboratorium, że spełnia ono wymagania w zakresie powtarzalności przy analizie dwóch ślepych próbek z tej samej partii oraz po pomyślnym przejściu testów biegłości.”;

b) skreśla się pkt 4.2;

c) pkt 4.3 otrzymuje brzmienie:

„4.3. Wykładnia wyników kontroli – średnia arytmetyczna

a) Przyjmuje się zgodność z wymogami dotyczącymi zawartości tłuszczu, jeżeli średnia arytmetyczna wyników próbek nie przekracza 84,4 %.

Właściwe władze powiadamiają Komisję bez zwłoki o każdym przypadku niezgodności.

b) W przypadku gdy wymóg dotyczący zgodności określony w lit. a) nie jest spełniony, partię objętą odnośną deklaracją przywózową i świadectwem IMA 1 przywozi się zgodnie z art. 36, z wyjątkiem przypadków, kiedy wyniki analizy drugiej próbki, o której mowa w pkt 4.5, spełniają wymóg.”;

d) skreśla się pkt 4.4;

e) pkt 4.5 otrzymuje brzmienie:

„4.5. Wyniki sporne

Zainteresowany importer może zakwestionować wyniki analizy uzyskane przez laboratorium właściwych władz w ciągu siedmiu dni roboczych od otrzymania tych wyników, zobowiązując się do poniesienia kosztów zbadania drugiej próbki. W takim przypadku właściwe władze przesyłają zapieczętowaną drugą próbkę przedmiotowej partii w ich laboratorium drugiemu laboratorium. Drugie laboratorium jest upoważnione przez państwo członkowskie do przeprowadzania oficjalnych analiz oraz państwo członkowskie uznaje kompetencje tego laboratorium do stosowania metody określonej w pkt 4.1, po wykazaniu przez laboratorium, że spełnia ono wymagania w zakresie powtarzalności przy analizie dwóch ślepych próbek z tej samej partii oraz po pomyślnym przejściu testów biegłości.

Drugie laboratorium powiadamia bezzwłocznie właściwe władze o wynikach swojej analizy.

Ustalenia drugiego laboratorium są ostateczne.”;

f) skreśla się pkt 4.6.

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK V

Stosowanie art. 40 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr .../...

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

DG AGRI/D/1 – Przetwory mleczne

	Opis pól (Kolumna 1)	Nr pola (Kolumna 2)	Wartość (Kolumna 3)	Jednostka lub format	
Informacje ogólne	Nazwa producenta masła:	1		—	
	Kod identyfikacyjny partii:	2		—	
	Wielkość partii:	3		kg	
	Data kontroli:	4		dzień/miesiąc/rok	
Kontrola wagi	Wielkość partii losowej:	5		Liczba kartonów	
	Średnia	Średnia arytmetyczna wagi netto na karton: (jak wyszczególniono w świadectwie IMA 1 – pole 9)	6		kg
		Średnia arytmetyczna wagi netto próbek kartonów:	7		kg
		Średnia arytmetyczna wagi netto ustalona w UE wykazuje znaczną różnicę wobec zadeklarowanej wartości:	8		N = Nie T = Tak
	Odchylenie standardowe	Standardowe odchylenie wagi netto na karton: (jak wyszczególniono w świadectwie IMA 1 – pole 9)	9		kg
		Standardowe odchylenie wagi netto próbek kartonów:	10		kg
Standardowe odchylenie wagi netto ustalone w UE wykazuje znaczną różnicę wobec zadeklarowanej wartości:		11		N = Nie T = Tak	
Kontrola zawartości tłuszczu	Wielkość partii losowej:	12		Liczba kartonów	
	Średnia	Średnia arytmetyczna zawartości tłuszczu próbek kartonów:	14		% tłuszczu
		Średnia arytmetyczna zawartości tłuszczu ustalona w UE przekracza 84,4 %	15		N = Nie T = Tak

Niniejszy formularz należy przesyłać Komisji Europejskiej pocztą elektroniczną (DGAGRI-D1-Milk@cec.eu.int) lub faksem (+32-2-295 33 10)."

ZAŁĄCZNIK V

W załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) pole 7 otrzymuje brzmienie:

7. Oznaczenia, numery, liczbę i rodzaj opakowań, szczegółowy opis CN i ośmiocyfrowy kod CN produktu poprzedzony przedrostkiem „ex” oraz szczegółowe dane dotyczące jego formy prezentacji.
- Patrz: załączony wykaz identyfikacyjny produktu, odsyłacz:
 - kod CN ex 0405 10 – Masło, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 % masy, ale mniejszej niż 85 % masy, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany
 - nr rejestracyjny fabryki
 - data produkcji
 - średnia arytmetyczna wagi tary plastikowego opakowania

b) pole 13 otrzymuje brzmienie:

13. Zawartość tłuszczu w masie (%)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1566/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1966/2006 w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1966/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także biorąc pod uwagę, co następuje:

- (1) Artykuł 22 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 ⁽²⁾ stanowi, że działalność w ramach wspólnej polityki rybackiej jest zabroniona w przypadku gdy kapitan nie rejestruje i nie przekazuje niezwłocznie informacji dotyczących działalności połowowej, w tym wyładunków i przeładunków, i gdy kopie rejestru nie są udostępniane władzom.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1966/2006, obowiązek elektronicznej rejestracji i przekazywania danych z dziennika połowowego, deklaracji wyładunkowej i deklaracji przeładunkowej dotyczy kapitanów statków rybackich Wspólnoty o długości całkowitej przekraczającej 24 metry w terminie 24 miesięcy od wejścia w życie przepisów wykonawczych, oraz kapitanów statków rybackich Wspólnoty o długości całkowitej przekraczającej 15 metrów w terminie 42 miesięcy od wejścia w życie przepisów wykonawczych.
- (3) Codzienne raportowanie działalności połowowej stwarza potencjał dla znaczącego zwiększenia skuteczności i efektywności monitorowania, kontroli i nadzoru na morzu i na lądzie.
- (4) Artykuł 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ stanowi, że kapitanowie statków rybackich Wspólnoty obowiązani są prowadzić dziennik połowowy rejestrujący ich działania.

- (5) Artykuł 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 stanowi, że kapitan każdego ze statków rybackich Wspólnoty o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów, bądź jego przedstawiciel, po każdym rejsie, w ciągu 48 godzin od wyładunku, przedkłada deklarację właściwym organom państwa członkowskiego, w którym ma miejsce wyładunek.
- (6) Artykuł 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 stanowi, że przy pierwszej sprzedaży ośrodki aukcyjne lub inne upoważnione przez państwa członkowskie instytucje bądź osoby, które są odpowiedzialne za wprowadzenie na rynek po raz pierwszy produktów rybołówstwa przedkładają kartę sprzedaży właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium następuje pierwsze wprowadzenie do obrotu.
- (7) Artykuł 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 stanowi również, że w przypadku gdy pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa nie następuje w państwie członkowskim, w którym miał miejsce wyładunek, państwo członkowskie odpowiedzialne za monitorowanie wprowadzenia po raz pierwszy do obrotu zapewnia przekazanie kopii karty sprzedaży możliwie jak najszybciej organom odpowiedzialnym za monitorowanie wyładunku danych produktów.
- (8) Artykuł 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 nakłada na państwa członkowskie obowiązek opracowania komputerowych baz danych i ustanowienia systemu zatwierdzania, obejmującego w szczególności kontrole krzyżowe i weryfikację danych.
- (9) Artykuły 19b i 19e rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 nakładają na kapitanów statków rybackich Wspólnoty obowiązek sporządzania raportów dotyczących nakładu połowowego i odnotowywania ich w swoim dzienniku połowowym.
- (10) Artykuł 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2347/2002 ⁽⁴⁾ nakłada na kapitana statku rybackiego Wspólnoty, posiadającego pozwolenie na połowy dalekomorskie, obowiązek zapisywania w dzienniku połowowym, lub na formularzu dostarczonym przez państwo członkowskie bandery, informacji dotyczących parametrów narzędzi połowowych oraz działań połowowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 1; sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11; sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 351 z 28.12.2002, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2269/2004 (Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 1).

- (11) Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ przewiduje realizację wspólnych planów rozmieszczenia.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

5. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne dotyczące stosowania systemów elektronicznego raportowania na statkach pływających pod ich banderą na wodach znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub jurysdykcją pod warunkiem że statki te przestrzegają wszystkich przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

6. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do statków rybackich Wspólnoty niezależnie od wód ani portów, w których prowadzą operacje połowowe.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
- statków rybackich Wspólnoty o długości całkowitej przekraczającej 24 metry, od dnia 1 stycznia 2010 r.;
 - statków rybackich Wspólnoty o długości całkowitej przekraczającej 15 metrów, od dnia 1 lipca 2011 r.;
 - zarejestrowanych nabywców, zarejestrowanych aukcji lub innych upoważnionych przez państwa członkowskie podmiotów bądź osób, które są odpowiedzialne za pierwszą sprzedaż produktów rybołówstwa, osiągających roczny obrót finansowy z tytułu pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa powyżej 400 000 EUR, od dnia 1 stycznia 2009 r.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1 lit. a) niniejsze rozporządzenie stosuje się od dat przypadających przed dniem 1 stycznia 2010 r. do statków rybackich Wspólnoty pływających pod banderą danego państwa członkowskiego o długości całkowitej przekraczającej 24 metry, jeżeli to państwo tak postanowi.
3. Bez uszczerbku dla ust. 1 lit. b) niniejsze rozporządzenie stosuje się od dat przypadających przed dniem 1 lipca 2011 r. do statków rybackich Wspólnoty pływających pod banderą danego państwa członkowskiego o długości całkowitej przekraczającej 15 metrów, jeżeli to państwo tak postanowi
4. Bez uszczerbku dla dat ustanowionych w ust. 1 lit a) i ust. 1 lit. b) państwo członkowskie może podjąć decyzję o zastosowaniu niniejszego rozporządzenia do statków o długości do 15 metrów pływających pod jego banderą w terminie poprzedzającym te daty, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1966/2006.

Artykuł 2

Wykaz operatorów i statków

1. Każde państwo członkowskie tworzy wykaz zarejestrowanych nabywców, zarejestrowanych aukcji lub innych podmiotów bądź osób przez nie upoważnionych, które są odpowiedzialne za pierwszą sprzedaż produktów rybołówstwa, osiągających roczny obrót finansowy produktami rybołówstwa powyżej 400 000 EUR. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2007, a wykaz aktualizuje się dnia 1 stycznia bieżącego roku (rok n) na podstawie rocznego obrotu finansowego produktami rybołówstwa przekraczającego 400 000 EUR w roku n-2. Wykaz ten jest publikowany na oficjalnej stronie internetowej państwa członkowskiego.

2. Każde państwo członkowskie tworzy i okresowo aktualizuje wykazy statków rybackich Wspólnoty pływających pod jego banderą, do których stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 1 ust. 2, 3, 4 i 5. Wykazy te są publikowane na oficjalnej stronie internetowej państwa członkowskiego i mają format uzgodniony w drodze konsultacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją.

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „operacja połowowa” oznacza wszelkie działania związane z poszukiwaniem ryb, zarzucaniem, wydawaniem i wybieraniem narzędzia połowowego oraz usuwaniem jakiegokolwiek połowu z narzędzia połowowego;
- „wspólny plan rozmieszczenia” oznacza plan ustalający procedury operacyjne w odniesieniu do rozmieszczenia dostępnych środków kontroli i inspekcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1.

ROZDZIAŁ II

TRANSMISJA ELEKTRONICZNA

Artykuł 4

Informacje, do przekazania których zobowiązani są kapitanowie statków lub ich przedstawiciele

1. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty przekazują dane z dziennika połowowego i deklaracji przeładunkowej drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego bandery.

2. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty lub ich przedstawiciele przekazują dane z deklaracji wyładunkowej drogą elektroniczną właściwym organom państwa bandery.

3. W przypadku gdy statek rybacki Wspólnoty dokonuje wyładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu przekazują dane z deklaracji wyładunkowej drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano wyładunku połowu.

4. Jeżeli wymagają tego przepisy wspólnotowe, kapitanowie statków rybackich Wspólnoty przekazują właściwym organom państwa członkowskiego bandery drogą elektroniczną uprzednie powiadomienie o wejściu do portu, w czasie, w jakim jego przekazanie jest wymagane.

5. W przypadku gdy statek rybacki Wspólnoty zamierza wejść do portu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu przekazują drogą elektroniczną uprzednie powiadomienie, o którym mowa w ust. 4, właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Informacje, do których przekazania zobowiązane są podmioty lub osoby odpowiedzialne za pierwszą sprzedaż lub przejęcie

1. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane aukcje lub inne podmioty bądź osoby upoważnione przez państwa członkowskie, które są odpowiedzialne za pierwszą sprzedaż produktów rybołówstwa, przekazują drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium następuje pierwsza sprzedaż, informacje, których odnotowanie w karcie sprzedaży jest obowiązkowe.

2. W przypadku gdy pierwsze wprowadzenie do obrotu ma miejsce w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma miejsce pierwsze wprowadzenie do obrotu,

zapewniają przekazanie właściwym organom państwa członkowskiego bandery kopii danych z karty sprzedaży drogą elektroniczną po otrzymaniu stosownych informacji.

3. W przypadku gdy pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa nie ma miejsca w państwie członkowskim, w którym produkty zostały wyładowane, państwo członkowskie, w którym ma miejsce pierwsze wprowadzenie do obrotu, zapewnia niezwłoczne przekazanie drogą elektroniczną kopii danych z karty sprzedaży, po otrzymaniu stosownych informacji, następującym organom:

a) właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano wyładunku produktów rybołówstwa; oraz

b) właściwym organom państwa członkowskiego bandery statku, który dokonał wyładunku produktów rybołówstwa.

4. Posiadacz deklaracji przejęcia przekazuje drogą elektroniczną informacje, których odnotowanie w deklaracji przejęcia jest obowiązkowe, właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium przejęcie jest faktycznie dokonane.

Artykuł 6

Częstotliwość transmisji

1. Kapitan przekazuje informacje z elektronicznego dziennika połowowego właściwym organom państwa członkowskiego bandery przynajmniej raz dziennie, nie później niż do godziny 24.00, nawet jeżeli nie dokonano żadnego połowu. Kapitan wysyła takie dane również:

a) na wniosek właściwych organów państwa członkowskiego bandery;

b) niezwłocznie po zakończeniu ostatniej operacji połowowej;

c) przed wejściem do portu;

d) w czasie każdej inspekcji na morzu;

e) w czasie wydarzeń określonych w aktach prawnych Wspólnoty lub przez państwo bandery.

2. Kapitan może przekazywać korekty do elektronicznego dziennika połowowego oraz deklaracji przeładunkowej do czasu ostatniej transmisji, dokonanej pod koniec rejsu połowowego i przed wejściem do portu. Korekty są łatwe do zidentyfikowania. Wszelkie oryginalne dane z elektronicznego dziennika połowowego oraz korekty tych danych są przechowywane przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery.

3. Kapitan lub jego przedstawiciele przekazują deklarację wyładunkową drogą elektroniczną niezwłocznie po sporządzeniu deklaracji wyładunkowej.

4. Kapitan statku przekazującego i statku odbierającego przeładunek przekazuje dane dotyczące przeładunku drogą elektroniczną niezwłocznie po przeładunku.

5. Kapitan zatrzymuje na statku rybackim kopię informacji, o których mowa w ust. 1, przez cały okres rejsu połowowego do czasu przekazania deklaracji wyładunkowej.

Artykuł 7

Format przekazywania danych ze statku właściwym organom jego państwa bandery

Każde państwo członkowskie określa format przekazywania danych ze statków pływających pod jego banderą właściwym organom.

Artykuł 8

Komunikaty zwrotne

Państwa członkowskie gwarantują, że do statków pływających pod ich banderą nadawane są komunikaty zwrotne odnośnie do każdej transmisji danych z dziennika połowowego oraz dotyczących przeładunku i wyładunku. Komunikat zwrotny zawiera potwierdzenie odbioru.

ROZDZIAŁ III

ZWOLNIENIA

Artykuł 9

Zwolnienia

1. Państwo członkowskie może zwolnić kapitanów statków pływających pod ich banderą z obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 w przypadku gdy odbywają oni 24-godzinne lub krótsze rejsy połowowe na wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, pod warunkiem że nie dokonują oni wyładunku połowu poza terytorium państwa członkowskiego bandery.

2. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty są zwolnieni z obowiązku wypełniania dziennika połowowego oraz deklaracji wyładunkowych i przeładunkowych w formie papierowej.

3. Kapitanowie statków Wspólnoty, lub ich przedstawiciele, którzy dokonują wyładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, są zwolnieni z wymogu przedkładania papierowej deklaracji wyładunkowej nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu.

4. Państwa członkowskie mogą zawierać porozumienia dwustronne w sprawie systemów raportowania elektronicznego na statkach pływających pod ich banderą na wodach podlega-

jących ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji. Statki objęte zakresem takich porozumień są zwolnione z obowiązku prowadzenia papierowego dziennika połowowego na tych wodach.

5. Kapitanowie statków Wspólnoty, którzy odnotowują w swoich elektronicznych dziennikach połowowych informacje dotyczące nakładu połowowego, zgodnie z wymogiem art. 19b rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, są zwolnieni z obowiązku przekazywania raportów dotyczących nakładu połowowego za pośrednictwem teleksu, VMS, faksu, telefonu lub radia.

ROZDZIAŁ IV

DZIAŁANIE SYSTEMÓW ELEKTRONICZNEJ REJESTRACJI I ELEKTRONICZNEGO RAPORTOWANIA

Artykuł 10

Przepisy w przypadku awarii technicznej lub niedziałania systemów elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania

1. W przypadku awarii technicznej lub niedziałania systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania, kapitan lub właściciel statku lub ich przedstawiciel przekazuje dane z dziennika połowowego, deklaracji wyładunkowej i przeładunkowej właściwym organom państwa członkowskiego bandery w sposób określony przez państwo członkowskie bandery, codziennie i nie później niż do godziny 24.00, nawet jeżeli nie dokonano żadnego połowu:

- a) na wniosek właściwych organów państwa członkowskiego bandery;
- b) niezwłocznie po zakończeniu ostatniej operacji połowowej;
- c) przed wejściem do portu;
- d) w czasie każdej inspekcji na morzu;
- e) w czasie wydarzeń określonych w aktach prawnych Wspólnoty lub przez państwo bandery.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego bandery dokonują aktualizacji elektronicznego dziennika połowowego niezwłocznie po otrzymaniu danych określonych w ust. 1.

3. Statek rybacki Wspólnoty, w przypadku awarii technicznej lub niedziałania jego systemu elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania, nie może opuścić portu przed przywróceniem działania systemu w stopniu zadowalającym właściwe organy państwa członkowskiego bandery lub przed uzyskaniem zezwolenia na opuszczenie portu, wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery. Państwo członkowskie bandery niezwłocznie powiadamia nadbrzeżne państwo członkowskie o wydaniu zezwolenia statkowi pływającemu pod jego banderą na opuszczenie portu nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

Artykuł 11

Nieotrzymanie danych

1. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego bandery nie otrzymały transmisji danych zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2, możliwie jak najszybciej powiadamiają o powyższym kapitana lub właściciela statku, bądź ich przedstawiciela. Jeżeli w odniesieniu do danego statku sytuacja taka wystąpi częściej niż trzy razy w okresie jednego roku, państwo członkowskie bandery gwarantuje, że przedmiotowy system elektronicznego raportowania zostanie poddany kontroli. Zainteresowane państwo członkowskie bada sprawę w celu ustalenia przyczyn, dla których dane nie zostały otrzymane.

2. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego bandery nie otrzymały transmisji danych zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2, a ostatnim położeniem otrzymanym za pośrednictwem systemu monitorowania statków było położenie na wodach nadbrzeżnego państwa członkowskiego, możliwie jak najszybciej powiadamiają o powyższym właściwe organy tego nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

3. Kapitan lub właściciel statku lub ich przedstawiciel przesyła właściwym organom państwa członkowskiego bandery wszystkie dane, co do których otrzymano powiadomienia zgodnie z ust. 1, niezwłocznie po otrzymaniu takiego powiadomienia.

Artykuł 12

Brak dostępu do danych

1. Jeżeli właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego zaobserwują statek pływający pod banderą innego państwa członkowskiego na swoich wodach, i nie mogą uzyskać dostępu do danych zgodnie z art. 15, zwracają się do właściwych organów państwa członkowskiego bandery o zapewnienie dostępu.

2. Jeżeli dostęp, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie zapewniony w ciągu czterech godzin od złożenia tego wniosku, nadbrzeżne państwo członkowskie powiadamia państwo członkowskie bandery. Po otrzymaniu powiadomienia państwo członkowskie bandery niezwłocznie przesyła dane nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu dowolną dostępną drogą elektroniczną.

3. Jeżeli nadbrzeżne państwo członkowskie nie otrzyma danych, o których mowa w ust. 2, kapitan lub właściciel statku lub ich przedstawiciel przesyła na żądanie dane oraz kopię komunikatu zwrotnego, o którym mowa w art. 8, właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego dowolną dostępną drogą elektroniczną.

4. Jeżeli kapitan lub właściciel statku lub ich przedstawiciel nie może przedstawić właściwym organom nadbrzeżnego

państwa członkowskiego kopii komunikatu zwrotnego, o którym mowa w art. 8, działalność połowowa danego statku na wodach nadbrzeżnego państwa członkowskiego zostaje zabroniona do czasu przedstawienia kopii komunikatu zwrotnego lub informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, wymienionym organom przez kapitana lub jego przedstawiciela.

Artykuł 13

Dane dotyczące działania systemu elektronicznego raportowania

1. Państwa członkowskie prowadzą bazy danych dotyczące działania ich systemu elektronicznego raportowania. Bazy danych zawierają przynajmniej następujące informacje:

- a) wykaz statków rybackich pływających pod ich banderą, których systemy elektronicznego raportowania uległy awarii technicznej lub przestały działać;
- b) liczba transmisji danych z elektronicznego dziennika połowowego, otrzymanych w ciągu jednego dnia, oraz przeciętna liczba otrzymanych transmisji w odniesieniu do jednego statku, w podziale na państwa członkowskie bandery;
- c) liczba otrzymanych transmisji dotyczących deklaracji wyładunkowych, deklaracji przeładunkowych, deklaracji przejęcia i kart sprzedaży, w podziale na państwa bandery.

2. Podsumowanie informacji na temat działania systemów elektronicznego raportowania państw członkowskich jest przesyłane Komisji na jej wniosek w formie i w odstępach czasu, które zostaną określone po konsultacjach pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją.

ROZDZIAŁ V

WYMIANA DANYCH I DOSTĘP DO DANYCH

Artykuł 14

Format wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi

1. Wymiana informacji między państwami członkowskimi dokonywana jest przy zastosowaniu formatu określonego w załączniku, opartego na rozszerzalnym języku znaczników (XML).

2. Korekty do informacji, o których mowa w ust. 1, są wyraźnie określone.

3. Jeżeli państwo członkowskie otrzyma informacje elektroniczne z innego państwa członkowskiego, zapewnia nadanie komunikatu zwrotnego do właściwych organów tego państwa członkowskiego. Komunikat zwrotny zawiera potwierdzenie odbioru.

4. Elementy danych w załączniku, które kapitanowie obowiązkowo odnotowują w swoich dziennikach połowowych zgodnie z przepisami wspólnotowymi, są również obowiązkowe w przypadku wymian między państwami członkowskimi.

Artykuł 15

Dostęp do danych

1. Państwo członkowskie bandery gwarantuje, że nadbrzeżne państwo członkowskie ma w czasie rzeczywistym dostęp za pośrednictwem Internetu do danych z elektronicznego dziennika połowowego i deklaracji wyładunkowej statku pływającego pod jego banderą w czasie prowadzenia operacji połowowych na wodach podlegających zwierzchnictwu i jurysdykcji nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej dane zgromadzone od ostatniego wyjścia z portu do czasu zakończenia wyładunku. Dane z rejsów połowowych z ostatnich 12 miesięcy są udostępniane na żądanie.

3. Kapitan statku rybackiego Wspólnoty ma bezpieczny dostęp do informacji z własnego elektronicznego dziennika połowowego znajdujących się w bazie danych państwa członkowskiego bandery 24 godziny na dobę i siedem dni w tygodniu.

4. Nadbrzeżne państwo członkowskie udziela dostępu za pośrednictwem Internetu do swojej bazy danych z dziennika połowowego statkowi patrolowemu rybołówstwa należącemu do innego państwa członkowskiego w związku ze wspólnym planem rozmieszczenia.

Artykuł 16

Wymiana danych pomiędzy państwami członkowskimi

1. Dostęp do danych, o których mowa w art. 15 ust. 1, będzie umożliwiony za pośrednictwem bezpiecznego łącza internetowego przez 24 godziny na dobę i 7 dni w tygodniu.

2. Państwa członkowskie wymieniają stosowne informacje techniczne w celu zapewnienia wzajemnego dostępu do elektronicznych dzienników połowowych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

3. Państwa członkowskie:

- a) zapewniają bezpieczne przechowywanie danych otrzymanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w skomputeryzowanych bazach danych i podejmują wszystkie niezbędne środki zmierzające do zagwarantowania, że dane te traktuje się jako poufne;
- b) podejmują wszystkie niezbędne środki techniczne zmierzające do ochrony tych danych przed przypadkowym lub zamierzonym usunięciem, przypadkową utratą, uszkodzeniem, rozpowszechnieniem lub udostępnieniem nieupoważnionym osobom.

Artykuł 17

Jeden organ

1. W każdym z państw członkowskich jeden organ jest odpowiedzialny za przekazywanie, odbieranie, organizację i przetwarzanie wszelkich danych objętych niniejszym rozporządzeniem.
2. Państwa członkowskie dokonują wymiany wykazów i danych kontaktowych organów określonych w ust. 1, jak również informują o powyższych Komisję.
3. Wszelkie zmiany informacji określonych w ust. 1 i 2 są niezwłocznie przekazywane Komisji i innym państwom członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
Joe BORG
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

FORMAT ELEKTRONICZNEJ WYMIANY INFORMACJI

Elementy danych wprowadzających

Elementy danych	Kod pola	Opis i zawartość
Początek/koniec zapisu		
Początek zapisu	SR	Znacznik wskazujący początek dziennika połowowego, karty sprzedaży lub komunikatu zwrotnego
Pod elementy		
Adres	AD	Miejsce przeznaczenia: kod państwa ISO alpha-3
Od	FR	Państwo przekazujące dane (kod państwa ISO alpha-3)
Rodzaj komunikatu	TM	Kod literowy określający rodzaj komunikatu (LOG, SAL, RET lub COR)
Status odpowiedzi	RS	Określa status otrzymanego komunikatu/raportu – ACK (potwierdzony) lub NAK (niepotwierdzony)
Kod błędu odpowiedzi	RE	Kody numeryczne wskazujące błędy w otrzymanych komunikatach/raportach (101 – komunikat nieczytelny, 102 – niestandardowa wartość lub rozmiar danych, 104 – brak danych obowiązkowych, 106 – niedozwolone źródło danych, 150 – błąd sekwencji, 151 – data/godzina w przyszłości, 250 – próba ponownego powiadomienia statku, 251 – statek nie został powiadomiony, 302 – przeładunek przed połowem w momencie wejścia, 303 – połów w momencie wyjścia przed połowem w momencie wejścia, 304 – nie otrzymano pozycji, 350 – pozycja bez połowu w momencie wejścia)
Numer zapisu	RN	Numer seryjny retransmisji komunikatu, dokonanej przez CMR (w ujęciu rocznym)
Data zapisu	RD	Data retransmisji komunikatu/raportu (RRRRMMDD)
Czas zapisu	RT	Czas retransmisji komunikatu/raportu (GGMM w UTC)

Elementy danych z dziennika połowowego

Elementy danych	Kod pola	Opis i zawartość
Początek/koniec elementu dziennika połowowego		
Początek deklaracji dziennika połowowego	LOG	Znacznik wskazujący początek deklaracji dziennika połowowego (zawiera atrybut RC, XR, IR, NA, VO, MA lub TN oraz element DEP, CAT, ENT, EXI, CRO, TRZ, TRA, LAN lub RTP)
Elementy główne		
Deklaracja wyjścia	DEP	Znacznik wskazujący wyjście z przystani na początku rejsu połowowego (zawiera atrybuty DA, TI i PO)
Deklaracja powrotu do portu	RTP	Znacznik wskazujący powrót do przystani na zakończenie rejsu połowowego (zawiera atrybuty DA, TI i PO)

Elementy danych	Kod pola	Opis i zawartość
Deklaracja połowowa	CAT	Znacznik wskazujący początek deklaracji połowowej (zawiera atrybuty DA, TI, FO i DU oraz podelementy POS, GEA lub SPE)
Deklaracja przeładunkowa	TRA	Znacznik wskazujący początek deklaracji przeładunkowej (zawiera atrybuty DA, TI, TT, TF, TC i FC oraz podelementy SPE)
Deklaracja wyładunkowa	LAN	Znacznik wskazujący początek deklaracji wyładunkowej (zawiera atrybuty DA, TI i PO oraz podelementy POS i SPE)
Deklaracja nakładu: wejście do strefy	ENT	Znacznik wskazujący początek deklaracji wejścia do strefy nakładu (zawiera atrybuty DA, TI oraz podelementy POS, SPE)
Deklaracja nakładu: wyjście ze strefy	EXI	Znacznik wskazujący początek deklaracji wyjścia ze strefy nakładu (zawiera atrybuty DA, TI oraz podelementy POS, SPE)
Deklaracja nakładu: przekraczanie strefy	CRO	Znacznik wskazujący początek deklaracji przekraczania strefy nakładu (zawiera elementy ENT i EXI)
Deklaracja nakładu: połowy międzystrefowe	TRZ	Znacznik wskazujący początek deklaracji połowów międzystrefowych w strefie nakładu (zawiera elementy ENT i EXI)
Podelementy		
Poddeklaracja gatunku	SPE	Znacznik zawierający szczegóły dotyczące gatunku ryb (zawiera atrybuty SN, WT lub WL lub WS, NF oraz podelementy PRO)
Poddeklaracja przetwarzania	PRO	Znacznik zawierający szczegóły dotyczące przetwarzania ryb (zawiera atrybuty PR, CF i TY lub DIS (odrzuty))
Poddeklaracja pozycji	POS	Znacznik zawierający szczegółowe informacje dotyczące pozycji statku rybackiego (zawiera atrybut ZO, a w odniesieniu do nakładu połowowego atrybuty LA i LO)
Poddeklaracja narzędzi	GEA	Znacznik zawierający szczegółowe informacje dotyczące narzędzi używanych w trakcie operacji połowowej (zawiera atrybuty GE, ME, GD i GL jak wymaga tego deklaracja nakładu). Dla DSS zawiera NH, IT, FO i FD.
Atrybuty		
Numer rejsu	TN	Numer rejsu połowowego w bieżącym roku (001-999)
Data	DA	Data transmisji (RRRRMMDD)
Czas	TI	Czas transmisji (GGMM w UTC)
Główne oznakowanie identyfikacyjne statku	RC	Międzynarodowy radiowy sygnał rozpoznawczy
Zewnętrzne oznakowanie identyfikacyjne statku	XR	Boczny numer rejestracyjny statku
Numer identyfikacyjny statku (CFR)	IR	Numer w rejestrze floty rybackiej Wspólnoty
Nazwa statku	NA	Nazwa statku
Nazwisko (nazwa) właściciela statku	VO	Nazwisko (nazwa) właściciela statku
Nazwisko kapitana	MA	Nazwisko kapitana

Elementy danych	Kod pola	Opis i zawartość
Nazwa portu	PO	Kod portu (dwuliterowy kod państwa (kod państwa ISO alpha-3) + trzyliterowy kod portu. Np. dla Edynburga – GBEDI, Kilonii – DEKEL lub Vigo – ESGO).
Operacje połowowe	FO	Liczba operacji połowowych (zaciągów) w 24-godzinnym okresie
Czas połowu	DU	Czas trwania działania połowowego w minutach
Pozycja: szerokość geograficzna	LA	Szerokość geograficzna wyrażona w stopniach i minutach (N/S DDMM)
Pozycja: długość geograficzna	LO	Długość geograficzna wyrażona w stopniach i minutach (E/W DDMM)
Strefa połowowa	ZO	Najmniejszy obszar statystyczny (podobszar, rejon, podrejon itd.) ujęty w klasyfikacji głównych obszarów połowowych FAO [i ICES] (np. 27.3.24 [lub III24] dla podrejonu ICES 24 na Morzu Bałtyckim, 21.1F [lub 1F] dla rejonu NAFO 21.1F itd.)
Rodzaj narzędzi	GE	Kod literowy zgodny z „Międzynarodową normą w zakresie statystycznej klasyfikacji narzędzi połowowych” FAO
Rozmiar oczek sieci	ME	Rozmiar oczek (w milimetrach)
Wysokość narzędzia	GD	Wysokość narzędzia (w metrach)
Długość narzędzia	GL	Długość narzędzia (w metrach)
Nazwa gatunku	SN	Nazwa złowionego gatunku (kod alpha-3 FAO)
Masa ryb	WT	Masa żywych ryb (w kilogramach)
Liczba sztuk ryb	NF	Liczba sztuk złowionych ryb (w przypadku gdy przyznana kwota odnosi się do liczby sztuk ryb, np. łosoś).
Współczynnik przeliczeniowy	CF	Współczynniki służące do przeliczenia masy wyładowanych ryb i produktów rybnych na ekwiwalent żywej masy
Masa wyładowanych ryb	WL	Masa produktu w deklaracji wyładunkowej
Prezentacja ryb	PR	Kod literowy prezentacji produktu (sposób, w jaki ryby zostały przetworzone): (WHL – ryba w całości, GUT – patroszona, GUH – patroszona, bez głowy, GUG – patroszona, bez skrzeli, GUL – patroszona, z wątrobą, GTF – patroszona, bez ogona i płetw, GUS – patroszona, bez głowy i skóry, FIL – odfiletowana, FIS – odfiletowana, bez skóry, FSB – odfiletowana, ze skórą i ościami, FSP – odfiletowana, bez skóry z drobnymi ościami, HEA – bez głowy, WNG – płetwy, WNG + SKI – płetwy bez skóry, SKI – bez skóry, DIS – odrzucona)
Rodzaj opakowania przy przetwarzaniu	TY	Kod 3-literowy (CRT = kartony, BOX = pudełka, BGS = torby, BLC = bloki)
Przeładunek: statek odbierający	TT	Międzynarodowy radiowy sygnał rozpoznawczy statku odbierającego
Przeładunek: statek przekazujący	TF	Międzynarodowy radiowy sygnał rozpoznawczy statku przekazującego
Przeładunek: państwo bandery statku odbierającego	TC	Państwo bandery statku odbierającego przeładunek (kod kraju ISO alpha-3)
Przeładunek: państwo bandery statku przekazującego	FC	Państwo bandery statku przekazującego (kod kraju ISO alpha-3)

Elementy danych	Kod pola	Opis i zawartość
Dodatkowe kody dalekomorskie		
Przeciętna liczba haczyków użyta na sznurze	NH	Przeciętna liczba haczyków na sznurze
Czas zanurzenia	IT	Łączny czas zanurzenia narzędzia w wodzie (w trakcie połowu) w okresie 24-godzinnym
Operacje połowowe	FO	Liczba operacji połowowych (zaciągi w przypadku sieci i narzędzi ciągnionych lub zarzucenia sznurów haczykowych) w okresie 24-godzinnym
Głębokość połowów	FD	Odległość pomiędzy dnem morskim i powierzchnią morza

Elementy danych z karty sprzedaży

Element danych	Kod pola	Opis i zawartość
Początek/koniec elementu karty sprzedaży		
Początek deklaracji karty sprzedaży	SAL	Znacznik wskazujący początek deklaracji karty sprzedaży (zawiera atrybuty XR (RC, IR), NA, VO i MA oraz podelementy SIF lub TOV)
Elementy główne		
Informacje z karty sprzedaży	SIF	Znacznik zawierający szczegółowe dane sprzedaży (zawiera atrybuty DA, TI, SL, SC, NS, NB, CN i TD oraz podelementy SIT)
Informacje o przejściu	TOV	Znacznik zawierający szczegółowe dane deklaracji przejścia (zawiera atrybuty DA, TI, SL, NS, NB, CN i TD oraz podelementy SIT)
Podelementy		
Pozycja sprzedaży	SIT	Znacznik zawierający szczegółowe dane sprzedawanej pozycji (zawiera atrybuty FP, FF, SF, DL, PO, QC i ZO oraz podelementy SPE, POS i PRO)
Poddeklaracja gatunku	SPE	Znacznik zawierający szczegóły dotyczące gatunków ryb (zawiera atrybuty SN, WT lub WL lub WS i MZ oraz podelementy PRO)
Poddeklaracja przetwarzania	PRO	Znacznik zawierający szczegóły dotyczące przetwarzania ryb (zawiera atrybuty PR, CF i TY)
Atrybuty		
Data	DA	Data sprzedaży (RRRRMMDD)
Czas	TI	Czas sprzedaży (GGMM w UTC)
Miejsce sprzedaży	SL	Kod portu lub nazwa miejsca (jeżeli nie jest to port), w którym dokonano sprzedaży
Państwo sprzedaży	SC	Państwo, w którym dokonano sprzedaży (kod państwa ISO alpha-3)
Główne oznakowanie identyfikacyjne statku	RC	Międzynarodowy radiowy sygnał rozpoznawczy

Element danych	Kod pola	Opis i zawartość
Zewnętrzne oznakowanie identyfikacyjne statku	XR	Boczny numer rejestracyjny statku, który wyładował ryby
Numer identyfikacyjny statku	IR	Numer w rejestrze floty rybackiej Wspólnoty
Nazwa statku	NA	Nazwa statku, który wyładował ryby
Nazwisko (nazwa) właściciela statku lub kapitana	VO	Nazwisko (nazwa) właściciela statku lub kapitana
Nazwa (nazwisko) sprzedawcy	NS	Nazwa (nazwisko) ośrodka aukcyjnego, innej instytucji lub osoby sprzedającej ryby
Nazwa (nazwisko) nabywcy	NB	Nazwa (nazwisko) ośrodka aukcyjnego, innej instytucji lub osoby nabywającej ryby
Numer referencyjny umowy sprzedaży	CN	Numer referencyjny umowy sprzedaży
Oznaczenie referencyjne dokumentu przewozowego	TD	Oznaczenie referencyjne dokumentu przewozowego lub dokumentu T 2 M (art. 13 rozp. (EWG) nr 2847/93)
Data wyładunku	DL	Data wyładunku (RRRRMMDD)
Nazwa portu	PO	Kod portu (port wyładunkowy) (dwuliterowy kod państwa (kod państwa ISO alpha-3) + trzyliterowy kod portu. Np. dla Edynburga – GBEDI, Kilonii – DEKEL lub Vigo – ESVG0).
Nazwa gatunku	SN	Nazwa złowionego gatunku (kod FAO alpha-3)
Geograficzny obszar pochodzenia	ZO	Zgodnie z klasyfikacją głównych obszarów połowowych FAO, np. 27.3.24 [lub III24] dla podrejonu ICES 24 na Morzu Bałtyckim 21.1F [lub 1F] dla rejonu NAFO 21.1F itd.
Państwo kwoty	QC	Kod państwa ISO alpha-3 statku, który dokonuje wyładunku ryb otrzymanych w wyniku przeladunku, w przypadku gdy państwo bandery statku przekazującego nie jest państwem bandery statku odbierającego
Masa sprzedanych ryb	WS	Masa sprzedanych ryb (w kilogramach)
Kategoria rozmiaru ryb	SF	Rozmiar ryb (1–8; jeden rozmiar lub kg, g, cm, mm, albo liczba sztuk ryb na kg, w zależności od przypadku)
Kategoria świeżości ryb	FF	Kategoria świeżości ryb (Ekstra, A, B, E)
Najmniejszy dopuszczalny rozmiar ryb	MZ	Najmniejszy dopuszczalny rozmiar ryb (w milimetrach)
Współczynnik przeliczeniowy	CF	Współczynniki służące do przeliczenia masy wyładowanych ryb i produktów rybnych na ekwiwalent żywej masy
Prezentacja ryb	PR	Kod literowy prezentacji produktu (sposób, w jaki ryby zostały przetworzone): (WHL – ryba w całości, GUT – patroszona, GUH – patroszona, bez głowy, GUG – patroszona, bez skrzeli, GUL – patroszona, z wątrową, GTF – patroszona, bez ogona i płetw, GUS – patroszona, bez głowy i skóry, FIL – odfiletowana, FIS – odfiletowana, bez skóry, FSB – odfiletowana, ze skórą i ościami, FSP – odfiletowana, bez skóry z drobnymi ościami, HEA – bez głowy, WNG – płetwy, WNG + SKI – płetwy bez skóry, SKI – bez skóry).

Element danych	Kod pola	Opis i zawartość
Rodzaj opakowania przy przetwarzaniu	TY	Kod 3-literowy (CRT = kartony, BOX = pudełka, BGS = torby, BLC = bloki)
Cena ryb	FP	Cena za kg (waluta transakcji/kg)
Przeznaczenie produktu	PD	Kody w odniesieniu do spożycia przez ludzi, przeniesienia, celów przemysłowych

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1567/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****w sprawie ustalenia limitu ilościowego wywozu izogłukozy pozakwotowej na okres do końca roku gospodarczego 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 ustanawia zasady wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru. Zgodnie z art. 12 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 izogłukoza wyprodukowana w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w art. 7 tego rozporządzenia, może zostać wywieziona wyłącznie w ramach określonego limitu ilościowego.
- (2) W przypadku niektórych wspólnotowych producentów izogłukozy wywóz ze Wspólnoty stanowi znaczącą część ich działalności gospodarczej; posiadają oni również tradycyjne rynki zbytu poza terytorium Wspólnoty. Wywóz izogłukozy na te rynki może być opłacalny również w przypadku odmowy przyznania refundacji wywozowych. W tym celu należy określić limit ilościowy dla wywozu pozakwotowej izogłukozy, tak aby zainteresowani producenci wspólnotowi byli w stanie nadal zaopatrywać swoje tradycyjne rynki.
- (3) Szacuje się, że ustalenie limitu ilościowego wywozu izogłukozy pozakwotowej w wysokości 40 000 t suchej masy na okres do końca roku gospodarczego 2007/2008, tj. do dnia 30 września 2008 r., odpowiadałoby popytowi rynkowemu.
- (4) Celem zapewnienia prawidłowego rozpatrzenia wniosków, uniknięcia spekulacji i umożliwienia skutecznej kontroli należy ustalić szczegółowe zasady składania wniosków o pozwolenia. Takie zasady powinny opierać się na procedurach ustanowionych w obowiązującym prawodawstwie, przy uwzględnieniu odpowiednich zmian odzwierciedlających specyficzne potrzeby tego sektora.
- (5) W celu zminimalizowania ryzyka nadużyć oraz zapobieżenia wszelkim wykroczeniom związanych z ewentualnym ponownym przywozem lub ponownym wprowadzeniem na rynek Wspólnoty przedmiotowej izogłukozy należy wyłączyć z wykazu dozwolonych krajów przeznaczenia dla wywozu izogłukozy pozakwotowej niektóre z państw Bałkanów Zachodnich. Niemniej jednak ze względu na ograniczone ryzyko nadużyć

należy objąć zwolnieniem z takiego wyłączenia te z państw wspomnianego regionu, których organy zobowiązane są do wystawienia świadectw wywozowych celem potwierdzenia pochodzenia cukru lub wyrobów z izogłukozy przeznaczonych na wywóz do Wspólnoty.

- (6) Celem zapewnienia spójności z obowiązującymi przepisami mającymi zastosowanie do wywozu w sektorze cukru zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 900/2006 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczącym stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ oraz zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierającym przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽³⁾, należy również zakazać wywozu izogłukozy pozakwotowej do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia.
- (7) W celu zmniejszenia ryzyka ponownego przywozu do Wspólnoty, a szczególnie dla zapewnienia przestrzegania przepisów szczegółowych dotyczących towarów powracających, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁴⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁵⁾, należy zobowiązać państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych środków kontroli.
- (8) Niezależnie od przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽⁶⁾ należy ustanowić kolejne przepisy wykonawcze dotyczące dysponowania limitem ilościowym określonym w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności w odniesieniu do warunków składania wniosków o pozwolenia na wywóz.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 26.⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, str. 8.⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).⁽⁵⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).⁽⁶⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 2

Pozwolenia na wywóz

Artykuł 1

Ustalenie limitu ilościowego wywozu izoglukozy pozakwotowej

1. Do końca roku gospodarczego 2007/2008, tj. do dnia 30 września 2008 r., limit ilościowy, o którym mowa w art. 12 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, wyniesie 40 000 t suchej masy w odniesieniu do wywozu bez refundacji izoglukozy pozakwotowej objętej następującymi kodami CN: 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30.

2. Wywóz w ramach tego limitu ilościowego określonego w ust. 1 jest dozwolony w przypadku wszystkich miejsc przeznaczenia, z wyjątkiem:

- a) krajów trzecich: Andory, Albanii, Bośni i Hercegowiny, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, Czarnogóry oraz San Marino;
- b) terytoriów państw członkowskich, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Ceuty, Melilli, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland oraz obszarów Cypru, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

3. Wywóz produktów, o których mowa w ust. 1, jest dozwolony wyłącznie, jeżeli spełniają one następujące warunki:

- a) są uzyskane poprzez izomeryzację glukozy;
- b) zawierają wagowo w stanie suchym co najmniej 41 % fruktozy;
- c) całkowita zawartość wagowa wielocukrów i oligosacharydów włącznie z zawartością di- i trisacharydów w stanie suchym nie przekracza 8,5 %.

Zawartość suchej masy izoglukozy ustalana jest na podstawie gęstości roztworu rozcieńczonego w proporcji wagowej 1:1 lub, w przypadku produktów o bardzo wysokiej konsystencji, poprzez suszenie.

1. Ilości wywiezione w ramach limitu ilościowego określonego w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia objęte są wymogiem przedstawienia pozwolenia na wywóz, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000⁽¹⁾, rozporządzenia (WE) nr 951/2006⁽²⁾ oraz z przepisami art. 19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

2. W drodze odstępstwa od art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 prawa wynikające z pozwoleń na wywóz nie podlegają przeniesieniu.

Artykuł 3

Wniosek o pozwolenie na wywóz

1. Wnioski o pozwolenie na wywóz w odniesieniu do limitu ilościowego określonego w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia mogą być składane wyłącznie przez producentów izoglukozy zatwierdzonych zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i którym przyznano kwotę izoglukozy na rok gospodarczy 2007/2008 zgodnie z art. 7 wspomnianego rozporządzenia.

2. Wnioski o pozwolenia na wywóz przedkłada się właściwym organom państwa członkowskiego, w którym danemu wnioskodawcy przyznano kwotę izoglukozy.

3. Wnioski o pozwolenia na wywóz składa się w dniach roboczych kolejnych tygodni, począwszy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia aż do czasu zawieszenia wydawania pozwoleń zgodnie z art. 8.

4. Wnioskodawcy mogą składać tylko jeden wniosek w każdym okresie tygodniowym, o którym mowa w ust. 3.

5. Ilość objęta każdym wnioskiem o pozwolenie na wywóz nie może przekraczać 5 000 ton.

6. Wnioskowi towarzyszy dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 4.

7. Wniosek o pozwolenie na wywóz oraz pozwolenie zawierają następujący wpis w rubryce 20:

„izoglukozą pozakwotową przeznaczoną na wywóz bez refundacji”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, str. 22.

Artykuł 4

Zabezpieczenie pozwolenia na wywóz

1. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 1 lit. b) tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 951/2006 wnioskodawca składa zabezpieczenie w wysokości 110 EUR na tonę izoglukozy w postaci suchej masy netto.
2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać złożone według wyboru wnioskodawcy w gotówce lub w postaci gwarancji udzielonej przez instytucję spełniającą kryteria określone przez państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o pozwolenie.
3. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, zostaje zwolnione zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000:
 - a) w odniesieniu do ilości, w stosunku do których wnioskodawca spełnił wynikający z pozwoleń wydanych zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia obowiązek wywozu w rozumieniu art. 31 lit. b) oraz art. 32 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000; oraz
 - b) w odniesieniu do których wnioskodawca w sposób zadowalający właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wydano pozwolenie, udokumentował dokonanie przywozowych formalności celnych wywozu w rozumieniu art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 ⁽¹⁾ w odniesieniu do przedmiotowych ilości izoglukozy.
4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, przedkłada się w ciągu 12 miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

Artykuł 5

Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Nie później niż w pierwszy dzień roboczy każdego tygodnia państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach izoglukozy objętych złożonymi w poprzednim tygodniu wnioskami o pozwolenia na wywóz.

Informacje o ilościach objętych wnioskami podawane są w rozbiciu na ośmiocyfrowe kody CN. Państwa członkowskie informują również Komisję w przypadku, gdy nie złożono żadnych wniosków o pozwolenie na wywóz.

Niniejszy ustęp stosuje się wyłącznie do państw członkowskich, dla których ustalono kwotę izoglukozy na rok gospodarczy 2007/2008 zgodnie z załącznikiem III i/lub pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. Co tydzień Komisja dokonuje obliczenia łącznej ilości, której dotyczyły złożone wnioski o pozwolenie na wywóz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

Artykuł 6

Wydawanie i termin ważności pozwoleń

1. Pozwolenia wydawane są trzeciego dnia roboczego następującego po dniu powiadomienia, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w zależności od przypadku z uwzględnieniem ustalonej przez Komisję zgodnie z art. 8 wielkości procentowej zatwierdzenia.
2. Pierwszego dnia roboczego każdego tygodnia państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach izoglukozy objętych wydanymi w poprzednim tygodniu pozwoleńmi na wywóz.
3. Pozwolenia na wywóz wydane w odniesieniu do limitu ilościowego ustalonego w art. 1 ust. 1 są ważne od faktycznego dnia wydania do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu wydania, lecz najpóźniej do dnia 30 września 2008 r.
4. Państwa członkowskie prowadzą ewidencję ilości izoglukozy rzeczywiście wywiezionych na podstawie pozwoleń na wywóz.
5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję przed końcem każdego miesiąca o ilościach izoglukozy rzeczywiście wywiezionych ciągu poprzedniego miesiąca.
6. Ustępy 2, 4 i 5 niniejszego artykułu stosuje się wyłącznie do państw członkowskich, dla których ustalono kwotę izoglukozy na rok gospodarczy 2007/2008 zgodnie z załącznikiem III i/lub pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Artykuł 7

Sposoby przekazywania informacji

Informacje, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 2 i 5, przekazuje się drogą elektroniczną zgodnie z formularzami udostępnionymi państwom członkowskim przez Komisję.

Artykuł 8

Zawieszenie wydawania pozwoleń na wywóz

W przypadku gdy wnioski o pozwolenia na wywóz obejmują ilości przekraczające limit ilościowy ustalony w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia na przedmiotowy okres, stosuje się przepisy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 9

Kontrola

Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne działania w celu ustanowienia odpowiednich kontroli niezbędnych dla zapewnienia przestrzegania szczegółowych przepisów dotyczących towarów powracających ustanowionych w rozdziale 2 tytułu VI rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 oraz w tytule I części III rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 oraz dla zapobieżenia praktykom obchodzenia postanowień umów preferencyjnych z krajami trzecimi.

*Artykuł 10***Wejście w życie i zastosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1568/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 951/2006 w odniesieniu do refundacji wywozowych do niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40 ust. 1 lit. g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiającym przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniającym dyrektywy 2001/112/WE, 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 318/2006 oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2202/96 ⁽²⁾ wprowadzono reformę sektora przetworzonych owoców i warzyw. W wyniku reformy refundacje wywozowe nie mogą już być przyznawane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 lub rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ⁽³⁾ w odniesieniu do cukru stosowanego w produkcji niektórych przetworów owocowych i warzywnych. Dlatego artykułem 53 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 zmieniono rozporządzenie (WE) nr 318/2006 w celu umożliwienia przyznawania na mocy tego rozporządzenia refundacji w odniesieniu do niektórych produktów cukrowniczych zawartych w przetworzonych owocach i warzywach, wymienionych wcześniej w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96.
- (2) W art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustanowiono ceny referencyjne dla cukru białego. Zgodnie z tym artykułem ceny referencyjne cukru białego zostaną obniżone od roku gospodarczego 2008/2009. W związku z powyższym warunki konkurencji na rynkach wywozowych dla wspólnotowych producentów niektórych przetworów owocowych i warzywnych ze znaczącą zawartością dodatku cukru stałyby się niekorzystne, jako że muszą oni nadal płacić cenę cukru wyższą niż cena światowa, a nie kwalifikowaliby się do refundacji wywozowych. W celu zachowania konkurencyjności tych producentów wspólnotowych na rynkach wywozowych należy zatem zezwolić na przyznawanie refundacji wywozowych w odniesieniu do cukru stosowanego przez nich w produkcji.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2315/95 z dnia 29 września 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania refundacji wywozowych do niektórych cukrów objętych wspólną organizacją rynku cukru, używanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych ⁽⁴⁾ określa szczegółowe zasady przyznawania refundacji wywozowych w odniesieniu do przedmiotowych produktów cukrowniczych zawartych w niektórych przetworzonych owocach i warzywach, objętych zakresem art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2201/96. Ze względu na zmiany spowodowane reformą sektora przetworzonych owoców i warzyw należy te przepisy do rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽⁵⁾.
- (4) W świetle przepisów Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. oraz w celu uniknięcia nakładania na podmioty gospodarcze niepotrzebnych kosztów, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 389/2005 ⁽⁶⁾ ustalono odstępstwa od art. 18 ust. 6 rozporządzenia nr 2201/96 oraz art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 ⁽⁷⁾ w odniesieniu do wywozu niektórych przetworów owocowych i warzywnych do krajów trzecich innych niż Szwajcaria i Lichtenstein. Artykuł 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 został skreślony artykułem 48 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007. Jednakże należy nadal stosować odstępstwo od art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w zakresie, w jakim wymaga on przedstawienia dowodu przywozu w przypadku zróżnicowanych refundacji. W przypadku, gdy dla Szwajcarii i Lichtensteinu nie ustalono refundacji wywozowych stosowne jest również, aby nie uwzględniać tego faktu w momencie ustalania najniższej stawki refundacji. Dla przejrzystości prawnej należy przenieść to odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 951/2006.
- (5) Dlatego konieczne jest wprowadzenie odpowiednich zmian do rozporządzenia (WE) nr 951/2006 oraz uchylenie rozporządzeń (WE) nr 2315/95 i (WE) nr 389/2005.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1212/2007 (Dz.U. L 274 z 18.10.2007, str. 7).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 233 z 30.9.1995, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 548/2007.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 62 z 9.3.1995, str. 12.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1001/2007 (Dz.U. L 226 z 30.8.2007, str. 9).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale II dodaje się następujące art. 4a i 4b:

„Artykuł 4a

Refundacje wywozowe do niektórych cukrów stosowanych w niektórych przetworach owocowych i warzywnych

1. Zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 refundację wywozową można przyznawać w odniesieniu do cukru białego i cukru surowego objętego kodem CN 1701, izoglukozy objętej kodami CN 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30 oraz syropu buraczanego i trzcinowego objętych kodem CN 1702 90 95, stosowanych w wytwarzaniu produktów z sektora przetworzonych warzyw i owoców, o których mowa w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. Kwota refundacji jest równa kwocie okresowej refundacji wywozowej ustalonej dla produktów cukrowniczych, o których mowa w ust. 1, wywożonych bez dalszego przetwarzania.

3. Aby móc skorzystać z refundacji, przetworom musi przy wywozie towarzyszyć deklaracja wnioskodawcy, określająca ilości cukru surowego i cukru białego, syropu buraczanego i trzcinowego oraz izoglukozy, wykorzystywanych w produkcji.

Państwa członkowskie sprawdzają dokładność deklaracji na próbcie o wielkości przynajmniej 5 % wybranej na podstawie analizy ryzyka. Takie kontrole przeprowadzane są w ewidencji towarowej przechowywanej przez producenta.

4. Refundacja jest wypłacana po przedstawieniu dowodu na to, że:

- a) produkty zostały wywiezione z terytorium Wspólnoty, oraz
- b) w przypadku refundacji zróżnicowanej, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub do innego miejsca przeznaczenia, dla którego została ustalona refundacja.

Artykuł 4b

Odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 800/1999

1. W drodze odstępstwa od art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, jeżeli zróżnicowanie refundacji wynika wyłącznie z braku ustalonej refundacji dla Szwajcarii

i Lichtensteinu, dowód dopełnienia przywozowych formalności celnych nie jest warunkiem wypłaty refundacji w odniesieniu do produktów cukrowniczych, o których mowa w art. 4a ust. 1, stosowanych w produkcji przetworów owocowych i warzywnych, o których mowa w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i wymienionych w tabelach I i II załączonych do protokołu 2 do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r.

2. Fakt, że nie ustalono refundacji wywozowych do wywozu do Szwajcarii lub Lichtensteinu produktów cukrowniczych, o których mowa w art. 4a ust. 1, stosowanych w produkcji przetworów owocowych i warzywnych, o których mowa w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i wymienionych w tabelach I i II załączonych do protokołu 2 do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r., nie jest uwzględniany przy określaniu najniższej stawki refundacji w rozumieniu art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.”

2) artykuł 5 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wszelki wywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 z wyjątkiem tych wymienionych w lit. h) tego artykułu, jak również wywóz z refundacją produktów, o których mowa w załączniku VIII do tego rozporządzenia, wymaga wydania pozwolenia wywozowego.”

3) w art. 6 dodaje się ust. 2a w następującym brzmieniu:

„2a. W odniesieniu do przyznania refundacji zgodnie z art. 4a, sekcja 20 wniosku o pozwolenie i pozwolenia zawiera jeden z zapisów wymienionych w części E załącznika.”

4) w art. 8 dodaje się ustęp w następującym brzmieniu:

„4. Pozwolenia wywozowe na wywóz z refundacją produktów, o których mowa w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, są ważne od dnia ich rzeczywistego wydania do końca trzeciego miesiąca następującego po wydaniu.”

5) w art. 12 dodaje się ustęp w następującym brzmieniu:

„3. Zabezpieczenie wniesione w odniesieniu do pozwoleń na wywóz z refundacją produktów, o których mowa w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, jest obliczane zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu w oparciu o zawartość netto produktów cukrowniczych, o których mowa w art. 4a niniejszego rozporządzenia, stosowanych w wytwarzaniu produktów wymienionych w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.”

6) w załączniku dodaje się tekst załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Uchyła się rozporządzenia (WE) nr 2315/95 i (WE) nr 389/2005.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„E. Zapisy, o których mowa w art. 6 ust. 2a:

- w języku bułgarskim: Захар, използвана в един или повече продукти, изброени в приложение VIII към Регламент (EO) № 318/2006.
- w języku hiszpańskim: Azúcar utilizado en uno o varios productos enumerados en el anexo VIII del Reglamento (CE) n° 318/2006.
- w języku czeskim: Cukr použitý v jednom nebo v několika produktech uvedených v příloze VIII nařízení (ES) č. 318/2006.
- w języku duńskim: Sukker anvendt i et eller flere produkter som omhandlet i bilag VIII til forordning (EF) nr. 318/2006.
- w języku niemieckim: Zucker, einem oder mehreren der in Anhang VIII der Verordnung (EG) Nr. 318/2006 genannten Erzeugnissen zugesetzt.
- w języku estońskim: Suhkur, mida on kasutatud ühes või mitmes määruise (EÜ) nr 318/2006 VIII lisas loetletud tootes.
- w języku greckim: Ζάχαρη χρησιμοποιούμενη σε ένα ή περισσότερα προϊόντα απαριθμούμενα στο παράρτημα VIII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006.
- w języku angielskim: Sugar used in one or more products listed in Annex VIII of Regulation (EC) No 318/2006.
- in French: Sucre mis en œuvre dans un ou plusieurs produits énumérés à l'annexe VIII du règlement (CE) n° 318/2006.
- w języku włoskim: Zucchero utilizzato in uno o più prodotti elencati nell'allegato VIII del regolamento (CE) n. 318/2006.
- w języku łotewskim: Cukurs, ko izmanto vienā vai vairākos produktos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 318/2006 VIII pielikumā.
- w języku litewskim: Cukrus, naudojamas vienam arba keliems Reglamento (EB) Nr. 318/2006 VIII priede išvardytiems produktams.
- w języku węgierskim: A 318/2006/EK rendelet VIII. mellékletében felsorolt egy vagy több termékben használt cukor.
- w języku maltańskim: Zokkor użat f'wiehied jew aktar mill-prodotti elenkati fl-Anness VIII tar-Regolament (KE) Nru 318/2006.
- w języku niderlandzkim: Suiker die wordt gebruikt in een of meer van de in bijlage VIII bij Verordening (EG) nr. 318/2006 opgenomen producten.
- w języku polskim: Cukier używany w co najmniej jednym z produktów wymienionych w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- w języku portugalskim: Açúcar utilizado em um ou mais produtos constantes do anexo VIII do Regulamento (CE) n.º 318/2006.
- w języku rumuńskim: Zahăr folosit la prepararea unuia sau a mai multor produse enumerate în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 318/2006.
- w języku słowackim: Cukor použitý v jednom alebo vo viacerých výrobkoch uvedených v prílohe VIII k nariadeniu (ES) č. 318/2006.
- w języku słoweńskim: Sladkor, uporabljen v enem ali več proizvodih, naštetih v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 318/2006.
- w języku fińskim: Yhdessä tai useammassa asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä VIII luetellussa tuotteessa käytetty sokeri.
- w języku szwedzkim: Socker som används i en eller flera av de produkter som förtecknas i bilaga VIII till förordning (EG) nr 318/2006.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1569/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 1,

uwzględniając dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 4 pkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 23 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE zobowiązuje Komisję do ustanowienia mechanizmu zapewniającego równoważność informacji wymaganych na mocy tej dyrektywy, w tym sprawozdań finansowych, oraz informacji obejmujących sprawozdania finansowe i wymaganych zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi kraju trzeciego. Artykuł ten nakłada na Komisję również obowiązek podjęcia decyzji w sprawie równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów z krajów trzecich oraz uprawnia Komisję do wydania pozwolenia na stosowanie standardów rachunkowości kraju trzeciego przez odpowiedni okres przejściowy. Uwzględniając bliski związek między informacjami wymaganymi na mocy dyrektywy 2004/109/WE i tymi wymaganymi na mocy dyrektywy 2003/71/WE, właściwe jest stosowanie tych samych kryteriów ustalenia równoważności w ramach obydwu dyrektyw.
- (2) Uwzględniając cele dyrektywy 2003/71/WE obejmujące zapewnienie inwestorom możliwości dokonywania świadomej oceny aktywów i pasywów, sytuacji finansowej, zysków i strat oraz perspektyw emitenta, a także cele dyrektywy 2004/109/WE obejmujące umożliwienie inwestorom dokonanie świadomej oceny sytuacji finansowej emitentów, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, równoważność powinna zostać zdefiniowana poprzez odniesienie do zdolności inwestorów do dokonania podobnej

oceny sytuacji finansowej i perspektyw emitenta, niezależnie od tego, czy sporządza on sprawozdania finansowe zgodnie ze standardami rachunkowości kraju trzeciego czy też z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (dalej zwanymi MSSF).

- (3) W celu zapewnienia, by równoważność standardów rachunkowości kraju trzeciego była ustalana we wszystkich przypadkach, które mają znaczenie dla rynków wspólnotowych, Komisja powinna dokonać oceny równoważności standardów rachunkowości kraju trzeciego na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego lub organu odpowiedzialnego za standardy rachunkowości lub nadzór rynku w kraju trzecim, bądź też z własnej inicjatywy. W odniesieniu do oceny równoważności przedmiotowych standardów rachunkowości Komisja w pierwszej kolejności przeprowadza konsultacje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych (CESR). Ponadto Komisja będzie śledzić postępy dokonywane przez właściwe organy krajów trzecich w pracach nad wyeliminowaniem wszelkich wymogów dla emitentów wspólnotowych aktywnych na rynkach finansowych kraju trzeciego, dotyczących uzgadniania sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z MSSF przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽³⁾. Komisja podejmie decyzję, na mocy której emitenci wspólnotowi będą mogli w danym kraju trzecim stosować MSSF przyjęte zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002.
- (4) W kwietniu 2007 r. Przewodniczący Rady Europejskiej, Przewodniczący Komisji oraz Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki zgodnie postanowili działać na rzecz uznawania na obu terytoriach amerykańskich zasad rachunkowości i MSSF bez konieczności uzgadniania sprawozdań finansowych, począwszy od roku 2009 lub wcześniej, oraz zapewnić warunki takiego uznawania. Komisja Europejska oraz amerykańska Komisja Papierów Wartościowych i Giełd (SEC) prowadzą dialog na temat akceptacji w Stanach Zjednoczonych MSSF przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002, co pozwoliłoby na odstąpienie od kosztownych wymogów w zakresie uzgadniania sprawozdań w stosunku do emitentów stosujących MSSF. Należy podjąć starania celem doprowadzenia do końca 2008 r. do podobnych

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 64.⁽²⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38.⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.

uzgodnień z innymi krajami, na których giełdach notowane są papiery wartościowe spółek z UE. Japońska Rada Standardów Rachunkowości oraz Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB) kontynuują realizację wspólnego programu prac zmierzających do konwergencji japońskich standardów rachunkowości z MSSF. Kanadyjska Rada Standardów Rachunkowości (AcSB) opublikowała plan włączenia MSSF do kanadyjskich zasad rachunkowości z dniem 1 stycznia 2011 r.

- (5) Aby promować cele rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 oraz zachęcać do korzystania ze standardów MSSF na globalnych rynkach finansowych, a także by zminimalizować zakłócenia na rynkach wspólnotowych, właściwe jest uwzględnianie wszelkich programów na rzecz konwergencji z MSSF lub zobowiązania ze strony właściwego organu kraju trzeciego do przyjęcia MSSF. Konieczne jest zatem dalsze określenie, jakie warunki muszą zostać spełnione, by programy konwergencji mogły zostać uznane za stanowiące wystarczającą podstawę do wydania krajowi trzeciemu zezwolenia na stosowanie jego krajowych standardów rachunkowości w okresie przejściowym. Komisja w pierwszej kolejności przeprowadza konsultacje z CESR w sprawie programu konwergencji lub w sprawie postępów poczynionych w kierunku przyjęcia MSSF, w zależności od sytuacji.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki, które muszą zostać spełnione, by ogólnie przyjęte zasady rachunkowości kraju trzeciego mogły zostać uznane za równoważne z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (zwanymi dalej MSSF) oraz wprowadza mechanizm ustalenia takiej równoważności.

Artykuł 2

Równoważność

Ogólnie przyjęte zasady rachunkowości kraju trzeciego mogą zostać uznane za równoważne z MSSF przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002, jeśli sprawozdania finansowe sporządzane zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości danego kraju trzeciego umożliwiają inwestorom dokonywanie podobnej oceny aktywów i pasywów, sytuacji finansowej, zysków i strat oraz perspektyw emitenta, jak w przypadku sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z MSSF, przez co bardziej prawdopodobne jest podejmowanie przez inwestorów takich samych decyzji dotyczących nabywania, zachowywania lub zbywania papierów wartościowych emitenta.

Artykuł 3

Mechanizm określania równoważności

Decyzja sprawie ustalania równoważności ogólnie przyjętych zasad rachunkowości kraju trzeciego może zostać podjęta z inicjatywy Komisji, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego lub na wniosek organu odpowiedzialnego za standardy rachunkowości lub nadzór rynku w kraju trzecim.

W przypadku gdy na wniosek odpowiedniego organu lub z własnej inicjatywy Komisja zadecyduje o ustaleniu równoważności, podaje tę decyzję do publicznej wiadomości.

Artykuł 4

Warunki akceptacji standardów rachunkowości krajów trzecich przez ograniczony okres

1. Emitenci z krajów trzecich mogą uzyskać pozwolenie na stosowanie sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości w celu spełnienia zobowiązań wynikających z dyrektywy 2004/109/WE oraz, w drodze odstępstwa od art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 809/2004, w celu przedstawiania historycznych informacji finansowych zgodnie z tym rozporządzeniem, w okresie zaczynającym się w dowolnym dniu po dniu 31 grudnia 2008 r. i wygasającym nie później niż dnia 31 grudnia 2011 r., w następujących przypadkach:

- 1) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za przedmiotowe krajowe standardy rachunkowości poczynił przed dniem 30 czerwca 2008 r. publiczne zobowiązanie do konwergencji tych standardów z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zostały spełnione oba warunki podane poniżej:
 - a) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za przedmiotowe krajowe standardy rachunkowości ustalił przed dniem 31 grudnia 2008 r. wszechstronny program konwergencji, który może zostać wykonany przed dniem 31 grudnia 2011 r.;
 - b) program konwergencji został skutecznie i terminowo wdrożony, zaś do realizacji tego celu zostały przewidziane środki konieczne do jego wykonania;

- 2) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za przedmiotowe krajowe standardy rachunkowości poczynił przed dniem 30 czerwca 2008 r. publiczne zobowiązanie do przyjęcia Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz podjął skuteczne działania celem zapewnienia terminowego i pełnego przejścia na stosowanie MSSF przed tą datą lub przed dniem 31 grudnia 2008 r. zawarł z UE umowę o wzajemnym uznawaniu standardów rachunkowości.

2. Wszelkie decyzje wynikające z przepisów ust. 1, dotyczące zezwolenia na dalszą akceptację sprawozdań finansowych sporządzanych zgodnie ze standardami rachunkowości kraju trzeciego, podejmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 dyrektywy 2003/71/WE oraz art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE.

3. W przypadku gdy Komisja nadal dopuszcza stosowanie sprawozdań finansowych sporządzanych zgodnie ze standardami rachunkowości kraju trzeciego zgodnie z przepisami ust. 1, dokonuje regularnej oceny dalszego spełniania warunków określonych w ust. 1 lit. a) lub b) (w zależności od przypadku) oraz składa odpowiednie sprawozdanie do Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych oraz Parlamentu Europejskiego.

4. Jeśli warunki określone w ust. 1 lit. a) lub b) nie są już spełniane, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 dyrektywy 2003/71/WE oraz art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE, zmieniając swoją decyzję

na mocy ust. 1 w odniesieniu do takich standardów rachunkowości.

5. W związku z wykonaniem przepisów niniejszego artykułu Komisja zasięga najpierw opinii CESR na temat programu prac na rzecz konwergencji lub postępów procesu przyjmowania MSSF, w zależności od przypadku.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1570/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustalające wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 3 i art. 22,

Współczynniki przeliczeniowe wykorzystywane do obliczania wspólnotowych cen wycofania i sprzedaży, zgodnie z art. 20 i 22 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, na rok połowowy 2008 dla produktów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 stanowi, że wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży dla każdego z produktów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia należy ustalić na podstawie świeżości, wielkości lub wagi oraz formy prezentacji produktu poprzez zastosowanie wskaźnika przeliczeniowego dla danej kategorii produktów do kwoty nieprzekraczającej 90 % odpowiedniej ceny orientacyjnej.
- (2) Ceny wycofania mogą być wyliczone z zastosowaniem wskaźnika dostosowania w strefach wyładunku położonych daleko od głównych ośrodków konsumpcji Wspólnoty. Ceny orientacyjne na rok połowowy 2008 zostały ustalone dla wszystkich danych produktów na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1447/2007 ⁽²⁾.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

Artykuł 2

Wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży obowiązujące w roku połowowym 2008 oraz produkty, których dotyczą, określono w załączniku II.

Artykuł 3

Ceny wycofania obowiązujące w roku połowowym 2008 w strefach wyładunku położonych daleko od głównych ośrodków konsumpcji Wspólnoty oraz produkty, których takie ceny dotyczą, określono w załączniku III.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 8.12.2007, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Wskaźniki przeliczeniowe dla produktów wymienionych w pkt A, B i C załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Gatunek	Wielkość (*)	Wskaźniki przeliczeniowe	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>	1	0,00	0,47
	2	0,00	0,72
	3	0,00	0,68
	4a	0,00	0,43
	4b	0,00	0,43
	4c	0,00	0,90
	5	0,00	0,80
	6	0,00	0,40
	7a	0,00	0,40
7b	0,00	0,36	
8	0,00	0,30	
Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>	1	0,00	0,51
	2	0,00	0,64
	3	0,00	0,72
	4	0,00	0,47
Koleń <i>Squalus acanthias</i>	1	0,60	0,60
	2	0,51	0,51
	3	0,28	0,28
Koleń <i>Scyliorhinus</i> spp.	1	0,64	0,60
	2	0,64	0,56
	3	0,44	0,36
Karmazyn <i>Sebastes</i> spp.	1	0,00	0,81
	2	0,00	0,81
	3	0,00	0,68
Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>	1	0,72	0,52
	2	0,72	0,52
	3	0,68	0,40
	4	0,54	0,30
	5	0,38	0,22
Czerniak <i>Pollachius virens</i>	1	0,72	0,56
	2	0,72	0,56
	3	0,71	0,55
	4	0,61	0,30
Plamiak <i>Melanogrammus aeglefinus</i>	1	0,72	0,56
	2	0,72	0,56
	3	0,62	0,43
	4	0,52	0,36

Gatunek	Wielkość (*)	Wskaźniki przeliczeniowe	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Witlinek <i>Merlangius merlangus</i>	1	0,66	0,50
	2	0,64	0,48
	3	0,60	0,44
	4	0,41	0,30
Molwa <i>Molva spp.</i>	1	0,68	0,56
	2	0,66	0,54
	3	0,60	0,48
Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i>	1	0,00	0,72
	2	0,00	0,71
	3	0,00	0,69
Makrela koolias z gatunku <i>Scomber japonicus</i>	1	0,00	0,77
	2	0,00	0,77
	3	0,00	0,63
	4	0,00	0,47
Sardele <i>Engraulis spp.</i>	1	0,00	0,68
	2	0,00	0,72
	3	0,00	0,60
	4	0,00	0,25
Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i>	1	0,75	0,41
	2	0,75	0,41
	3	0,72	0,41
	4	0,52	0,34
Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>	1	0,90	0,71
	2	0,68	0,53
	3	0,68	0,52
	4	0,56	0,43
	5	0,52	0,41
Smuklica <i>Lepidorhombus spp.</i>	1	0,68	0,64
	2	0,60	0,56
	3	0,54	0,49
	4	0,34	0,29
Zimnica <i>Limanda limanda</i>	1	0,71	0,58
	2	0,54	0,42
Stornia <i>Platichthys flesus</i>	1	0,66	0,58
	2	0,50	0,42
Tuńczyk biały lub tuńczyk długopłetwy <i>Thunnus alalunga</i>	1	0,90	0,81
	2	0,90	0,77
Mątwy <i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>	1	0,00	0,64
	2	0,00	0,64
	3	0,00	0,40

Gatunek	Wielkość (*)	Wskaźnik przeliczeniowy		
		Ryba cała Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba odgłowiona (*)	
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)	
Żabnica <i>Lophius spp.</i>	1	0,61	0,77	
	2	0,78	0,72	
	3	0,78	0,68	
	4	0,65	0,60	
	5	0,36	0,43	
		Wszystkie formy prezentacji		
		Ekstra, A (*)		
Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i>	1	0,59		
	2	0,27		
		Gotowane w wodzie	Świeże lub schłodzone	
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)	
Krewetki północne <i>Pandalus borealis</i>	1	0,77	0,68	
	2	0,27	—	
		Ryba cała (*)		
Kieszeniec jadalny <i>Cancer pagurus</i>	1	0,72		
	2	0,54		
		Ryba cała (*)		Ogony (*)
		E (*)	Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	1	0,86	0,86	0,81
	2	0,86	0,59	0,68
	3	0,77	0,59	0,50
	4	0,50	0,41	0,41
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)	
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)	
Sola <i>Solea spp.</i>	1	0,75	0,58	
	2	0,75	0,58	
	3	0,71	0,54	
	4	0,58	0,42	
	5	0,50	0,33	

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

ZAŁĄCZNIK II

Wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży produktów wymienionych w pkt A, B i C załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Gatunek	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/t)	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Extra, A (*)	Extra, A (*)
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>	1	0	130
	2	0	199
	3	0	188
	4a	0	119
	4b	0	119
	4c	0	249
	5	0	222
	6	0	111
	7a	0	111
7b	0	100	
8	0	83	
Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>	1	0	287
	2	0	360
	3	0	405
	4	0	265
Koleń <i>Squalus acanthias</i>	1	667	667
	2	567	567
	3	311	311
Koleń <i>Scyliorhinus</i> spp.	1	464	435
	2	464	406
	3	319	261
Karmazyn <i>Sebastes</i> spp.	1	0	953
	2	0	953
	3	0	800
Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>	1	1 186	856
	2	1 186	856
	3	1 120	659
	4	889	494
	5	626	362
Czerniak <i>Pollachius virens</i>	1	564	439
	2	564	439
	3	557	431
	4	478	235
Plamiak <i>Melanogrammus aeglefinus</i>	1	747	581
	2	747	581
	3	644	446
	4	540	374

Gatunek	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/t)	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Extra, A (*)	Extra, A (*)
Witlinek <i>Merlangius merlangus</i>	1	637	483
	2	618	463
	3	579	425
	4	396	290
Molwa <i>Molva spp.</i>	1	826	680
	2	801	656
	3	728	583
Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i>	1	0	235
	2	0	231
	3	0	225
Makrela kolias z gatunku <i>Scomber japonicus</i>	1	0	226
	2	0	226
	3	0	185
	4	0	138
Sardele <i>Engraulis spp.</i>	1	0	880
	2	0	932
	3	0	776
	4	0	324
Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i> — od 1 stycznia do 30 kwietnia 2008 r. — od 1 maja do 31 grudnia 2008 r.	1	809	442
	2	809	442
	3	777	442
	4	561	367
	1	1 124	615
	2	1 124	615
	3	1 079	615
	4	779	510
Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>	1	3 274	2 583
	2	2 474	1 928
	3	2 474	1 892
	4	2 037	1 564
	5	1 892	1 492
Smuklica <i>Lepidorhombus spp.</i>	1	1 728	1 626
	2	1 525	1 423
	3	1 372	1 245
	4	864	737
Zimnica <i>Limanda limanda</i>	1	613	501
	2	466	362
Stornia <i>Platichthys flesus</i>	1	348	306
	2	264	221

Gatunek	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/t)		
		Ryba wypatroszona, z głową (*)		Ryba cała (*)
		Extra, A (*)		Extra, A (*)
Tuńczyk biały lub Tuńczyk długopłetwny <i>Thunnus alalunga</i>	1	2 152		1 754
	2	2 152		1 667
Mątwy <i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>	1	0		1 080
	2	0		1 080
	3	0		675
		Ryba cała a Ryba wypatroszona, z głową (*)		Ryba odgłowiona (*)
		Extra, A (*)		Extra, A (*)
Żabnica <i>Lophius</i> spp.	1	1 810		4 702
	2	2 315		4 397
	3	2 315		4 153
	4	1 929		3 664
	5	1 068		2 626
		Wszystkie formy prezentacji		
		Extra, A (*)		
Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i>	1	1 431		
	2	655		
		Gotowane w wodzie		Świeże lub schłodzone
		Extra, A (*)		Extra, A (*)
Krewetki północne <i>Pandalus borealis</i>	1	5 010		1 092
	2	1 757		—
		Cena sprzedaży (EUR/t)		
		Ryba cała (*)		
Kieszeniec jadalny <i>Cancer pagurus</i>	1	1 297		
	2	973		
		Ryba cała (*)		Ogony (*)
		E' (*)		Extra, A (*)
Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	1	4 727		3 553
	2	4 727		2 982
	3	4 233		2 193
	4	2 749		1 798
		Ryba wypatroszona, z głową (*)		Ryba cała (*)
		Extra, A (*)		Extra, A (*)
Sola <i>Solea</i> spp.	1	5 212		4 030
	2	5 212		4 030
	3	4 934		3 752
	4	4 030		2 919
	5	3 475		2 293

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

ZAŁĄCZNIK III

Ceny wycofania w strefach wyładunku położonych daleko od głównych ośrodków konsumpcji

Gatunek	Strefa wyładunku	Wskaźnik przeliczeniowy	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/t)	
				Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
				Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>	Regiony przybrzeżne i wyspy Irlandii	0,90	1	0	117
			2	0	179
			3	0	170
			4a	0	107
	Regiony przybrzeżne wschodniej Anglii od Berwick do Dover Regiony przybrzeżne Szkocji od Portpatrick do Eyemouth oraz wyspy położone na zachód i na północ od tych regionów Regiony przybrzeżne County Down (Irlandia Północna)	0,90	1	0	117
			2	0	179
			3	0	170
			4a	0	107
Makreła z gatunku <i>Scomber scombrus</i>	Regiony przybrzeżne i wyspy Irlandii	0,96	1	0	225
			2	0	222
			3	0	216
	Regiony przybrzeżne i wyspy Cornwall oraz Devon w Zjednoczonym Królestwie	0,95	1	0	223
			2	0	220
			3	0	214
Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>	Regiony przybrzeżne od Troon (południowo zachodnia Szkocja) do Wick (północno-wschodnia Szkocja) oraz wyspy położone na zachód i na północ od tych regionów	0,75	1	2 456	1 937
			2	1 855	1 446
			3	1 855	1 419
			4	1 528	1 173
			5	1 419	1 119
Tuńczyk biały lub Tuńczyk długopłetwy <i>Thunnus alalunga</i>	Wyspy Azory oraz Madera	0,48	1	1 033	842
			2	1 033	800
Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>	Wyspy Kanaryjskie	0,48	1	0	138
			2	0	173
			3	0	195
			4	0	127
	Regiony przybrzeżne i wyspy Cornwall oraz Devon w Zjednoczonym Królestwie	0,74	1	0	212
			2	0	267
			3	0	300
			4	0	196
	Atlantyckie regiony przybrzeżne Portugalii	0,93	2	0	335
			0,81	3	0

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1571/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustalające wspólnotowe ceny sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 1 i ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnotowa cena sprzedaży jest ustalana przed rozpoczęciem roku połowowego dla każdego z produktów wymienionych w załączniku II rozporządzenia (WE) nr 104/2000, na poziomie równym co najmniej 70 % oraz nieprzekraczającym 90 % ceny orientacyjnej.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1447/2007 ⁽²⁾ ustala ceny orientacyjne na rok połowowy 2008 dla wszystkich objętych nim produktów.
- (3) Ceny rynkowe różnią się znacznie w zależności od gatunków oraz od formy prezentacji produktów, w szczególności w przypadku kalmara i morszczuka.
- (4) Dlatego wskaźniki przeliczeniowe należy ustalić dla różnych gatunków i form prezentacji produktów mrożo-

nych wyładowanych na terenie Wspólnoty w celu ustalenia poziomu ceny, która uruchamia środek interwencyjny przewidziany w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólnotowe ceny sprzedaży określone w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 stosowane w ciągu roku połowowego 2008 do produktów wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia oraz formy prezentacji i wskaźniki przeliczeniowe, do których się one odnoszą, określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 8.12.2007, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Ceny sprzedaży i wskaźniki przeliczeniowe

Gatunek	Forma prezentacji	Wskaźnik przeliczeniowy	Poziom interwencji	Cena sprzedaży (EUR/tonę)
Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	1 679
Morszczuk (<i>Merluccius spp.</i>)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	1 032
	Pojedyncze filety			
	— ze skórą	1,0	0,85	1 280
	— bez skóry	1,1	0,85	1 408
Morlesz (<i>Dentex dentex</i> oraz <i>Pagellus spp.</i>)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	1 355
Włócznik (<i>Xiphias gladius</i>)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	3 432
Krewetki <i>Penaeidae</i>	Mrożone			
a) <i>Parapenaeus Longirostris</i>		1,0	0,85	3 427
b) Inne <i>Penaeidae</i>		1,0	0,85	6 646
Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>)	Mrożone	1,0	0,85	1 629
Kalma (<i>Loligo spp.</i>)				
a) <i>Loligo patagonica</i>	— cały, nieoczyszczony	1,00	0,85	993
	— oczyszczony	1,20	0,85	1 191
b) <i>Loligo vulgaris</i>	— cały, nieoczyszczony	2,50	0,85	2 482
	— oczyszczony	2,90	0,85	2 879
Ośmiornica (<i>Octopus spp.</i>)	Mrożone	1,00	0,85	1 801
cały, nieoczyszczony	— cały, nieoczyszczony	1,00	0,80	695
	— tuby	1,70	0,80	1 182

Formy prezentacji handlowej:

- cały, nieoczyszczony: produkt, który nie został poddany żadnej obróbce
- oczyszczony: produkt, który został co najmniej wypatroszony
- tuby: ciało kalmara, który został co najmniej wypatroszony i odgłowiony.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1572/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustalające ceny referencyjne na niektóre produkty rybołówstwa na rok połowowy 2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 1 i ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 stanowi, że ceny referencyjne obowiązujące we Wspólnocie mogą być ustalane corocznie według kategorii produktu dla produktów, których dotyczy zawieszenie cła na mocy art. 28 ust. 1. To samo odnosi się do produktów, które podlegają albo obowiązującemu zmniejszeniu cła w ramach WTO albo innym porozumieniom preferencyjnym, muszą stosować się do cen referencyjnych.
- (2) W przypadku produktów wymienionych w załączniku I pkt A i B do rozporządzenia (WE) 104/2000 cena referencyjna jest taka sama jak cena wycofania ustalona zgodnie z art. 20 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (3) Wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży danych produktów na rok połowowy 2008 określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1570/2007⁽²⁾.
- (4) Cenę referencyjną produktów innych niż wymienione w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE)

104/2000 ustala się na podstawie wyliczonej średniej wartości celnej odnotowanej na rynkach importowych lub w portach importowych w ciągu trzech lat bezpośrednio poprzedzających datę ustalenia ceny referencyjnej.

- (5) Nie ma potrzeby ustalania cen referencyjnych dla wszystkich gatunków objętych kryteriami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 104/2000, w szczególności dla gatunków importowanych z państw trzecich w niewielkich ilościach.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny referencyjne produktów rybołówstwa na rok połowowy 2008 przewidziane zgodnie z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

⁽²⁾ Patrz: 69 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK ⁽¹⁾

1. Ceny referencyjne produktów określonych w art. 29 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000:

Gatunek	Wielkość ⁽¹⁾	Cena referencyjna (EUR/tonę)			
		Ryba wypatroszona z głową ⁽¹⁾		Ryba cała ⁽¹⁾	
		Kod dodatkowy TARIC	Ekstra, A ⁽¹⁾	Kod dodatkowy TARIC	Ekstra, A ⁽¹⁾
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i> ex 0302 40 00	1		—	F011	130
	2		—	F012	199
	3		—	F013	188
	4a		—	F016	119
	4b		—	F017	119
	4c		—	F018	249
	5		—	F015	222
	6		—	F019	111
	7a		—	F025	111
	7b		—	F026	100
	8		—	F027	83
Karmazyn (<i>Sebastes spp.</i>) ex 0302 69 31 oraz ex 0302 69 33	1		—	F067	953
	2		—	F068	953
	3		—	F069	800
Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i> ex 0302 50 10	1	F073	1 186	F083	856
	2	F074	1 186	F084	856
	3	F075	1 120	F085	659
	4	F076	889	F086	494
	5	F077	626	F087	362
		Gotowane w wodzie		Świeże lub schłodzone	
		Kod dodatkowy TARIC	Ekstra, A ⁽¹⁾	Kod dodatkowy TARIC	Extra, A ⁽¹⁾
Krewetki północne (<i>Pandalus borealis</i>) ex 0306 23 10	1	F317	5 010	F321	1 092
	2	F318	1 757	—	—

⁽¹⁾ Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.⁽¹⁾ Dla wszystkich kategorii innych niż wymienione w pkt 1 i 2 załącznika należy podawać kod dodatkowy „F499: Inne”.

2. Ceny referencyjne produktów rybołówstwa określonych w art. 29 ust. 3 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000

Produkt	Kod dodatkowy TARIC	Forma prezentacji	Cena referencyjna (EUR/tonę)
1. Karmazyn (<i>Sebastes spp.</i>)			
ex 0303 79 35 ex 0303 79 37	F411	Ryba cała: — z głową lub bez głowy	960
ex 0304 29 35 ex 0304 29 39	F412	Filety: — z ościami (standard)	1 953
	F413	— bez ości	2 159
	F414	— w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	2 285
2. Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> and <i>Gadus macrocephalus</i>) oraz ryba z gatunku <i>Boreogadus saida</i>			
ex 0303 52 10, ex 0303 52 30, ex 0303 52 90, ex 0303 79 41	F416	Ryba cała, z głową lub bez głowy	1 084
ex 0304 29 29	F417	Filety: — przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami (standard)	2 452
	F418	— przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości	2 717
	F419	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, ze skórą	2 550
	F420	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, bez skóry	2 943
	F421	— w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	2 903
ex 0304 99 33	F422	Kawałki oraz inne mięso, z wyjątkiem rozdrobnionych bloków	1 463
3. Czerniak (<i>Pollachius virens</i>)			
ex 0304 29 31	F424	Filety: — przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami (standard)	1 518
	F425	— przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości	1 705
	F426	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, ze skórą	1 476
	F427	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, bez skóry	1 680
	F428	— w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	1 768
ex 0304 99 41	F429	Kawałki oraz inne mięso, z wyjątkiem rozdrobnionych bloków	986

Produkt	Kod dodatkowy TARIC	Forma prezentacji	Cena referencyjna (EUR/tonę)
4. Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)		Filety:	
ex 0304 29 33	F431	— przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami (standard)	2 264
	F432	— przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości	2 606
	F433	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, ze skórą	2 537
	F434	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, bez skóry	2 710
	F435	— w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	2 960
5. Mintaj (<i>Theragra chalcogramma</i>)		Filety:	
ex 0304 29 85	F441	— przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami (standard)	1 147
	F442	— przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości	1 324
6. Śledź (<i>Clupea harengus, Clupea pallasii</i>)		Śledź – płyty	
ex 0304 19 97 ex 0304 99 23	F450	— o masie ponad 80 g/sztuka	510
	F450	— o masie ponad 80 g/sztuka	464

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1573/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustalające kwoty pomocy prolongowanej i pomocy zryczałtowanej w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa na rok połowowy 2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2814/2000 z dnia 21 grudnia 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do przyznawania prolongowanej pomocy dla niektórych produktów rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 939/2001 z dnia 14 maja 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie przyznawania zryczałtowanej pomocy w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) 104/2000 stanowi, że pomoc może być przyznawana w odniesieniu do ilości niektórych świeżych produktów wycofanych z obrotu i przetworzonych w celu ich utrwalenia i składowanych lub konserwowanych.
- (2) Celem tej pomocy jest przyznanie odpowiedniej zachęty organizacjom producentów do przetwarzania lub konser-

wowania produktów wycofanych z obrotu, tak aby można było uniknąć ich niszczenia.

- (3) Kwota pomocy powinna zostać ustalona tak, aby nie zakłócać równowagi na rynku w odniesieniu do danych produktów oraz tak, aby nie zakłócać konkurencji.
- (4) Kwota pomocy nie powinna przekraczać kosztów technicznych i finansowych związanych z czynnościami, które są niezbędne do utrwalania i składowania, zarejestrowanych we Wspólnocie w roku połowowym poprzedzającym rok, o którym mowa.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok połowowy 2008 kwotę prolongowanej pomocy, o której mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, oraz kwotę zryczałtowanej pomocy, o której mowa w art. 24 ust. 4 tego rozporządzenia, określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 22.12.2000, str. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 15.5.2001, str. 10.

ZAŁĄCZNIK

1. Kwota pomocy prolongowanej w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I pkt A i B oraz w odniesieniu do soli (*Solea spp.*) wymienionej w załączniku I pkt C do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Metody przetwarzania określone w art. 23 rozporządzenia (WE) 104/2000	Pomoc EUR/tonę
1	2
I. Zamrażanie i składowanie całych produktów, wypatroszonych i z głową lub produktów porcjowanych — Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i> — Inne gatunki	345 280
II. Filetowanie, zamrażanie i składowanie	375
III. Solenie i/lub suszenie oraz składowanie całych produktów, wypatroszonych i z głową lub produktów porcjowanych lub filetowanych	270
IV. Marynowanie i składowanie	250

2. Kwota pomocy prolongowanej w odniesieniu do innych produktów wymienionych w załączniku I pkt C do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Metody przetwarzania i/lub konserwowania określone w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000	Produkty	Pomoc EUR/tonę
1	2	3
I. Zamrażanie i składowanie	Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Ogony homarza (<i>Nephrops norvegicus</i>)	310 235
II. Odgławianie, zamrażanie i składowanie	Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>)	285
III. Gotowanie, zamrażanie i składowanie	Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)	310 235
IV. Pasteryzacja i składowanie	Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)	375
V. Składowanie żywych produktów w stałych zbiornikach lub kłatkach	Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)	210

3. Kwota zryczałtowanej pomocy w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Metody przetwarzania	Pomoc EUR/tonę
I. Zamrażanie i składowanie całych produktów, wypatroszonych i z głową lub produktów porcjowanych	280
II. Filetowanie, zamrażanie i składowanie	375

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1574/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustalające kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania niektórych produktów rybołówstwa w roku połowowym 2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2813/2000 z dnia 21 grudnia 2000 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania niektórych produktów rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwota pomocy nie powinna przekraczać sumy kosztów technicznych i finansowych zarejestrowanych we Wspólnocie w roku połowowym poprzedzającym rok, o którym mowa.
- (2) W celu zniechęcenia do długoterminowego składowania, skrócenia terminów płatności, zmniejszenia obciążenia kontrolami kwota pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania powinna być płacona w jednej pojedynczej racie.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok połowowy 2008 kwotę pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania, zgodnie z art. 25 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, produktów wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia ustala się następująco:

— pierwszy miesiąc: 210 EUR za tonę,

— drugi miesiąc: 0 EUR za tonę.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 22.12.2000, str. 30.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1575/2007**z dnia 21 grudnia 2007 r.****ustalające kwoty standardowe stosowane przy obliczaniu finansowej rekompensaty i zaliczki z nią związanej w odniesieniu do produktów rybołówstwa wycofanych z obrotu w roku połowowym 2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 5 i ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 przewiduje rekompensatę finansową wypłacaną organizacjom producentów, które wycofują na określonych warunkach produkty wymienione w załączniku I pkt A i B do tego rozporządzenia. Kwota takiej rekompensaty finansowej powinna zostać obniżona o kwoty standardowe w przypadku produktów przeznaczonych do celów innych niż spożycie przez ludzi.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2493/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie zbytu określonych produktów rybołówstwa wycofanych z rynku⁽²⁾ określa sposoby zbytu produktów wycofanych z obrotu. Wartość takich produktów powinna być ustalona na standardowym poziomie w odniesieniu do każdego z tych sposobów zbytu, uwzględniając przeciętne przychody, jakie mogą być uzyskane z takiego zbytu w różnych państwach członkowskich.
- (3) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2509/2000 z dnia 15 listopada 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie przyznawania rekompensat finansowych za wycofywanie niektórych produktów rybołówstwa⁽³⁾ szczególne zasady przewidują, że w przypadku gdy organizacja producentów lub któryś z jej członków wystawia swe produkty na sprzedaż w państwie członkowskim innym niż to,

w którym jest ona uznawana, należy o tym poinformować organ odpowiedzialny za przyznanie rekompensaty finansowej znajdujący się w państwie członkowskim, w którym organizacja producentów jest uznawana. Odliczana kwota standardowa powinna zatem być kwotą stosowaną w tym państwie członkowskim.

- (4) Ta sama metoda obliczania powinna być stosowana przy obliczaniu zaliczek na rekompensaty finansowe, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2509/2000.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok połowowy 2008 kwoty standardowe, stosowane przy obliczaniu rekompensaty finansowej i związanych z nią zaliczek w odniesieniu do produktów rybołówstwa wycofanych z obrotu przez organizacje producentów i przeznaczonych do celów innych niż spożycie przez ludzi zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Kwota standardowa odliczana od rekompensaty finansowej i związane z rekompensatą zaliczki jest kwotą standardową stosowaną w państwie członkowskim, w którym organizacja producentów jest uznawana.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2001, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 289 z 16.11.2000, str. 11.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Joe BORG
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kwoty standardowe

Wykorzystanie produktów wycofanych z obrotu	EUR/tonę
1. Wykorzystanie w wyniku przetwarzania na mączkę (pasza dla zwierząt):	
a) Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i> oraz makrela z gatunków <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i> :	
— Dania i Szwecja	55
— Zjednoczone Królestwo	50
— inne państwa członkowskie	17
— Francja	2
b) Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>):	
— Dania i Szwecja	0
— inne państwa członkowskie	10
c) Inne produkty:	
— Dania	40
— Szwecja, Portugalia i Irlandia	20
— Zjednoczone Królestwo	28
— inne państwa członkowskie	1
2. Wykorzystanie produktów świeżych lub zakonserwowanych (pasza dla zwierząt):	
a) Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i> oraz sardele (<i>Engraulis</i> spp.):	
— wszystkie państwa członkowskie	8
b) Inne produkty:	
— Szwecja	0
— Francja	50
— inne państwa członkowskie	30
3. Wykorzystanie jako przynęty	
— Francja	60
— inne państwa członkowskie	20
4. Wykorzystanie do celów innych niż pasze dla zwierząt	0

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1576/2007

z dnia 21 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 92/2005 wdrażające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające sposoby usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2 lit. e), art. 5 ust. 2 lit. g) oraz art. 6 ust. 2 lit. i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 92/2005 z dnia 19 stycznia 2005 r. wdrażające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające sposoby usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i zmieniające jego załącznik VI w odniesieniu do przetwarzania biogazu i wytopionych tłuszczów ⁽²⁾ ustanawia przepisy wykonawcze dla niektórych metod alternatywnych usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (metody alternatywne).
- (2) W szczególności art. 4 rozporządzenia (WE) nr 92/2005 nakłada wymóg znakowania niektórych materiałów wynikający ze stosowania metod alternatywnych i określa dozwolone sposoby końcowego wykorzystania tego rodzaju materiału. Rozporządzenie (WE) nr 1774/2005 zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1432/2007 ⁽³⁾ ustanawia ujednoczone przepisy dotyczące znakowania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, co przyczyni się do ich właściwej identyfikacji i poprawi identyfikowalność produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. W art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 92/2005 należy odpowiednio zmienić odesłanie do załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.
- (3) Na podstawie opinii Panelu Naukowego ds. zagrożeń biologicznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w sprawie Biodiesel Process as a method for safe disposal of Category 1 animal by-products (ABP) (Metody przetwarzania w paliwo ekologiczne jako bezpiecznego sposobu usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 1), przyjętej dnia 2 czerwca 2004 r. ⁽⁴⁾ właściwe jest zezwolenie na dodat-

kowe sposoby końcowego wykorzystania materiałów kategorii 1, kategorii 2 i kategorii 3, zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002. Należy również zezwolić na spalanie paliwa ekologicznego produkowanego zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia (WE) nr 92/2005 w silnikach stacjonarnych i ruchomych.

- (4) W szczególności należy obecnie zezwolić na składowanie materiału powstałego w trakcie przetwarzania materiału kategorii 1 na składowiskach, na które wydano zezwolenie zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽⁵⁾.
- (5) Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 92/2005 ustanawia określone szczególne środki kontroli, które należy powziąć w ciągu dwóch pierwszych lat wdrażania niektórych metod alternatywnych w danym państwie członkowskim. Wymogi związane z tymi środkami kontroli powinny uwzględniać doświadczenie nabyte przy stosowaniu w praktyce metody przetwarzania opracowanej w innym państwie członkowskim i powinny być dostosowane do celu, jakim jest zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Wyznaczenie i nadzór zakładu pilotażowego w celu wykorzystania metody alternatywnej po raz pierwszy w każdym zainteresowanym państwie członkowskim powinno zatem odbywać się na warunkach uproszczonych.
- (6) Testy, które trzeba przeprowadzić w początkowej fazie wdrażania metody alternatywnej, powinny być oparte na testach przeprowadzonych w celu oceny danej metody alternatywnej przez właściwy organ naukowy.
- (7) Wyniki dodatkowej kontroli w danym państwie członkowskim należy udostępnić innym państwom członkowskim, aby dokonać oceny nowych zastosowań w celu wykorzystania jednej z odnośnych metod alternatywnych na podległym im obszarze. Informacje należy dostarczyć do punktów kontaktowych ds. metod alternatywnych, wskazanych w wykazie opublikowanym przez Komisję w Internecie.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 92/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 829/2007 (Dz.U. L 191 z 21.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 19 z 21.1.2005, str. 27. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1678/2006 (Dz.U. L 314 z 15.11.2006, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 320 z 6.12.2007, str. 13.

⁽⁴⁾ Pytanie nr EFSA-Q-2004-028.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 92/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Surowce końcowe otrzymane z przetworzenia materiałów kategorii 1 i 2, z wyjątkiem paliwa ekologicznego produkowanego zgodnie z załącznikiem IV, są trwale oznaczane zgodnie z załącznikiem VI rozdział I pkt 10–13 do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

2. Materiały otrzymane z przetworzenia surowca kategorii 1 są usuwane przy zastosowaniu przynajmniej jednej z następujących metod:

- a) spopielanie lub współspopielanie zgodnie z przepisami dyrektywy nr 2000/76/WE;
- b) składowanie na składowiskach, na które wydano zezwolenie zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE;
- c) dalsze przetwarzanie w wytwórni biogazu i usuwanie pozostałości fermentacyjnych zgodnie z lit. a) lub b); lub
- d) w przypadku paliwa ekologicznego produkowanego zgodnie z załącznikiem IV, spalanie jako paliwo.

3. Materiały otrzymane w wyniku przetwarzania surowców kategorii 2 i 3 są:

- a) usuwane zgodnie z ust. 2 lit. a) lub b);
- b) dalej przetwarzane w pochodne tłuszczów do celów opisanych w art. 5 ust. 2 lit. b) ppkt ii) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, bez uprzedniego stosowania metod przetwarzania 1–5;
- c) wykorzystane, przetworzone lub bezpośrednio usuwane zgodnie z przepisami zawartymi w art. 5 ust. 2 lit. c) ppkt (i), (ii) oraz (iii) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, bez uprzedniego stosowania pierwszej metody przetwarzania;

- d) w przypadku materiałów innych niż paliwo ekologiczne powstałych w wyniku metody produkcji paliwa ekologicznego określonej w załączniku IV, wykorzystywane do wytwarzania produktów technicznych; lub

- e) w przypadku paliwa ekologicznego produkowanego zgodnie z załącznikiem IV, wykorzystywane zgodnie z ust. 2 lit. d).”;

- 2) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Dodatkowa kontrola wstępnego wdrażania

1. W ciągu dwóch pierwszych lat wdrażania niżej wymienionych metod przetwarzania materiału kategorii 1 stosuje się następujące przepisy:

- a) hydroliza zasadowa, o której mowa w załączniku I;
- b) produkcja biogazu za pomocą hydrolizy wysokociśnieniowej, o której mowa w załączniku III;
- c) produkcja paliwa ekologicznego, o której mowa w załączniku IV;

2. Podmiot gospodarczy lub inny wprowadzający określoną metodę wyznacza zakład pilotażowy w przynajmniej jednym państwie członkowskim, w którym przynajmniej raz w roku przeprowadzane są testy, mające na celu ocenić wpływ metody na zdrowie zwierząt i ludzi.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 2, dba o to, by:

- a) odpowiednie testy przeprowadzane były w zakładzie pilotażowym na materiałach otrzymanych na różnych etapach przetworzenia, takich jak suche i ciekłe pozostałości oraz gazy zgromadzone podczas procesu;
- b) kontrole urzędowe zakładu pilotażowego obejmowały comiesięczną inspekcję zakładu i weryfikację parametrów przetwarzania oraz warunków, w jakich odbywa się obróbka; oraz
- c) wyniki przeprowadzonych kontroli urzędowych zostały udostępnione innym państwom członkowskim.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 6 grudnia 2007 r.

w sprawie zmiany części I „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)”

(2007/866/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ten ma własną konfigurację, którą obecnie należy określić.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2,

(4) Należy zaktualizować specyfikacje techniczne sieci konsultacji Schengen, tak, aby zmiany te znalazły w nich swoje odbicie.

uwzględniając inicjatywę Republiki Portugalskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sieć Vision została stworzona po to, by organy centralne zainteresowanych państw mogły konsultować się w sprawie wniosków wizowych składanych przez obywateli z problematycznych krajów.
- (2) Pierwotnie łączność we wspomnianej sieci opierała się na systemie X400. Aby dotrzymać kroku nowoczesnym technikom przesyłu poczty elektronicznej, należało zmienić protokół przesyłania poczty elektronicznej w sieci Vision z X400 na system SMTP.
- (3) Aby z systemu mogło korzystać dziewięć państw członkowskich, które w roku 2004 przystąpiły do Unii Europejskiej i które od dnia 21 grudnia 2007 r. mają zacząć w pełni stosować przepisy dorobku Schengen, państwa członkowskie, które przystąpiły do UE przed rokiem 2004 zastąpiły w dniu 15 października 2007 r. system X400 protokołem poczty elektronicznej SMTP. Protokół

(5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje. Niniejsza decyzja uzupełnia prawny dorobek Schengen na mocy części trzeciej tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; dlatego zgodnie z art. 5 wyżej wspomnianego protokołu Dania ma w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji przez Radę zdecydować, czy przeniesie niniejszą decyzję do swojego prawa krajowego.

(6) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁾ — objętych art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽³⁾ z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

- (7) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen — objętych art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 dwóch decyzji Rady z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu — odpowiednio — Unii Europejskiej i Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień tej umowy.
- (8) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którego stosowaniu Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którego stosowaniu Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (10) Niniejsza decyzja jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z roku 2003 i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z roku 2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W części I pkt 1.1 „Sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne)” dodaje się punkt 1.1.4, przedstawiony w załączniku.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 21 grudnia 2007 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
A. COSTA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

ZAŁĄCZNIK

W części I pkt 1.1 (General characteristics of the communication system) „Sieci konsultacyjnej Schengen (specyfikacje techniczne)” dodaje się tekst w brzmieniu:

„1.1.4. OPERATIONAL MAILBOX CONFIGURATION REQUIREMENTS

Each Schengen State must configure its VISION OPERATIONAL MAIL SYSTEM according to:

— NETWORK ENVIRONMENT

— DNS/HOST FILE: Since there is no common Domain Name Service, it is necessary to add records concerning every remote SMTP server

— Firewall: Open incoming and outgoing packets on port 25

— MIME CONTENT

The mail server encoding for messages will be configured to these values:

— Content-Type: text/plain RFC 2046

— Charset: iso-8859-15 (Western Europe)

— Content-Transfer-Encoding: quoted-printable

— The SMTP domain used is visionmail.eu, where every Schengen State has its own third-level domain »xx«. This means that each Schengen State must configure its own mail server in order to manage the xx.visionmail.eu SMTP subdomain name (xx is the two-character Schengen State code).

— The recipient mailbox address will be in the format: operxx@xx.visionmail.eu

For Schengen States with a second mailbox (for sending), the sending mailbox address will be in the format:

operxx-out@xx.visionmail.eu (Note: this is an optional address).”.

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2007 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII GATT 1994, dotyczącego zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii przewidzianego na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do GATT 1994

(2007/867/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 maja 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji na mocy art. XXVIII GATT 1994, w celu zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii. Zgodnie z powyższym dnia 3 sierpnia 2007 r. Wspólnota Europejska powiadomiła WTO o zamiarze zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii, przewidzianego na liście koncesyjnej WE CXL.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w konsultacji z komitetem ustanowionym na mocy art. 133 Traktatu oraz w ramach wytycznych negocjacyjnych wydanych przez Radę.
- (3) Komisja wynegocjowała porozumienie w formie wymiany listów z Nową Zelandią. Należy zatem zatwierdzić Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII GATT 1994, dotyczące zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii przewidzianego na liście koncesyjnej CXL załączonej do GATT 1994.

Tekst umowy dołączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia ze skutkiem wiążącym dla Wspólnoty.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący

POROZUMIENIE**w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII GATT 1994, dotyczące zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii przewidzianego na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do GATT 1994**

A. List Wspólnoty Europejskiej

Bruksela, dnia

Szanowny Panie!

W rezultacie rokowań między Wspólnotą Europejską (WE) a Nową Zelandią na mocy artykułu XXVIII GATT z 1994 roku w celu zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii, przewidzianego na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu GATT z 1994 roku (GATT 1994), WE zgadza się na konkluzje wskazane poniżej.

Przepisy końcowe dotyczące kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii

Kontyngent taryfowy odnosi się do masła pochodzącego z Nowej Zelandii i obejmuje następujące pozycje taryfowe:

Kod CN	Opis
ex 0405 10 11 ex 0405 10 19	Masło, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 % masy, ale mniejszej niż 85 % masy, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez zastosowania materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie
ex 0405 10 30	Masło co najmniej sześciotygodniowe, o wagowej zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 %, ale mniejszej niż 85 %, produkowane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez wykorzystania surowców przechowywanych, w jednym, niezależnym i niezakłóconym procesie, podczas którego śmietana może przejść przez etap, w którym tłuszcz z masła jest skoncentrowany i/lub rozbijany (procesy określane jako „Ammix” i „Spreadable”)

Stawka celna w ramach kontyngentu wynosi 70 EUR za 100 kg.

Wysokość kontyngentu wynosi 74 693 tony.

Zakwalifikowanie do kontyngentu podlega warunkom określonym we właściwych przepisach wspólnotowych.

Kwestie ogólne

Postanowienia niniejszego porozumienia stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Byłbym wdzięczny za potwierdzenie, że Pański rząd zgadza się na powyższe postanowienia.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

B. List Nowej Zelandii

Bruksela, dnia ...

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór Pana listu z dzisiejszą datą, sformułowanego w następujący sposób:

„W rezultacie rokowań między Wspólnotą Europejską (WE) a Nową Zelandią na mocy artykułu XXVIII GATT z 1994 roku w celu zmiany kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii, przewidzianego na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu GATT z 1994 roku (GATT 1994), WE zgadza się na konkluzje wskazane poniżej.

Przepisy końcowe dotyczące kontyngentu taryfowego WTO na masło pochodzące z Nowej Zelandii

Kontyngent taryfowy odnosi się do masła pochodzącego z Nowej Zelandii i obejmuje następujące pozycje taryfowe:

Kod CN	Opis
ex 0405 10 11 ex 0405 10 19	Masło, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 % masy, ale mniejszej niż 85 % masy, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez zastosowania materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie
ex 0405 10 30	Masło co najmniej sześciotygodniowe, o wagowej zawartości tłuszczu nie mniejszej niż 80 %, ale mniejszej niż 85 %, produkowane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez wykorzystania surowców przechowywanych, w jednym, niezależnym i niezakłóconym procesie, podczas którego śmietana może przejść przez etap, w którym tłuszcz z masła jest skoncentrowany i/lub rozbijany (procesy określane jako „Ammix” i „Spreadable”)

Stawka celna w ramach kontyngentu wynosi 70 EUR za 100 kg.

Wysokość kontyngentu wynosi 74 693 tony.

Zakwalifikowanie do kontyngentu podlega warunkom określonym we właściwych przepisach wspólnotowych.

Kwestie ogólne

Postanowienia niniejszego porozumienia stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Byłbym wdzięczny za potwierdzenie, że Pański rząd zgadza się na powyższe postanowienia.”.

Mam zaszczyt potwierdzić, że Nowa Zelandia zgadza się z treścią powyższego listu.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Nowej Zelandii

Съставено в Брюксел
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje.
Kelt Brüsselben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Íntocmit la Bruxelles
Feito em Bruxelas
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfördat i Bryssel den

20 -12- 2007

От името на Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
În numele Comunitatii Europene
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapen

Съставено в Брюксел
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje.
Kelt Brüsszelben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Întocmit la Bruxelles
Feito em Bruxelas
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfördat i Bryssel den

20 -12- 2007

For New Zealand
От името на Нова Зеландия
Por Nueva Zelanda
Za Nový Zéland
For New Zealand
Für Neuseeland
Uus-Meremaa nimel
Για τη Νέα Ζηλανδία
Pour la Nouvelle-Zélande
Per la Nuova Zelanda
Jaunzēlandes vārdā
Naujosios Zelandijos vardu
Új-Zéland részéről
Ghan-New Zealand
Voor Nieuw-Zeeland
W imieniu Nowej Zelandii
Pela Nova Zelândia
În numele Noii Zeelande
Za Nový Zéland
Za Novo Zelandijo
Uuden-Seelannin puolesta
För Nya Zeeland

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2007 r.

wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2007/445/WE

(2007/868/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 czerwca 2007 r. Rada przyjęła decyzję 2007/445/WE wykonującą art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁽²⁾ oraz uaktualniającą wykaz osób i podmiotów, do których ma zastosowanie to rozporządzenie.
- (2) Rada przekazała wszystkim osobom, grupom i podmiotom, co do których było to praktycznie możliwe, uzasadnienie przyczyn, z których zostały umieszczone w wykazie stanowiącym część decyzji 2007/445/WE.
- (3) Za pomocą zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 29 czerwca 2007 r.⁽³⁾ Rada poinformowała osoby, grupy i podmioty wymienione w decyzji 2007/445/WE, że podjęła decyzję, aby utrzymać w wykazie nazwiska tych osób oraz nazwy tych grup i podmiotów. Rada poinformowała również zainteresowane osoby, grupy i podmioty, że możliwe jest zwrócenie się do Rady o uzasadnienie przyczyn umieszczenia ich w wykazie (o ile informacja ta nie została im wcześniej przekazana).
- (4) Rada przeprowadziła całościowy przegląd wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, wymagany na mocy art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia. Podczas przeglądu Rada uwzględniła uwagi przedłożone jej przez zainteresowanych.
- (5) W wyniku tego przeglądu Rada ustaliła, że osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku do niniejszej

decyzji uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu⁽⁴⁾, że została w stosunku do nich podjęta decyzja przez właściwy organ w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska i że w związku z tym powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2580/2001.

- (6) Wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) 2580/2001, należy odpowiednio zaktualizować,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Wykaz zawarty w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 zastępuje się wykazem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2007/445/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Bruksel, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

F. NUNES CORREIA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją 2007/445/WE (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 58).

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 58.

⁽³⁾ Dz.U. C 144 z 29.6.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 93.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o których mowa w art. 1

1. OSOBY

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza, alias Mihoubi Faycal, alias Fellah Ahmed, alias Dafri Rème Lahdi), ur. 1.2.1966 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
2. ABOUD, Maisi (alias szwajcarski Abderrahmane), ur. 17.10.1964 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
3. AKHNIKH, Ismail (alias SUHAIB, alias SOHAIB), ur. 22.10.1982 w Amsterdamie (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NB0322935 – członek grupy „Hofstadgroep”
4. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN, alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), ur. 26.6.1967 w Qatif-Bab al Shamal (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
5. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
6. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
7. AOURAGHE, Zine Labidine (alias Halifi Laarbi MOHAMED, alias Abed, alias Abid, alias Abu ISMAIL), ur. 18.7.1978 w Nador (Maroko), nr paszportu (hiszpańskiego) ESPP278036 – członek grupy „Hofstadgroep”
8. ARIOUA, Azzedine, ur. 20.11.1960 w Costantine (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
9. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), ur. 18.8.1969 w Costantine (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
10. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), ur. 13.5.1975 w Ain Taya (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
11. ASLI, Rabah, ur. 13.5.1975 w Ain Taya (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
12. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour, alias SALIM, Hassan Rostom), Liban, ur. w 1960 r. w Libanie, obywatel Libanu
13. BOUGHABA, Mohamed Fahmi (alias Mohammed Fahmi BOURABA, alias Mohammed Fahmi BURADA, alias Abu MOSAB), ur. 6.12.1981 w Al Hoceima (Maroko) – członek grupy „Hofstadgroep”
14. BOUYERI, Mohammed (alias Abu ZUBAIR, alias SOBIAR, alias Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 w Amsterdamie (Niderlandy) – członek grupy „Hofstadgroep”
15. DARIB, Noureddine (alias Carreto, alias Zitoun Mourad), ur. 1.2.1972 w Algierii – członek al-Takfir i al-Hijra
16. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), ur. 1.6.1970 w Algierii – członek al-Takfir i al-Hijra
17. EL FATMI, Noureddine (alias Nouriddin EL FATMI, alias Nouriddine EL FATMI, alias Noureddine EL FATMI, alias Abu AL KA'E KA'E, alias Abu QAE QAE, alias FOUAD, alias FZAD, alias Nabil EL FATMI, alias Ben MOHAMMED, alias Ben Mohand BEN LARBI, alias Ben Driss Muhand IBN LARBI, alias Abu TAHAR, alias EGGIE), ur. 15.8.1982 w Midar (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) N829139 – członek grupy „Hofstadgroep”
18. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali, alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), ur. 10.7.1965 lub 11.7.1965 w El Dibabiya (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej

19. EL MORABIT, Mohamed, ur. 24.1.1981 w Al Hoceima (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K789742 – członek grupy „Hofstadgroep”
20. ETTOUMI, Youssef (alias Youssef TOUMI), ur. 20.10.1977 w Amsterdamie (Niderlandy), nr dowodu tożsamości (holenderskiego) LNB4576246 – członek grupy „Hofstadgroep”
21. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
22. HAMDJ, Ahmed (alias Abu IBRAHIM), ur. 5.9.1978 w Beni Said (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K728658 – członek grupy „Hofstadgroep”
23. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED, alias SA-ID; vel SALWWAN, Samir), Liban, ur. w 1963 r. w Libanie, obywatel libański
24. LASSASSI, Saber (alias Mimiche), ur. 30.11.1970 w Constantine (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
25. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem, alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah, alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith, alias WADOOD, Khalid Abdul), ur. 14.4.1965 lub 1.3.1964 w Pakistanie, paszport nr 488555
26. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), ur. 26.12.1974 w Hussein Dey (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
27. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), ur. 7.12.1962 w Tayr Dibba (Liban), paszport nr 432298 (libański) – wyższy oficer wywiadu HEZBOLLAH,
28. NOUARA, Farid, ur. 25.11.1973 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
29. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), ur. 11.9.1968 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
30. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), ur. 23.6.1963 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
31. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), ur. 14.6.1974 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
32. SENOUCI, Sofiane, ur. 15.4.1971 w Hussein Dey (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
33. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma), ur. 8.2.1939 w Cabugao (Filipiny) – przywódca Komunistycznej Partii Filipin, w tym NPA
34. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), ur. 21.4.1964 w Blida (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
35. WALTERS, Jason Theodore James (alias Abdullah, alias David), ur. 6.3.1985 w Amersfoort (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NE8146378 – członek grupy „Hofstadgroep”

2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidal – ANO (vel Rewolucyjna Rada Fatah, vel Rewolucyjne Brygady Arabskie, vel Czarny Wrzesień, vel Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
2. Brygada Męczenników Al-Aksa
3. Al-Aqsa e.V.
4. Al-Takfir i Al-Hijra
5. Aum Shinrikyo (vel AUM, vel Aum - Najwyższa Prawda, vel Aleph)

6. Babbar Khalsa
 7. Komunistyczna Partia Filipin, w tym Nowa Armia Ludowa – NPA, Filipiny, powiązana z Jose Marią Sisonem (alias Armando Liwanag, alias Joma, przywódcą Komunistycznej Partii Filipin, w tym NPA)
 8. Gama'a al-Islamiyya (vel Al.-Gama'a al.-Islamiyya) (Grupa Islamska – IG),
 9. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi – IBDA-C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
 10. Hamas, w tym Hamas-Izz al-Din al-Qassem
 11. Hizbul Mudżahedin – HM
 12. „Hofstadgroep”
 13. Holy Land Foundation for Relief and Development (Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju)
 14. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikh – ISYF
 15. Kahane Chai (vel Kach)
 16. Khalistan Zindabad Force – KZF (Siły Zindabad Khalistan)
 17. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (vel KADEK, vel KONGRA-GEL)
 18. Tamiłskie Tygrysy (Tygrysy Wyzwolenia Tamiłskiego Ilamu, LTTE)
 19. Organizacja Mujahedin-e Khalq (MEK lub MKO) (bez Narodowej Rady Oporu Iranu – NCRI (vel Narodowa Armia Wyzwolenia Iranu – NLA (zbrojny odłam MEK), vel Ludowy Mujahidin Iranu – PMOI, vel Muzułmańskie Stowarzyszenie Studentów Irańskich
 20. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)
 21. Palestyński Front Wyzwolenia – PLF
 22. Palestyński Dżihad Islamski – PIJ
 23. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – PFLP
 24. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Dowództwo Generalne, (vel PFLP-Dowództwo Generalne)
 25. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
 26. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP-C (vel Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna), vel Dev Sol) (Partia/-Front/Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego)
 27. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
 28. Stichting Al. Aqsa (vel Stichting Al. Aqsa Nederland, vel Al. Aqsa Nederland)
 29. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (vel Sokoły Wolności Kurdystanu, vel Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
 30. Autodefensas Unidas de Colombia – AUC (Zjednoczone Siły Samoobrony Kolumbii / Grupa Kolumbijska)
-

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2005/692/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do ptasiej grypy w niektórych państwach trzecich

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6693)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/869/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 7,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z wystąpieniem ogniska grypy ptaków, wywołanej wysoce zjadliwym szczepem wirusa H5N1, w południowo-wschodniej Azji w grudniu 2003 r., Komisja przyjęła szereg środków ochronnych w odniesieniu do grypy ptaków. Te środki obejmują w szczególności decyzję Komisji 2005/692/WE z dnia 6 października 2005 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do ptasiej grypy w niektórych państwach trzecich⁽³⁾.
- (2) Decyzję 2005/692/WE stosuje się do dnia 31 grudnia 2007 r. Jednakże w związku z tym, że w południowo-wschodniej Azji i w Chinach nadal wykrywane są ogniska wirusa grypy ptaków pochodzenia azjatyckiego, należy przedłużyć stosowanie tej decyzji do dnia 31 grudnia 2008 r.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/692/WE.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 7 decyzji 2005/692/WE datę „31 grudnia 2007 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2008 r.”.

Artykuł 2

Państwa członkowskie natychmiast podejmują niezbędne środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji oraz podają je do wiadomości publicznej. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 263 z 8.10.2005, str. 20. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/99/WE (Dz.U. L 43 z 15.2.2007, str. 35).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 21 grudnia 2007 r.****zatwierdzająca plany zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików i szczepień interwencyjnych dzików oraz świń hodowlanych przeciwko tej chorobie w 2008 r. w Rumunii***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6699)***(Jedynie tekst w języku rumuńskim jest autentyczny)**

(2007/870/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

chorobie w Rumunii⁽²⁾ została przyjęta w ramach środków zwalczania klasycznego pomoru świń. Decyzję 2006/802/WE stosuje się do dnia 31 grudnia 2007 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(4) Klasyczny pomór świń wykryto w populacji dzików i świń hodowlanych w Rumuni.

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

(5) W dniu 29 listopada 2007 r. Rumunia przedłożyła do zatwierdzenia Komisji zmieniony plan zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików na 2008 r. oraz plan szczepień interwencyjnych dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń w 2008 r. na całym terytorium Rumunii.

uwzględniając akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

uwzględniając dyrektywę Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 1 akapit drugi, art. 19 ust. 3 akapit drugi oraz art. 20 ust. 2 akapit czwarty,

(6) Ponadto w dniu 29 listopada 2007 r. Rumunia przedłożyła również Komisji zmieniony plan szczepień interwencyjnych świń w dużych gospodarstwach hodowlanych przy pomocy szczepionki markerowej na 2008 r. oraz plan szczepień interwencyjnych świń w mniejszych gospodarstwach hodowlanych przy pomocy żywej klasycznej szczepionki atenuowanej.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa nr 2001/89/WE wprowadza minimalne środki wspólnotowe zwalczania klasycznego pomoru świń. Środki te obejmują zapis, że państwa członkowskie po potwierdzeniu pierwotnego przypadku klasycznego pomoru świń wśród dzików, przedkładają Komisji pisemny plan środków podejmowanych w celu zwalczania choroby. Takie środki obejmują również szczepienia interwencyjne dzików i świń hodowlanych.

(7) Plany przedłożone przez Rumunię zostały zbadane przez Komisję, która stwierdziła ich zgodność z dyrektywą nr 2001/89/WE. W związku z powyższym powinny one zostać zatwierdzone.

(2) Rumunia wprowadziła program monitorowania i zwalczania klasycznego pomoru świń, który obejmuje teren całego tego państwa członkowskiego. Program ten jest nadal realizowany.

(8) W interesie zdrowia zwierząt Rumunia musi zapewnić skuteczne wykonanie środków, które określono w planach.

(3) Decyzja Komisji 2006/802/WE z dnia 23 listopada 2006 r. zatwierdzająca plany zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików i szczepień interwencyjnych dzików oraz świń hodowlanych przeciwko tej

(9) Ze względu na endemiczne występowanie klasycznego pomoru świń na terytorium Rumunii przyjęto decyzją Komisji 2006/779/WE z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie tymczasowych weterynaryjnych środków zwalczania klasycznego pomoru świń w Rumunii⁽³⁾.⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa zmieniona ostatnio decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, str. 26).⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 25.11.2006, str. 34. Decyzja zmieniona ostatnio decyzją 2007/625/WE (Dz.U. L 253 z 28.9.2007, str. 44).⁽³⁾ Dz.U. L 314 z 15.11.2006, str. 48. Decyzja zmieniona decyzją 2007/630/WE (Dz.U. L 255 z 29.9.2007, str. 44).

(10) Środki przewidziane w decyzji nr 2006/779/WE unie-możliwiają między innymi wysyłkę wieprzowiny, wyrobów z wieprzowiny oraz wyrobów i przetworów zawierających wieprzowinę z Rumunii do pozostałych państw członkowskich. W tym celu mięso oraz takie produkty muszą być oznaczone specjalnymi znakami. W związku z tym, świeże mięso świń szczepionych interwencyjnie zgodnie z niniejszą decyzją jest oznaczone takim samym znakiem oraz ustanawia się przepisy dotyczące wprowadzania takiego mięsa na rynek.

(11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny zostać zatwierdzone jako środki tymczasowe mające zastosowanie do dnia 31 grudnia 2008 r.

(12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Plan zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików

Przedstawiony Komisji przez Rumunię w dniu 29 listopada 2007 r. plan zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików na obszarze, o którym mowa w pkt 1 załącznika, zostaje zatwierdzony.

Artykuł 2

Plan szczepień interwencyjnych dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń

Przedstawiony Komisji przez Rumunię w dniu 29 listopada 2007 r. plan szczepień interwencyjnych dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń w populacji dzików na obszarze, o którym mowa w pkt 2 załącznika, zostaje zatwierdzony.

Artykuł 3

Plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy szczepionki markerowej

Przedstawiony Komisji przez Rumunię w dniu 29 listopada 2007 r. plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy szczepionki markerowej na obszarze, o którym mowa w pkt 3 załącznika, zostaje zatwierdzony.

Artykuł 4

Plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy żywej klasycznej szczepionki atenuowanej

Przedstawiony Komisji przez Rumunię w dniu 29 listopada 2007 r. plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy żywej klasycznej szczepionki atenuowanej na obszarze, o którym mowa w pkt 4 załącznika, zostaje zatwierdzony.

Artykuł 5

Obowiązki Rumuni w zakresie wieprzowiny

Rumunia zapewnia, co następuje:

- a) wieprzowina uzyskana od świń szczepionych szczepionką markerową zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji zostaje wprowadzona do obrotu wyłącznie na rynku krajowym i nie jest wysyłana do pozostałych państw członkowskich;
- b) wieprzowina uzyskana od świń szczepionych zgodnie z art. 3 i 4 niniejszej decyzji jest znakowana specjalnym znakiem jakości zdrowotnej lub identyfikacyjnym, którego nie można pomylić z pieczęcią wspólnotową, o której mowa w art. 4 decyzji nr 2006/779/WE;
- c) wieprzowina uzyskana od świń szczepionych żywą klasyczną atenuowaną szczepionką zgodnie z art. 4 niniejszej decyzji przeznaczona jest wyłącznie do prywatnej konsumpcji krajowej i nie jest wysyłana do pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 6

Obowiązek informacyjny spoczywający na Rumunii

Rumunia zapewnia, że Komisja i państwa członkowskie będą comiesięcznie otrzymywać sprawozdania dotyczące wykonania planów szczepień interwencyjnych świń zgodnie z art. 3 i 4, zawierające przynajmniej następujące informacje na temat każdego okręgu:

- a) całkowita liczba gospodarstw i całkowita liczba hodowanych świń w podziale na kategorie, zgodnie z ustaleniami zawartymi w programie zwalczania;
- b) w odniesieniu do kategorii gospodarstwa, comiesięczna i skumulowana liczba gospodarstw i świń, w przypadku których przeprowadzono plan szczepień interwencyjnych;
- c) comiesięczna i skumulowana liczba dawek różnych rodzajów szczepionek, które zostały wykorzystane;

d) comiesięczna i skumulowana liczba wykonanych kontroli oraz ich wyniki.

Artykuł 9

Adresat

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rumunii.

Środki zgodności przewidziane przez Rumunię

Rumunia podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji, a następnie poda je do wiadomości publicznej. Rumunia niezwłocznie informuje o tym Komisję.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

Artykuł 8

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. **Obszary, na których realizowany ma być plan zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji dzików:**
Całe terytorium Rumunii.

 2. **Obszary, na których realizowany ma być plan szczepień interwencyjnych dzików przeciwko klasycznemu pomorowi świń:**
Całe terytorium Rumunii.

 3. **Obszary, na których realizowany ma być plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy szczepionki markerowej:**
Całe terytorium Rumunii.

 4. **Obszary, na których realizowany ma być plan szczepień interwencyjnych świń hodowlanych przeciwko klasycznemu pomorowi świń przy pomocy żywej klasycznej szczepionki atenuowanej:**
Całe terytorium Rumunii.
-

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2007/871/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2007 r.

aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylające wspólne stanowisko 2007/448/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Unię Europejską, w szczególności jego art. 15 i 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 grudnia 2001 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 28 czerwca 2007 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2007/448/WPZiB aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB ⁽²⁾.
- (3) Rada przeprowadziła całościowy przegląd listy osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2007/448/WPZiB, zgodnie z art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.
- (4) W następstwie tego przeglądu Rada stwierdziła, że osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB, że właściwa władza podjęła w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska oraz że nadal powinny one podlegać szczególnym środkom ograniczającym, o których mowa w tym wspólnym stanowisku.
- (5) Należy odpowiednio uaktualnić listę osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Lista osób, grup i podmiotów, do których stosuje się wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB, znajduje się w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2007/448/WPZiB.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

F. NUNES CORREIA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 69.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o których mowa w art. 1⁽¹⁾

1. OSOBY

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza, alias Mihoubi Faycal, alias Fellah Ahmed, alias Dafri Rëmi Lahdi), ur. 1.2.1966 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
2. ABOUD, Maisi (alias szwajcarski Abderrahmane), ur. 17.10.1964 w Algierze (Algieria) – al-Takfir i al-Hijra
3. AKHNIKH, Ismail (alias SUHAIB, alias SOHAIB), ur. 22.10.1982 w Amsterdamie (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NB0322935 – członek grupy „Hofstadgroep”
4. * ALBERDI URANGA, Itziar, ur. 7.10.1963 w Durango, Biscay (Hiszpania), dowód tożsamości nr 78.865.693 – działacz E.T.A.
5. * ALBISU IRIARTE, Miguel, ur. 7.6.1961 w San Sebastián, Guipúzcoa (Hiszpania), dowód tożsamości nr 15.954.596 – działacz E.T.A., członek Gestoras Pro-amnistía
6. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN, alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), ur. 26.6.1967 w Qatif-Bab al Shamal (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
7. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
8. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
9. AOURAGHE, Zine Labidine (alias Halifi Laarbi MOHAMED, alias Abed, alias Abid, alias Abu ISMAIL), ur. 18.7.1978 w Nador (Maroko), nr paszportu (hiszpańskiego) ESPP278036 – członek grupy „Hofstadgroep”
10. * APAOLAZA SANCHO, Iván, ur. 10.11.1971 w Beasain, Guipúzcoa (Hiszpania), dokument tożsamości nr 44.129.178 – działacz E.T.A., członek K.Madrid
11. ARIOUA, Azzedine, ur. 20.11.1960 w Costantine (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
12. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), ur. 18.8.1969 w Costantine (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
13. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), ur. 13.5.1975 w Ain Taya (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
14. ASLI, Rabah, ur. 13.5.1975 w Ain Taya (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
15. * ARZALLUS TAPIA, Eusebio, ur. 8.11.1957 w Regil, Guipúzcoa (Hiszpania), dokument tożsamości nr 15.927.207 – działacz E.T.A.
16. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour, alias SALIM, Hassan Rostom), Liban, ur. w 1960 r. w Libanie, obywatel Libanu
17. BOUGHABA, Mohamed Fahmi (alias Mohammed Fahmi BOURABA, alias Mohammed Fahmi BURADA, alias Abu MOSAB), ur. 6.12.1981 w Al Hoceima (Maroko) – członek grupy „Hofstadgroep”
18. BOUYERI, Mohammed (alias Abu ZUBAIR, alias SOBIAR, alias Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 w Amsterdamie (Niderlandy) – członek grupy „Hofstadgroep”

⁽¹⁾ Osoby, grupy i podmioty oznaczone symbolem * są objęte jedynie art. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.

19. DARIB, Noureddine (alias Carreto, alias Zitoun Mourad), ur. 1.2.1972 w Algierii – członek al-Takfir i al-Hijra
20. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), ur. 1.6.1970 w Algierii – członek al-Takfir i al-Hijra
21. * ECHEBERRIA SIMARRO, Leire, ur. 20.12.1977 w Basauri (Bizcay), dokument tożsamości nr 45.625.646 – działacz E.T.A.
22. * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso, ur. 10.1.1958 w Plencia (Bizcay), dokument tożsamości nr 16.027.051 – działacz E.T.A.
23. EL FATMI, Noureddine (alias Nouriddin EL FATMI, alias Nouriddine EL FATMI, alias Noureddine EL FATMI, alias Abu AL KA'E KA'E, alias Abu QAE QAE, alias FOUAD, alias FZAD, alias Nabil EL FATMI, alias Ben MOHAMMED, alias Ben Mohand BEN LARBI, alias Ben Driss Muhand IBN LARBI, alias Abu TAHAR, alias EGGIE), ur. 15.8.1982 w Midar (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) N829139 – członek grupy „Hofstadgroep”
24. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali, alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), ur. 10.7.1965 lub 11.7.1965 w El Dibabiya (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
25. EL MORABIT, Mohamed, ur. 24.1.1981 w Al Hoceima (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K789742 – członek grupy „Hofstadgroep”
26. ETTOUMI, Youssef (alias Youssef TOUMI), ur. 20.10.1977 w Amsterdamie (Niderlandy), nr dowodu tożsamości (holenderskiego) LNB4576246 – członek grupy „Hofstadgroep”
27. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
28. * GOGESCOECHA ARRONATEGUI, Eneko, ur. 29.4.1967 w Guernica, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 44.556.097 – działacz E.T.A.
29. HAMDİ, Ahmed (alias Abu IBRAHIM), ur. 5.9.1978 w Beni Said (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K728658 – członek grupy „Hofstadgroep”
30. * IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad, ur. 25.4.1961 w Escoriaza, Navarra (Hiszpania), dokument tożsamości nr 16.255.819 – działacz E.T.A.
31. * IZTUETA BARANDICA, Enrique, ur. 30.7.1955 w Santurce, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 14.929.950 – działacz E.T.A.
32. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED, alias SA-ID, alias SALWWAN, Samir), Liban, ur. w 1963 r. w Libanie, obywatel libański
33. LASSASSI, Saber (alias Mimiche), ur. 30.11.1970 w Constantine (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
34. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem, alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah, alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith, alias WADOOD, Khalid Abdul), ur. 14.4.1965 lub 1.3.1964 w Pakistanie, paszport nr 488555
35. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), ur. 26.12.1974 w Hussein Dey (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
36. * MORCILLO TORRES, Gracia, ur. 15.3.1967 w San Sebastián, Guipúzcoa (Hiszpania), dokument tożsamości nr 72.439.052 – działacz E.T.A., członek K.a.s/Ekin)
37. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), ur. 7.12.1962 w Tayr Dibba, Liban, paszport nr 432298 (libański) – wyższy oficer wywiadu HEZBOLLAH
38. * NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús, ur. 23.2.1961 w Pamplunie, Navarra (Hiszpania), dokument tożsamości nr 15.841.101 – działacz E.T.A.

39. NOUARA, Farid, ur. 25.11.1973 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
40. * ORBE SEVILLANO, Zigor, ur. 22.9.1975 w Basauri, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 45.622.851 – działacz E.T.A., członek Jarrai/Haika/Segi
41. * PALACIOS ALDAY, Gorka, ur. 17.10.1974 w Baracaldo, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 30.654.356 – działacz E.T.A., członek K.Madrid
42. * PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki, ur. 18.9.1964 w San Sebastián, Guipúzcoa (Hiszpania), dokument tożsamości nr 15.976.521– działacz E.T.A., członek Jarrai/Haika/Segi
43. * QUINTANA ZORROZUA, Asier, ur. 27.2.1968 w Bilbao, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 30.609.430 – działacz E.T.A., członek K.Madrid
44. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), ur. 11.9.1968 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
45. * RUBENACH ROIG, Juan Luis, ur. 18.9.1963 w Bilbao, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 18.197.545 – działacz E.T.A., członek K.Madrid
46. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), ur. 23.6.1963 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
47. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), ur. 14.6.1974 w Algierze (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
48. SENOUCI, Sofiane, ur. 15.4.1971 w Hussein Dey (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
49. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma), ur. 8.2.1939 w Cabugao (Filipiny) – przywódca Komunistycznej Partii Filipin, w tym NPA
50. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), ur. 21.4.1964 w Blida (Algieria) – członek al-Takfir i al-Hijra
51. * URANGA ARTOLA, Kemen, ur. 25.5.1969 w Ondarroa, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 30.627.290 – działacz E.T.A., członek Herri Batasuna/Euskal Herritarrok/Batasuna
52. * VALLEJO FRANCO, Iñigo, ur. 21.5.1976 w Bilbao, Biscay (Hiszpania), dokument tożsamości nr 29.036.694 – działacz E.T.A.
53. * VILA MICHELENA, Fermín, ur. 12.3.1970 w Irún, Guipúzcoa (Hiszpania), dokument tożsamości nr 15.254.214 – działacz E.T.A., członek K.a.s/Ekin)
54. WALTERS, Jason Theodore James (alias Abdullah, alias David), ur. 6.3.1985 w Amersfoort (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NE8146378 – członek grupy „Hofstadgroep”

2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidal – ANO, (vel Rewolucyjna Rada Fatah, vel Rewolucyjne Brygady Arabskie, vel Czarny Wrzesień, vel Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
2. Brygada Męczenników Al-Aksa
3. Al-Aqsa e.V.
4. Al-Takfir i Al-Hijra
5. * Cooperativa Artigiana Fuoco ed Affini - Occasionalmente Spettacolare

6. * Nuclei Armati per il Comunismo (Uzbrojone Jednostki na rzecz Komunizmu)
7. Aum Shinrikyo (vel AUM, vel Aum - Najwyższa Prawda, vel Aleph)
8. Babbar Khalsa
9. * Cellula Contro Capitale, Carcere i suoi Carcerieri e le sue Celle – CCCCC (Komórka przeciwko Kapitałowi, Więzieniu, Strażnikom Więziennym i Celom Więziennym)
10. Komunistyczna Partia Filipin, w tym Nowa Armia Ludowa – NPA, Filipiny, powiązana z Jose Marią Sisonem (alias Armando Liwanag, alias Joma, przywódcą Komunistycznej Partii Filipin, w tym NPA)
11. * Irlandzka Armia Kontynuacji – CIRA
12. * EPANASTATIKOS AGONAS – walka rewolucyjna
13. * Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad – E.T.A. (Kraj Basków i Wolność); następujące organizacje są częścią grupy terrorystycznej E.T.A.: K.a.s., Xaki, Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistía, Askatasuna, Batasuna (vel Herri Batasuna, vel Euskal Herritarrok)
14. Gama'a al-Islamiyya (vel Al-Gama'a al-Islamiyya) (Grupa Islamska – IG)
15. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi – İBDA-C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
16. * Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre – G.R.A.P.O. (Antyfaszystowskie Grupy Oporu Pierwszego Listopada)
17. Hamas, w tym Hamas-Izz al-Din al-Qassem
18. Hizbul Mudżahedin – HM
19. Hofstadgroep
20. Holy Land Foundation for Relief and Development (Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju)
21. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikh – ISYF
22. * Solidarietà Internazionale (Solidarność Międzynarodowa)
23. Kahane Chai (vel Kach)
24. Khalistan Zindabad Force – KZF (Siły Zindabad Khalistan)
25. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK, (alias KADEK, alias KONGRA-GEL)
26. Tamilskie Tygrysy (Tygrysy Wyzwolenia Tamilskiego Ilamu, LTTE)
27. *Ochotnicze Siły Lojalistyczne – LVF
28. Organizacja Mujahedin-e Khalq (MEK lub MKO) (bez Narodowej Rady Oporu Iranu – NCRI (vel Narodowa Armia Wyzwolenia Iranu – NLA (zbrojny odłam MEK), vel Ludowy Mujahidin Iranu – PMOI, vel Muzułmańskie Stowarzyszenie Studentów Irańskich
29. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)

30. * Ochotnicy Orańscy – OV
 31. Palestyński Front Wyzwolenia – PLF
 32. Palestyński Dżihad Islamski – PIJ
 33. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – PFLP
 34. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Dowództwo Generalne (vel PFLP-Dowództwo Generalne)
 35. * Prawdziwa IRA
 36. * Brigate Rosse per la Costruzione del Partito Comunista Combattente (Czerwone Brygady na rzecz Utworzenia Walczącej Partii Komunistycznej)
 37. * Obrońcy Czerwonej Ręki – RHD
 38. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
 39. * Epanastatiki Pirines (Komórki Rewolucyjne)
 40. * Dekati Evdomi Noemvri (Rewolucyjna Organizacja 17 listopada)
 41. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP-C (vel Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna), vel Dev Sol) (Partia/-Front/Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego)
 42. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
 43. Stichting Al. Aqsa (vel Stichting Al. Aqsa Nederland, vel Al. Aqsa Nederland)
 44. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (vel Sokoły Wolności Kurdystanu, vel Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
 45. * Brigata XX Luglio (Brygada Dwudziestego Lipca)
 46. * Stowarzyszenie Obrony Ulsteru/Bojownicy o Wolność Ulsteru – UDA/UFF
 47. Autodefensas Unidas de Colombia – AUC (Zjednoczone Siły Samoobrony Kolumbii / Grupa Kolumbijska)
 48. * Federazione Anarchica Informale – F.A.I. (Nieformalna Federacja Anarchistyczna)
-